

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

2

GEESTELYKE GEZANGEN,

Opgezongen

Door den Eerw. Godzaligen HEER
F. van H O U T E N;

En andere Godbzugtige
Z A N G E R S.

Nooyt voor deeze Gedrukt.

NED.
LETTERK.

t'AMSTERDAM,

By Jacobus Conynenberg, Boekverkooper / op 't
Water / in de Loots-man. 1715.

Kort Gebed voor 't Leezen van Gods Woord.

O Eeuwig levend Woord! uw Woord is Geest en
Leven:

Ey! wilt my uyt die Bron, uw Geest en Leven geven.

Weer uyt myn duystre ziel vooroordeel, en fenyn:

Laat diepe nedrigheyt, en ootmoed, by my zyn.

Geen eygen wyze drift, of onlust, mag my schaden,

In 't ernstig onderzoek van uw volmaakte Paden.

O groote Dag! ligt aan, geef ons hét regt verstand

Van uw Profetis Woord, wy tasten na de wand:

Maar helle Morgen-star! gy kunt de geest verligten,

Ey! wil uw Hemel-vlam in mynen boezem stigten.

Zend klaarheyt van om hoog, op dat ik waarheyt leer;

En in die waarheyt word geheyligt tot uw eer.

F. v. H.

GEESTELYKE GEZANGEN

Aandagt op 't Beschouwen van

J E H O V A H.

De Wyze van Pf. 103.

NU dringt myn Ziel / in aandagts-oeffe-
ningen /
Dwaars door den drang van de gescha-
pen dingen /
Tot voor den Throon van 't onge-
schapen Uyt ;
Daar u den glants der Godheyt koimt beschryuen /
Die dupsterheyt en onnagt doe verdwynen ;
Bespiegel dan J E H O V A H S aangezigt.

Maar zoo de gloed van dat zelfstandig Weezen /
Die d'Eng'le schaar vervuld met heylig breezen /
Uw kragt verzwakt / en 't weezen smelten doet :
Vlugt haastig heen / met vierige gebeden /
Ter rphen schoot der Algenoegzaamheden /
Genaakbaar in uw Jezus dierbaar bloed.

't Herfeld gemoed in ootmoet en vertrouwen /
 Kan veilig daar der Zonnen ZON beschouwen /
 Zo als hy zig wil toonen in den ZOON.
 Vol Majesteit / en Heyl'ge Heiligheden ;
 Een afgrond van onpply're Zaligheden :
 J E H O V A H zelf op den genaden Chroon.

Daar straalt Gods oog in Daderlyk ontbarmen :
 Daar djaagt Gods Zoon den Zondaar in zyn ermen :
 Daar blaast Gods Geest de Dooden 't Leven in.
 Daar blinkt het al van Waarheid, Wysheid, Godheid ;
 Daar stroomt een Zee van Hemels zoete zoetheid :
 Dat groot gezigt / verzadigt Ziel en Zin.

Die Liefde-grond kan Mensch nog Engel peilen /
 De Godheid wil zig gunstig mede deilen /
 Kan 't zondig niet ; uit haar koos hy zyn volk.
 Dyk Geesten! dyk : het Mensdom word verheven /
 Wil uwen God aanbidtings eerbied geven ;
 Erken u Volk ook onder deze Volk.

Wel Zaal'ge Schaar / Gods byze gunst-genooten /
 Met byzugde zalf ter volheid overgooten /
 Zink nu in byzugd en in verwondering :
 Kus / viert / en pypt J E H O V A H S bytend'lygheden /
 En gy myn Ziel geniet de Zaligheden /
 By voorsmaak hier in selve verlogening.

F. v. H.

EENZAME ZIELZUGT.

Wyze Ps. 38.

I.

J E Z U groote Hemel-Koning, die úw Wooning,
 Vestigt in 't ootmoedig hart /

GEZANGEN.

5

En de Ziel haar Ligt en Leven, Meer komt geben/
En bevryd voer angst en smart.

2.

U alleen wil ik beminnen, U bezinnen,
ô! Myn Ligt en Levens kragt.
In u wil ik 't al verliezen, U verkiezen,
Mis ik uw, myn Ziel versmagt.

3.

Was myn Ziel met God bevredigt, Uytgeledigt,
Dan haar eigen wil en raat.
Moede van uw af te zwerven, U te derven,
't Genig onheyl van myn quaat.

4.

ô! Dit naar en duyster dwaalen / 't Wederhalen /
Hangt van uwe Goedheid Heer /
Want myn hert heeft my verlaten, Boven maten /
Trek my dat ik wederkeer.

5.

Op dat ik voer eeuwig Zingen, Mag het dwingen,
Van JEHOVAHS regterhand.
Heeft myn dwalent hert gebonden / My gebonden /
Met d'onbreekb' te Liefde bant.

6.

Dat myn Zon, en Schilt, my sterke, My bewerken,
Op die in een oogenblik /
Al het duyster doet verdwynen / Kom verschynen,
Jezu kom dog haastelik.

Klagte van een bekommerde Ziele,
die haar Misverstant en verkeert Oor-
deel begint te merken.

Wyze: Ps. 16.

1.

Aô! hoe kan een Mensche dwaalen,
ô! hoe kan myn Oordeel falen /

Dooz een weinig misberstant /
 Derft hy lang zyn waartste Pant ;
 Dooz de blindheid in zyn zaken /
 Kan hy tot geen troost geraken /
 En hy twyffelt langz 30 meer /
 Aan de gunst van zyn Heer.

2.

Maar ik ben nu onderweezen,
 Christus, heeft myn Ziel geneezen /
 Christus, zal van nu voortaan /
 Staag zyn oogen op myn slaan ;
 Christus, zal my zo versterken,
 Christus, zal zo in my werken /
 Dat ik niet geheel en al,
 Van zyn gunst verballen zal.

3.

Dit heb ik niet snart bevonden /
 Als ik Staroogd' op myn zonden,
 Meer als op myn Jezum goed,
 Meer als op zyn dierbaar bloed,
 Als ik Steroogd' op myn kragten,
 Scheen myn Ziele te versmagten,
 Daar ontbrak eplaas zo veel /
 Dies was zugte staag myn deel.

4.

Jezus, zal 't booz my vol-enden,
 Jezus, zal de Trooster zenden /
 Die my nooit verlaten zal /
 In dit droevig Traanendal ;
 So ik zwak ben / hy is magtig,
 Hy maakt my zyn vreugt deelagtig /
 Al en is 't niet even staag /
 Ik verwagt Hem alle daag.

5.

Komt myn Heer, ja komt myn Koning,
 Kom neemt in myn Hert uw Wooning,
 Want ik duyg my booz uw neer /

Om dat gy myn God en Heer
 Spt / 'k wil u booz Koning houtwen /
 'k Wil u niet meer zo mistrouwen /
 't Is een groot abuys van my /
 Dat ik zo neerslagtig zy.

F.v.H.

Zielzugt om de Gemeynſchap Gods,
 zynde een boven Hemelsche kennis
 en Geheiligde *Liefde*.

Toon: 'k Wil na u alleen verlangen.

1. ô! J Ehovah, Ligt en Leven,
 Bron en 't Einde van myn Heyl;
 Doe myn wil en lusten zweeven /
 Eind loos boven 't hoogste sijl:
 Doer myn Logge Ziel na boven /
 Langs het vers en levend pad.
 Sterk het oog van myn Gelove,
 Doe myn sien d'onsigb'ze ſchar.
2. Myn verſtant dat is verduyſtert,
 Al myn wysheyd miſt haar doel:
 Myn begeertens zyn gekluyſtert,
 In het ondermaans gewoel.
 Ag! dat ik te regt bemerkte /
 D'ydelheden van myn hragt:
 Jezus dat u groote ſterkte,
 In myn zwakheyd wierd volbragt
3. Sag ik eens die Heyl-zon blinken /
 Aan 't ontmeetbare gewelf:
 Hoe verrukkend zoud ik zinken?
 Ik verloor my uyt myn zelf:
 Mag ik my maar wederblinden

- In u algenoegezaamheid:
 Gaarne laat ik my verlinde,
 Van het Heyl dat in uw leid.
4. Heer wat zal ik my kunnen hinderen?
 Uwre goedheid heeft geen end;
 Dies het Heil van uwre kinderen,
 Haar tot uwre goedheid went.
 Kan ik ik my maar willig keeren
 Van het Schepzel en haar Heyl;
 Dan kragt op u glans en eere,
 En myn Heyl bron dult geen pyl.
5. Ben ik magt'loos? gy hebt kragten,
 Ben ik duyster? gy zyt Ligt:
 Moet myn Ziel van dorst versmagten?
 d'Invloet van u zoet gesigt
 Kan alleene my verkwikken.
 Trekt op uwre gunst weer in.
 Ag! ik tell' de Oogenblikken,
 Tot ik voel u wedermin.
6. Ziele dit is 't Eeuwig Leven,
 Dat op Zoon en Vader kent:
 Dit zal u het leven geven/
 Dat op u tot Jezus went.
 Hier in is u heyl gelegen/
 Dat op regt en Heylig zyt;
 Dies de aldergrootste zeegen/
 Dat op u in God verblyd.
7. Heere Jezu! zend op klaarheid:
 Toon de wond'ren van uw Wet;
 Daar alleen is kragt van waarheid:
 Daar is wysheid zonder smet.
 Ruk my uit de slegheden,
 Bzeng my op het heerlyk pad,
 Dat verstandige betreeden/
 En Haar leyd na Godes stad.
8. Sluyp u binnekamer open,
 Voer my in u Heyligdom,

GEZANGEN.

Trek my, ik zal na u loopen,
Jezus! maak my doof en stom,
Toon u schoonheid, toon u gangen,
Toon my al u cierlykheen;
Ag! gy rukt in dit verlangen,
Ziel en sinnen van beneen.
9. Jezus Schenkt my Eer-cieraden,
Kleed my met u heyligheid,
Schenk my deugdens pronk-gewaden:
Maak my tot u dienst bereyd /
Heem myn Hert, myn Tong en Leden,
In uw Lieffelyk getweld;
Op dat ik u heerlykheden,
On-ophoudelyk vermeld.
10. Overstroom my met genade /
Ondersteun my met u Geest,
Laat ik in die vloed my baden /
Die het Ziel gebrek geneest;
Soo zal ik van Vreugden Springen,
Soo vertoon ik dat u beeld:
(Onder 't Halelu-jah zingen /)
In myn gantze weezen speelt.

F. v. H.

ZIELS-BEGEERTE, Uytgegalmt.

Te zingen volgens de 9. Psalm.

I.

Ag! dat ik boos u leven mogt /
Ag! dat ik u in-waarheid zocht /
Met eerbied in u opperwooning
Grootmagtig Dorst en gunstig Koning.

2.

Ag!

2.

Ag! dat my u genade kragt /
 Verbypzelt tot uw eer-troon kragt.
 Doe my met u gerechtigheeden /
 En hepl bekleed u weg betreden.

3.

Bespreng my met u dierbaar Bloed /
 Ontsteekt my met u liefdens gloed /
 Belyd my door u Geest na Boven.
 So zal ik u met blydschap loben.

4.

Ombang my met het vzeugd'ryk ligt /
 Van u hoogwaardig aangesigt /
 Om u O! Heplboyst met vertrouwen /
 In uwre schoonheid te beschouwen.

5.

Vernieuw myn Geest met Hepligheid /
 Met ootmoed / wysheid / en belyd :
 Bedwing myn tong en andere leden /
 En Heplig myn genegentheden.

6.

Heerst Heplig Hepr-boyst ober my /
 En maak my door u kypgs-arm byp /
 Van eigen wil en Martze lusten /
 Die door haar kragt myn ziel ontrusten.

7.

Verboym my zuylze liefde Son :
 Leef in my reyne Vzeede-Won /
 Maak my barmhertig en zagtmoedig /
 In Liefd' en Vzeede overbloedig.

8.

Geen Doysten die Paleis of Troon /
 Geen Diamante / Staf en Kroon /
 Zy oopt by my zoo hoog te agten /
 Als op u wenk en gunst te wagen.

9.

VerzEEK de wellust en vergruyst /

De geld en eerzucht door u kryps /
 O! wonder kryps / des waerelds luyfster /
 Is by u glans een Alig dupster.

10.

Zoo kan des Konings gunsteling /
 Met blydschap en verwondering /
 In smert en smaad by 't zeeg'ryk roemen /
 En God zyn lust en erfdeel noemen.

11.

O! vrugtbaar kryps gy werkt de Dengt /
 Gepaart met lydzaamheid en vzeugd /
 Gy zult het eeuw'ig Heilryk leven /
 Die overwint ten eerkroon geben.

12.

Hoogwyze God / Grootmagtig Heer /
 A zy de wysheid / kragt en eer /
 Wie zoud van Menschen moet en kragten /
 Zo groote Wond'ren derben wagten.

13.

Ag laat geen Menschen gunst of haat /
 Geen diepe nood of hooge staat /
 Geen weeld of zwaart my ooit verleyden /
 En van u dienst en liefde scheyden.

14.

Gy roept my tot het Woystel-perk /
 Maar ag myn Wyands arm is sterk /
 Zyn krygs-list / en verbloekte vonden /
 Zyn nimmer vooz my te doozgonden.

15.

Myn Bles spant met myn Wyand aan /
 En berst myn moedig tegen gaan /
 Ik word of tegen dank veroverd /
 Of door het schyn vermaak betobert.

16.

Gy kent / O! Koning myn gebaar /
 Weest gy myn Arm en Beukelaar ;
 Myn Swaart en Sou / om by die straalen /
 En

En dooz u kragt te zegenpraalen.

17.

Dek gp myn Hoofst / bescherm myn Borst /
Schoept gp myn voet / lesch gp myn doofst /
Verdoof de Slaapzugt doet my blaken /
In ernst en in gebeden waken.

18.

Maak myn kloekmoedig op myn post /
Tot dat ik eens werd afgeloft /
Gozd gp myn Lend'nen heel myn wonden /
Zo word myn Opands Heyr verslonden.

19.

Denieu terwyl ik op uw wagt /
De Liefde / Helde moed / en kragt /
Zo zal ik dooz de Hemel kringen /
En al het Aardsche heenen dzingen.

20.

Om d'onberwelk'bye Heerlykheid /
Dooz 's Waerelds gront van u bereid /
En die g' eerlang u Volk zult schenken /
Met vzeugd / en eerbied t'overdenken.

21.

Dat overwigt van dengd en vzeugd /
U Erfvolk in den Geest verheugd /
Schoon in den Hemel opgesloten /
En in de boozsmaak hier genoten.

22.

Die boozsmaak boert myn hert en oog /
Met gulle blydschap naar om hoog /
Om in geloobe aan te schouwen /
De pragt van 's Konings Praal-gebouwen.

23.

Daar alles praalt met Heilig Ligt /
Van 's Heeren glantsryk aangezigt ;
Daar Doofst Messias zyne Boederen /
Verzadigt met volmaakte goederen.

24.

Geef Heer! dat ik daar verkeer /
 En u met blydschap dien en eer /
 Ag! dat ik met de Hemel Scharen /
 Uw heil en Lofzangen mag Daren.

25.

Ag! laat ik als een Dzeemdeling /
 Niet vast gehegt aan eenig ding /
 Niet vast en effenbare schzeeden /
 Het Heilig Dzedon pad betreedon.

F. v. H.

UYTBREYDING van Psalm 24.

Zangwyze: Tranquille cœur Preparez Vous.

*De drie laatste Regels moeten tweemaal
 gezongen worden.*

1. **N**u zwaapt de hooge Hemel-Dozst
 Zyn Scepter ober heel de Weereld /
 Al wat de Zee en d'Harde tozst
 Is met Jehobah's gunst bepeereit;
 Wat daar woont / wat daar zweeft / //
 God een eygendom heeft / //
 En aan zyn Zoone geeft. //
2. De Ward is op de Zee gegrono
 En vast gesteld op waterstroomen /
 Zoo wel uit kragt van 't vreed' Verbond /
 Heeft Jesus dit zyn regt bekomen;
 Als wanneer hy eens Schiep //
 't Heele al / en het diep //
 Der Zee in kolken riep. //
3. Heel anders is het dan wel eer /
 Doe God in Kanaan maat woonde /

Du / nu / na dat hy zig de Heer
 Een volle in zyn Soon vertoonde;
 Zyn de schaduwten dood / //
 Zo de Grief als de Jood //
 Is 's Heeren Gunstgenood. //

4. Wie zal uyt dir vereende volk /
 Du klimmen op den Berg des Heeren?
 Wie zal omschaduwten met de Volk
 Van 't vlees / met hem in gunst verkeeren?
 Wie van haar zal voortaan / //
 In die vrede Stad staan? //
 Wie zal ter ruste gaan? //
5. Al wie zig Jesus geeft ten roof /
 Die reyn is in zyn handelingen /
 Wiens hert is supder doos? 't Geloof /
 Die uit dien grond zyn zin kan dwingen/
 Die Gods naam aan syn hand / //
 En zyn hooft heeft geplant //
 Houd op dien Heil'berg stant. //
6. Ook zulk een die zyn lust en wensch /
 Tot ydelheid niet komt te heffen /
 Maar steeds het heil van yder Mensch
 Met hert en daden / zoekt te treffen /
 Die zyn God niet en liegt / //
 Die in slaap nietmant wiegt / //
 Nog zweerende bedriegt. //
7. Die van zyn elgen regtheid vreekt /
 Jehovahs sterkte aan durst vatten /
 Die Jesus in zyn armen neemt /
 En wat die heeft het zyn kan schatten /
 Die zyn quaat niet verbloemt / //
 Maar zig zelbe verdoemt / //
 Die God zyn Vader noemt. //

I. R U S T E.

8. Die sal den zeegen van den Heer /
 In vollen overbloed ontfangen /
 Gerechtigheid daald op hem neet /

Zyn Heil-Doſt doet hem luſt erlangen /
 Tot het lebend gebod / //
 En genoegzaam genod / //
 Der Kenniſſe van God. //

9. Dit iſt het Goddelijk geſlagt
 Der gener / die na Jeſum bragen /
 Op dat zy door des geeſtes kragt /
 Haar na zyn wil en wet gedragen /
 Die zoo ſtaan op haar wagt / //
 Na zy zyn uit de nact / //
 Van bloek en dood gebragt. //
10. Wiens hert van 's Heeren wegen / zegt;
 Ep wil myn Aangezichte zoeken!
 Ik zoek u Manſchpen als u knegt /
 Verberg u niet in ander' hoeken /
 Ag myn hert in my beeft! //
 En geen vreugde beleeft / //
 Zo op geen zeegen geeft. //
11. Wiens doen en wandel iſt gerigt /
 Zo dat zig Jacob niet moet ſchamen /
 Dat nimmer bleek word zyn gezigt /
 Door haar die roemen in zyn namen /
 Maar wie zig toond zyn zaad / //
 Door den weg die hy gaat / //
 Op deze Heirbaan ſtaat. //
12. Het Juichend nwe hoofden op!
 Beweeg u hooge Hemel-poorren /
 Zie zalig herte / u vreugd in rop /
 Die tweemaal was de Eerſtegeboorte.
 Door u ſchuld heeft voldaan / //
 Op ten graab' uitgegaan / //
 Blyft overwinnmaat ſtaan. //
13. Op Eentwige deuren trift om hoog!
 Het glanzig herte der Eng'len reyen /
 Dat voormaals door de wolken bloog /
 Om haaren Doſt ter Stal te leyen /
 Daal al galmende neer / //

En verzel haaren Heer / //

Op zynen Hemel keer.

14. Daar vaard de Koning van de Ward
 Met zeege-tekens overladen /
 Een Volk-koets voert hem Hemelwaart /
 Hy cleert zig met zyn Cercieraden /
 Hy neemt plaats op zyn Croon / //
- Hy ontfangt Staf en Kroon / //
- Hy neemt zyn arbeids-loon. //
15. Op dienstb're geesten / spoet u heen /
 Omring hem op den Croon zyns Vaders /
 Hier vloeyt het Sinne-tal in een /
 Het bloed verliest zyn loop in d'aders /
 Ja gewis hy versmelt / //
- Die betaamlyk vermeld / //
- De Praalstant van dien Helt. //

II. R U S T E.

16. En gy verganklyk Koningdom /
 Ontsluyp de Poozten uwer Steeden /
 Wadp het pad vooz hem alom /
 Vooz hem die heerlyk komt gereeden /
 Slegt de weg / hoogt de Baan / //
- Spoet u vop herwaarts aan / //
- Om hem te moet te gaan. //
17. Bupg u eerbiedig neer vooz hem /
 Verzaak u magt / en kus den Zoone /
 Gy let dog naarstlyk op zyn siem /
 Hy zal hem Heer van alles toonen /
 Legt u Kroon / legt u Staf //
- Met u Pronk-gewaast af / //
- Hy is 't die s'uw eerst gaf. //
18. Kom volk upt pder weereld-oord /
 Vergun hem ingang in uw herten /
 Verschuypl u niet als gy hem hoord /
 Slaa noopt (ontziet gy helse smerten)
 Aan de pykkel uw hiel //

- Roem veel / op dat u Ziel / //
 Die Heit-voest zo gebiel. //
19. Laat uw Gewetens open staan /
 Berepd' s' als Tempels voor den Koning /
 Hy bied zig zelve gunstig aan /
 Hy maak hy u zyn Vreede Wooning /
 Zyn trouwe bekluft / //
 Zo de Wet / die hy Schryft / //
 In uwe herte blyft. //
20. Hoe is dien eeren Konings naam?
 Gy zegt 't op dat w' hem kennen mogen /
 Hy dringt ons wonderlyk te zaam /
 De Ziel heeft hy ons reeds onttogen /
 Noem hem / wie dog is hy? //
 Die zo veplyg en byp / //
 Komt tot de Heerschapp. //
21. Hoe kent gy zynen Name niet /
 Wyt zo veel kragtige Orak'len?
 Ontleedze eens / gewis gy ziet /
 Een glants van Diamanten schak'len /
 Hy is wonder en sterk / //
 Wps van raad / fors van werk / //
 De Stotsche van zyn Werk. //
22. Jehovah is hy steets geweest /
 Als zo een is hy aangebeeden /
 Zyn naam / die Sielen quaat geneest /
 Ze is een Fontein van Saligheden /
 Hy zal zyn / die hy is / //
 Eeuw'ig trouw en gewis / //
 Der Sielen Laaffenis. //
23. Jehovah / al genoegzaam Voest /
 Getrouw in al wat hy beloofde /
 Die op zyn nek de Poorte toest /
 Die hy de Dood en Hel ontroofde /
 Hy is magtig van raad / //
 En geweldig van daad / //
 De Wrecker van zyn Saad. //

24. De aldersterkste die ooit **Cewo** /
 Ja die de **Cewwigheld** zelf haalde /
 Die als een **Held** de **Helsche Leruo** /
 Wanneer hy moet en kragte paarde /
 Wyt zyn sterkte verjoeg / //
 Die hem **Wannelyk** versloeg / //
 En zo zyn vangst ontjoeg. //
25. **Jehovah** / moedig om den **Soen** /
 In 't **Breed** verdrag zo vast bedongen /
 Een alderschetpsten af te doen /
 Om aangezten hy was besprongen /
 Met een vreeselyk gedruys / //
 Van de **Dood** en het **Kruys** / //
 Van al het **Helsch** gespuys. //
26. **Jehovah** / lievent en getrouw /
 Om na het woord aan d'eerste **Gud'ren** /
 Te worden dienstbaar uit een **Vrouw** /
 Om dus te laden op zyn **Schoud'ren** /
 Al de straf en de schult / //
 Nu de wraak en 't gedult / //
 Des **Vaders** was verbult. //
27. **Jehovah** / die ook kragten had /
 Om dezen harden stryt te stryden /
 Die zomtyds wel om hulpe bad /
 In 't felste nogtang van het lyden /
 Stont zyn sterheid te pronk / //
 Doe de **Vader** hem schonk / //
 Die overbitt'ren bronk. //

III. R U S T F.

28. **Syns** harten wensch was in die togt /
 Dien sterken **Opand** aan te randen /
 Hy heeft hem dapper overnoot /
 Hy trok de buyt hem uit zyn tanden /
 In de gloed van **Gods** huys / //
 Crab dees' **Held** aan het **Kruys** / //
 Den **Slangen** kop tot **gruys**. //

29. Het is wel waar / een gantsch gedrang /
 Van weerd' en nooit verwonne magten /
 Schoot op hem los en viel hem bang /
 Op na verloor hy al zyn hragtten /
 En hy riep / ó! myn God! //
 Laat gy my zo ten spot / //
 Van dit onzalig rot? //
30. De zonden drongen op hem aan /
 Hy onders Daders toorn bukten /
 Het Hand-schryft van der schult vermaan /
 Het zalig Sielen heil hem drukte /
 Om die tegen te gaan / //
 Om haar hragt te verstaan / //
 En over 't stof te staan. //
31. De Helboogt was niet min gekant /
 Hy dzong haar gantsch vergzint te gader /
 Hy streed met haar om d'overhand /
 De Dood trad Jezus langs hoe nader /
 Hy verbzak hem de hiel / //
 En het Lichaam de Ziel / //
 Een epude stryd ontviel. //
32. Zo alle wonden niet op hem /
 Zyn Lichaam moest hy nederleggen /
 Maar hoor met wat een fieren stem /
 Hy tot zyn God begon te zeggen :
 Nu is alles volbragt / //
 Neem myn Ziel in uw magt / //
 Myn Opand legt verfmagt. //
33. Hy moest eens sterfen / zou hy zaad
 In volle overvloet beërven /
 Zyn Ryk / uit kragt der Dreed raad /
 Moest spruyten / uit zyn winnent sterfen /
 Al de schult en de straf / //
 Stont de Dwivel hem af /
 In 't opstaan uit het Graf. //

34. Waar dat dees Woest' zyn oogen sloeg /
 Hy zag 'er niets dat hem kon hind'ren /
 De Satan hy den schat ontdeeg /
 De Wet zag haar bevreemde kind'ren /
 Uit haar magt opgebeurt / //
 De Verklager die treurt / //
 Zyn Schult-brief is verscheurt. //
35. Des Tempels voorhang is in twee /
 Geen offer kan den Heiden weeren /
 Het Volk dat Israël hielt gedwee /
 Wordt afgelegd als oude kleeren /
 Al haar magt is gedaalt / //
 Heel haar Stoel is vermaalt / //
 Du Jezus zegenpraakt. //
36. Hy raapt haar al te zaam by een /
 En legt ze aan zyn zeegen Wagen /
 Zo een is hy die van beneen /
 Als Overwinnaar werd gedragen /
 Alle knie buigt zig neer / //
 En bewys dezen Heer / //
 Gehoorzaamheid en eer. //
37. Hy is het die te Paarde stygt /
 Die wind en uitgaat om te winnen /
 Die Boog en Pyl en Kroone krygt /
 Die trou en waarheid draagt van binnen /
 Die ter kryg is bereyt / //
 Al zyn doen en beleyt / //
 Is in gerechtigheid. //
38. Hy roert een scherp gewette Volk /
 Om veele Heidenen te treffen /
 Het trots en wederhozig Volk /
 Doet hy zyn kragt en gunst beseffen /
 Die hem bepde met veel hoon / //
 Creet nog wel tot zyn Troon / //
 En blyft by hem ter woon. //

F. v. H.

LIED, te zingen op de Wyze, Onnosse Reyne Dieren.

1. 't **G**enoegzaam Hemel leeven,
 Volmaakte zaligheid,
 Heeft my nu stof gegeven /
 Te weezen uitgebeid;
 Tot u, myn God en Heere,
 Te zingen t'uw'er eere,
 Nu is myn Ziel verblyd,
 Om dat gy haar blydschap zyt /
 't Begin / nu van de zaak /
 Smaak ik nu met vermaak /
 Doo? uw' ik 't aardse laak /
 Het eeuwig zalig leeven
 Hebt gy my Heer gegeven,
 Gy / Algenoegzaam God,
 Zyt myn Schild, myn Loon, myn Lot.
2. Het Schepzel dat ik luste,
 Doo? dezen dat ik dagt /
 Te weezen myn Ziels luste,
 Is nu als niet geagt /
 Gy Schepper in my' binne /
 Omhelst myn Ziel met minne /
 Zegt d'Algenoegzaam God
 Is uw' Schild, uw' Loon, uw' Lot,
 Myn Lot, myn Loon, myn Schild,
 Die my vernoege wild /
 En myne klagte sild;
 Uw' aanschyns Ligt verheeben /
 My is tot zalig leeven /
 Dies is myn Ziel verblyd /
 Om dat Gy myn Blydschap zyt.
3. Het heet Volmaakt is boven
 Doo? my, van uw' bereid;
 Dies zal myn Ziel u looben /

Die daar na gratig belt /
 Om uw volmaakt te smaken /
 Wie zou daar na niet haken /
 Hoe is myn Ziel verblyd,
 Om dat g' haar blydschap zyt ;
 O hoe groot is dat goed !
 Dat g' den Mensche doed /
 Die met zyn gantsch gemoed
 Uw vreest, op U vertrouwt /
 In waarheid op uw bouwt /
 Gy Algenoegzaam God,
 Zyt myn Schild, myn Loon, myn Lot,
 4. 't Volmaakte dat ik magte /
 Is 't vol bezit / 't genot
 Van u die 'k altyd agte /
 Myn Zaligmakent God ;
 Myn Ziel / myn Lyp / myn Harte /
 Bezyt van zond' en smarte,
 Zal d'Algenoegzaam God,
 Volmaakt hebben tot haar lot.
 Ag! wanneer komt dien dag,
 Dat Lyp en Ziele mag
 Verlost van al 't geklag?
 Verheerlykt zyn en leeven,
 Om God zyn eer te geeven /
 Myn Ziel is nu verblyt /
 Om dat g' haar blydschap zyt.
 5. 'k Zal zoeken volmaakt hooven /
 Te zien, te minnen Heer /
 Uw dienen, zingen, looven,
 Tot myn Heil, en uw Eer,
 Gelukkig Hemellingen /
 Die eeuwiglyk nu zingen,
 't Volmaakt Hallelujah,
 En niet ruste nagt nog dag /
 O Rustelooze Rust /
 Die alle d'onlust bluft /

ô! Zaal'ge Zielen Rust!
 Dolop van haar begeeren/
 Haar deugd, haar vreugd, en eeren,
 ô Zoete Zaligheid,
 Van uw, in uw, nu bereid.

ZIEL-VERZUGTINGE.

Op de Wyze van Ps. 24.

1. **J**Ehovah, die 't **D**olmaakte ligt
 Spt/ in wiens Zalig aangezigt /
 In wiens gemeenschap is het leeven,
 In wiens heilryke gunst gewis!
 Meer ruste voor de Ziele is /
 Als all' de schatten kunnen geeven.
2. **A**lwyzen **H**EER, gy hebt den **M**ensch
 Geschapen, na uw s'herten wensch /
 Hem voort gebracht / als 't uw betaamde:
 Hem stellend' in dien Saal'ge staat /
 Dat hy vry van het zondig quaat /
 Uw Heerlykheid alzints beraamde.
3. **D**e **Z**iel had ren verligt verstand /
 Het **O**ordeel aan de regte kant
 Sig buigend, was de wil ontstooken /
 En werkzaam in een felle gloed /
 Ter Liefd' van uw het Hoogste Goed:
 Dat **W**erduur wierd niet gebrooken.
4. **D**oor 't **L**ichaam, nog daar door gestuit /
 Maar dat wrogt ook na buiten uit /
 Om uw **V**olmaaktheen te verheffen;
 So dat uit **L**ichaams daden bleek /
 De **Z**iel uit heldre oogen keek /
 En van u had ren regt bezeffen.

5. **ô! Alleen zalig Opperheer,**
Die niet en kent een min of meer,
Maar opgehoopt zyt in uw zelve!
Dan Zaligheên, ô zuiv're Zon!
ô! Onuitputtelyke Bron,
Wie kan u rijke Schatten delven.
6. **Wie bukt zig niet vooz uwen glantsch!**
Wie spgt niet neer onmagtig gantsch!
Die met een straal maar word beschonken/
Dan 't ligt van uwe heerlykheid,
Onnaakbaar vooz de duisterheid /
En van wellusten rondsom djonken.
7. **Dooz uw alleen / Volzalig God,**
Wy bukkend; en wy schikkend tot
Uw Heil'gen Stoel; vzaag ik / gesonken
In eerbied, en verlegentheid,
My voegend' in oormoedigheid,
Dan uw (zo 'k hoop) daar meed beschonken.
8. **Waar wierd gy dog dooz aangespoozt /**
Om dooz uw wenk en magtig woord,
Een Schepzel buiten uw te maken?
Dat in uw kennis, in uw liefd,
(Wien word het hert niet gantsch doozgriest)
Moegt leeven, en tot uw heil blaaken.
9. **Wyl in uw immers geen en nood /**
Of leed zig op doet klein of groot /
Had gy hem in uw dienst niet nodig;
't Was enkel uwe goedheid Heer /
U liefde komt alleen de eer /
Die zig hier toond gantsch overbodig.
10. **Ag! had het Schepzel in dien staat /**
Sig vry van 't zonden droebig quaat /
Bewaart! was 't onbesmet gebleeven.
Ag! had het blyven uwen lof,
Verheffen tot het hemels Hof,
En tot uw eer, vooz eeuwig leeven.

11. Maar ag! maar ag! en nog eens ag!
 Want 't is een droeve naare slag /
 Die 't Schepzel toen heeft ondervonden.
 Wanneer het dooz des duivels raad,
 Sig wierp in dien rampzaal'gen staat /
 En van het onheil wierd verffonden.
12. So dat hy wierd een doisterling,
 Verkeerde d'zift de wil beving /
 Het oordeel droevig heenen helde /
 Tot het verfoeyelyke wit;
 't Welk hem met eenen in 't bezit /
 En magt van zond' en Zatan stelde.
13. Waar boven hy zig nog bevond /
 En in uw hemel Boeken stond /
 Rebel, en schuldig aangetekent:
 Het na geslagt geld ook de straf,
 Gelpk het van uw swervend' af /
 Wan 's Duivels banden legt geketent.
14. Was 't nu niet billyk dat den mensch /
 Bleef leeven na zyn 's herten wensch?
 En gantsch van u bleef afgescheiden?
 Was 't nu niet regt dat het verderf,
 Gekooren dooz hem menigwerf /
 Hem trest na Ziel en Lichaam beide?
15. Was 't nu niet billyk dat het ligt,
 Van uw Volzalig Aangezigt /
 Hem eeuwig was en bleef ontnomen?
 So dat uw felle toornigheid /
 Hem drukte tot in d'Eeuwigheid,
 En hy die nimmer kon ontkomen?
16. O Ja! ik stem het gantschlyk toe /
 En daarom hoe, myn Heere, hoe
 Sal levens kragt nog in my blyven?
 So ik dooz uwen Geest bewerkt /
 En dooz uw 's Hemels Ligt gesterkt /
 Dat het zwak gezigt alleen kan styven.

17. Verwaardig werd' om in te zien /
 Dat gij den hellewigt komt sien.
 Hem weder in uw gunst t'herstellen ;
 Dat gij daar toe uw eygen Soon
 Doet daken / van zyn Hemel Troon ,
 Om die uw Liefde te vertellen.
18. Ja maar om ook zyn God'lyk bloed ,
 Te storten met een volle vloed ,
 Tot uw gerechtigheids voldoening!
 Om dus, en dooz' geboorzaamheid
 Der Wet, die 't leeven hem toeleid /
 Te weeg te brengen de verzoening.
19. o Zaal'ge God, is 't mogelijk!
 En overschryft het niet 't berijk
 Der Stervelingen verr' onendig!
 Dat gij dus u barmhertig oog
 Neersloeg / van uwem Hemel hoog ,
 Op 't deerlyk Schepzel zo elendig.
20. Bewyl dan nu de zaligheid
 Dooz' hem alleen is weggelepd /
 Die dooz' 't Geloof omhelst waaragtig :
 U groote goed, den Zoone kust,
 En in het ryke Heyl beruff /
 Nu aangebragt, dooz' zyn hand kragtig.
20. Zo buyt ik my in asch en stof,
 En Nad'rend tot u Hemels hof,
 Betuyg ik / dat ik vloek-doem schuldig,
 Verduyltert, leedig, God'loos ben,
 Natuurlyk, met een volle ren /
 Van u aflopend' onberduldig.
22. 'k Erken / dat ik niet weet of wensch,
 Dooz' my arm en rampzalig mensch /
 Een and'ren weg tot myn versoening,
 Een leeven en ter Zaligheid,
 In uw gemeynschaps Heytrykheid,
 Als Jezus bloed en Krays voldoening.

23. 'k Zeg Amen, tot uw Zaal'ge bond /
 'k Ga over in uw heylverbond.
 Ik geef my ganschlyk aan uw over,
 Om nu dooz eeuwig d'uw te zyn /
 En gy O volle God! de myn /
 Ag, dat de Weereld my niet betoofet.
24. 'k Draag my geheellyk aan u op /
 En heffend uw genaad' ten top /
 Erken ik nogmaal myn elenden,
 Laat dog uw goedertierentheid,
 Uw Liefde en Barmhertigheid,
 Ontrent my armen nimmer enden.
25. Verligt my dan dooz uwén Geest,
 Die van de Sonden miust en meest /
 Ter Ziele uyt, op dat ik leeve
 Tot uwet eer en Heerlykheyd :
 'k Ken anders nu geen Zaligheid,
 Wilt my maar lust en kragten geben.
26. O! Heere Jezus Godes Zoon,
 Verheven op uw Hemelstroom /
 Ten goede van uw Volk en erfryk,
 En om van daar het Hemel Ligt
 Te zenden, dat de Ziele stigt,
 Beziel en neem my in gelyklyk.
27. Jehovah Heylige Geest, bewoon
 My in de naam van Godes Zoon,
 Bezit, bewandel my geduurig /
 Laat niet alleen de Ziel geheel
 Vervult zyn / maar 't lichaam zyn deel
 Erlangen / en staag werken vuurig.
28. Om uw veelvuldige heerlykheid,
 Uw Heyl, Liefd' en Goedgunstigheid,
 Ontuffenpooselyk te melden,
 Ag! dat Wil, Oordeel en Verstant,
 Het Lichaam meed' gelykharhand /
 Dooz uw bewrogt daar heenen helden.

29. Laat nedrig en ootmoedigheid,
 Sagtmoedig en bescheydenheid,
 In Jezus naam my staag bewoonen,
 Laat gulle Liefd' en buygzaamheid,
 Voorfigtig en vrymoedigheid,
 Beduurig zyn myn eer en kroonen.
30. O God! dat dog myn trotze hert,
 Door uwen Geest bewoogen werd!
 Het werde dog ten grond gedreeben.
 Bergruyst het dog geheel tot stof,
 Dan zal 'k bequaam zyn uwen lof
 Te melden, en tot eer te leeben.
31. Dan uw die myn Verlosser zyt,
 In Christo, wiens Barmhertigheid,
 Is waardig om te zyn verheeven.
 Dit meen ik ook te doen myn God!
 In uwe kragt / dit zal myn lot
 Ook zyn (zo 'k hoop,) in 't eeuwig leeven.
32. O God! plaast in myn hert uw vrees,
 En zoo het ooit ter boosheid rees /
 Laat die u vrees myn wederhouden.
 O vast en onbeweegb're rots,
 Die breeken kunt der zonden trots,
 Op u alleen wil ik my bouwen.
33. Myn Jezus dit 's myn laatste beê,
 Kom haastelyk gelyk een Rhee,
 Gevloogen, als een welp der herten;
 Om my in 't Hemels Heylig hof
 Te plaatzen, tot uw eeuwig lof,
 Drie-eenig God ik wagt met smerten.

I. W.

Wat vlugt laat gaan, Kleeft God maar aan.

Volgens de Wyze van Ps. 146.

1.

Moet ik d' Aard en 't Aardze derben /
't Schaad my niet / myn deel is God,
't Zalig eeuwig zal ik erven,
't Spyt den Satan en zyn Rott /
Jesus is alleen myn lust /
Neem dog in myn Hert uw rust.

2.

En wat vraag ik na Ducaten /
Ryk genoeg die God maar heeft;
Wpk dan lusten, eer en staten,
Du myn Ziele hem aankleest /
O! myn Schepper schep in my,
Dat ik uw behaaglyk zy.

3.

Ja wat vraag ik na den Heemel,
Jesus Lieven, dat 's eerst vreugd:
'k Lag met 's waarelt's dol gewemel /
Die meest steekt als zy verheugd /
Hy verlustigt zig te regt /
Die zig aan 't onzichtbaar hegt.

4.

En wat vraag ik na het smaden !
Wpde ik het Sonde quaat.
Wat God toelaat zal niet schaden /
Leugentaal zig zelf verzaadt.
Eeuwig zal de waaheid staan /
't Helder ligt nooit ondergaan.

5. 'k Vraag

5.

'k Vraag ook na geen lof der Menschen.
 Die maakt ons te beter niet /
 Maar die lof die is te wenschen /
 Komt van God die 't herte ziet /
 Die dooz hem de Deugd betracht /
 Word met 't hert alleen geagt.

6.

Op wat vraag ik na hun allen,
 Hemel, Wared Geld en eer,
 Mag ik God maar wel gevallen /
 Op wat wensch, wat wil ik meer /
 Schoon ook Vlees en Hert bezwipt /
 'k Heb genoeg als God niet wykt.

R. K.

Ernst der Ziele, om de Heerschappy
 der Zonde, geheelyk af te zweeren,
 en die van den Heere Jezus al-
 leenlyk aan te nemen.

Op de Wyze van den 77. Psalm.

1.

'k **W**ilde lest myns Herten driften /
 eens van 't vlees'lyk af gaan schiften /
 Maar ik had zulks naan begeert /
 Of ik wierd te rug gekeert /
 Dooz een gantse zwerf van Lusten,
 Die my streelde / die my kusten /
 En myn vleesch met al. zyn magt /
 Riep daar tegen: Zagt, zagt, zagt.

2.

My 300 lieben vriend te derben /
 Sepd het my 300 af te sterben /
 En te schoppen met de voet /
 Die uw 300 veel vrolyk goed :
 Soo gerust heb doen genieten ,
 My 300 haast weer op te schieten.
 Ag! uw opzet is niet goed /
 Denk eens ernstlyk wat gy doet.

3.

Nogtans al dat listig steemen /
 Kon die lust my niet benemen /
 't Was te vast by my gezet /
 Om 300 ligt te zyn belet ;
 'k Sepd' ik ben genoeg bedroogen /
 Dooz uw Hellsche toover oogen /
 't Moet eens zyn / en 'k wilder deur /
 'k Blyb om uw in geen getreur.

4.

Stoft gy van 't betoef van goedheid ,
 Die my van het ware goed leyt /
 Is dat goedheid? houdze by /
 'k Agt het maar verradery :
 Wilt gy daar dooz my verblinden ?
 Weg, weg, weg met zulke vrienden :
 'k Ben 300 blind niet als wel eer /
 Hwelt my daarom dog niet meer.

5.

'k Heb een ander goed gebonden /
 Dan uw Hellsche goed der zonden /
 't Welk niet anders drygt als bloek :
 't Is wat beters dat ik zoek /
 Souw 'k dan nog u stemmen hooren ?
 Swyg, 't is alles dog verhooren :
 Poep! my / dat ik nuumermeer
 U erkent heb dooz myn Heer.

6.

'k Heb myn Ziels deur nu ontsloten /
 Om met kragt daar uit te stooten /
 Uw, met al u hels gebroet /
 En 't volmaakt Hemels goed.
 In u plaats daar in te slupten /
 'k Sal ook nodit dat zoeken slupten /
 'k Ken dog nu een ander Heer,
 Die ik boven all' begeer.

7.

'k Meen u Jezus, gy alleene
 Zult myn Heer zyn; anders geene /
 'k Sweer van nu af U myn trouw /
 'k Wil geen ander: Ja all' woutw /
 Zelf den Hemel met de Aarde,
 Dooz my zyn / 't is niet van waarde;
 'k Agt het alles booz geen goed /
 Als ik uw uog missen moed.

8.

'k Weet om al myn etterbuylen,
 Diend ik wel schier weg te schuplen /
 Derb' ik nietig zondig wigt /
 Komen onder uw gezigt?
 Ja ik derbe / want u wonden,
 Zyn de Balzems booz myn zonden;
 'k Weet / dat gy geen Ziel verstoof /
 Die zyn troost zoekt in u dood.

9.

Als ik maar in u geloove;
 Kroom' ik al myn kwaat te boben;
 'k Werp op niemand ook / ó Heer!
 Als op u, myn Ziele neer;
 Sterk my maar in myn vertrouwen /
 Houd my vast op dat ik houwe /
 Dood ook in my vlees en bloed,
 Dat my uw misshagen doed.

10.

'k Zoek my zelf nu af te sterben /
 Om uw Leven te verwerpen :
 Komt maar Jezus, in myn hert /
 Of myn Vlees schoon toornig werd ;
 'k Agt zyn vleyen, nog zyn tieren ;
 'k Wil nu onder uw Baniero,
 'k Ben niet langer op myn dreef /
 Als ik zonder Jezus leef.

11.

Zie dan Heer, daar is myn harte,
 Neem het aan dan derf ik tarte /
 Al de Lusten die wel eer /
 My zo wierpen op en neer /
 Om my van uw af te rukken ;
 't Zal haar nu niet meet zo lukken :
 Buig en schikt gy 't na uw zin /
 'k Geef uw 't Ryk vooz Eeuwig in.

12.

'k Wil ook nimmer van uw schepden /
 'k Kan ook niet; gy moogt my leyden,
 Zo 't uw goed dunkt / 't is my wel ;
 'k Volg uo zelf tot in de Hel,
 Om geen Doorn' of Distel straaten /
 Wil ik uo myn God verlaten ;
 Neen / myn Jezus is te trouw /
 Dat ik hem verlaten zouw.

13.

'k Weet ook als ik uw zo houtwe /
 Dan zal 't Vlees van zelf verfloutwe /
 En verkwopen meer en meer ;
 Of verroert het zig eens weer /
 'k Zal my met zo harde streeken,
 Dan zyn booze parten wreeken,
 Dat ik schoon het my zo quelt /
 't Egter houta' in myn gewelt.

14.

Fluk! her uit dan Ziel-verdover;
 Welkom Jezus Heyl-verwerver,
 Weg verbloekte zonden lust/
 Jezus is alleen myn rust,
 Jezus zal ik altyd roemen /
 En my zynen Dienstknecht noemen /
 'k zigt het booz myn hoogste Kroon,
 Dat 'k een slaaf ben van Gods Zoon.

G. S.

Op de Noodzakelykheid der weder- geboorte, volgens Joh. 3. v. 3.

De Wyze: O! Heylig Zalig Bethlehem.

1. O! **M**ensch die daar zo henen gaat /
 Omzet met zo veel Hardse stommer /
 Dat gy nooit aan uw Zielen staat /
 Gedenkt; maar leeft als zonder kommer.
2. Ag! dat gy op u herte leyd' /
 Des Heeren Jesu eige woorden:
 Met zo veel ernst tot elk gezepd' /
 Op dat z' eens dooz de Ziele boorden.
3. Doozwaar / doozwaar / ik zeg het uw /
 Zo iemand niet is weergebooren /
 (Dit was zyn taal / en hooft gy nu)
 Zo zyt gy eeuwiglyk verlooren.
4. Gy kunt in Godes Ryk niet gaan;
 Ja 't zeld' niet zien / maar zult 'et derben;
 Hier werd gy nooit zyn Onderdaan /
 En zult wijs in uw zonden sterben.

5. Die

5. Wie berst 'er niet op zo een woord ;
 Wie steekt zyn hand niet in zyn boezem ?
 En gaat men zo gerust nog voort /
 En blyft men nog zo op zyn d'oezem ?
6. Elk vraag zig zelv' wie ben ik dog ?
 De Christus zeyd my ; hoe 'k moet wezen :
 Ben ik in myn natuur-staat nog /
 Of ben ik uit den Dood gerezen ?
7. Leef ik nu al door 's Heeren Geest ?
 En werk ik wel door zyn beweegen ?
 'k Ben niet als enkel vlees geweest /
 Hoe is het nu met my gelegen ?
8. Is 't oordeel / is 't verstand verligt ?
 Myn wil geboogen na den Heere ?
 Myn Ziels bewegingen gerigt /
 Ter regter doel / myn God ter eere ?
9. Ben ik vernieuw in myn gemoed ?
 Bestiert dat nieuws gemoed / myn Leden /
 Myn Tong / Bog / Ooze / hand' en Doet ?
 Dien ik nu al myn God daar mede ?
10. Vraag zo u zelf / dat is u pligt /
 En haast zal u uw toestand blyken ;
 Want dupsterheid verschildt van 't ligt /
 En levende van doode lyken.
11. Spt gy nog zo gelyk men is /
 Tot Menschen maar alleen geboren ?
 Hebt met uw Ziel dog derenis ;
 So blyvend' ispe gy wis verlooren.
12. Wat baat u al den oberbloet /
 Van wellust / rijkdom / staat / en eere /
 Een stil gedrag en zeed'lyk goet /
 En alle wetenschap te leeren.
13. Hebt dit / en wat een Waereldling
 So naloopt : spt gy niet herbooren /
 Al schoon 't u na uw wensch hier ging ;
 Gy waart met alles dog verlooren.

14. Ep rust dan niet in zo een staat /
 Soek met gebeen Gods aanschyn buurig;
 Schik u gewillig na zyn raat /
 En wagt hem in zyn weg geduurig.
15. Of bind g' u doo? Gods Geest herbaart /
 So hebt ge stof om God te looven:
 Dan hert en siem te zaam gepaart!
 En zo met blyd' gejuyg na boven.
16. Dat nu boorzaan uwz lebens trant /
 Al uw bedryf en uwen wandel /
 Betaamlyk zy / u staat en stant;
 Toon uw veruleut in al uw handel.
17. Laat blyken dat gy hooger zweeft /
 Als die de Aard' ten deel verkoozen /
 't Werd' kenbaar dat gy Gode leeft /
 Wyl gy van boven zyt geboozen.
18. Stiert dus uw gangen Hemelwaard /
 So lebend' zult gy nimmer sterben /
 Verlaat gy dan hier eens de Aard /
 't Is om het zalig hoog te erven.

Beede, om ontslagen te mogen
 werden, van 't *Lichaam der zonden*, uit
 Aanmerking van de *Gelukzaligheid*,
 die 'er is in 't *genieten van God*
 voor *Eeuwig*, in *Christus*.

Volgens de Wyze van Pf. 86.

1. Soete Jezu, hoorst het schreyen,
 't Maare zugten, 't smeekent vleyen,
 Dan uw ver-berdwaalde kind /
 Dat in uw de ruste bind:

- Van het doolen en omzwerben /
 En het bang en droevig derven /
 Bupten uw, de Vreede-Vorst,
 Lesser van myn Ziele doest.
2. Ag! laat op myn Ziele komen /
 Van die Christalyne stroomen,
 En het water van uw Geest,
 Dat de krankste Ziel geneest;
 Giet eens water neer met plassen?
 Om dees vuple Ziel te wassen;
 En te domplen in uw bloed,
 Dit afschuwelyk gemoed.
3. O! myn heil, myn lief, myn leeven,
 O! myn borg, myn rots verheeben /
 Dooz uw voetbank buyg ik my /
 Om het bloed dat uit uw zy /
 Van de Kruys-stam is geloopten /
 Om de zwarste Ziel te doopen /
 En te witten in dien vloed,
 Dit zo vupl melaats gemoed.
4. Grootte Vorst, die zyt verheeben /
 Om aan Zions Volk te geeven
 Ligt, en troost, en Heiligheid,
 Leeven, gunst en Zaligheid,
 Leert my dog met God te wand'len /
 En alleen met uw te hand'len /
 Van het wesentlyke goed /
 Dat ik immers hebben moet.
5. O! myn God / ik zugt, ik hyge:
 'k Roep, ik ween', en kan niet zwyge,
 Na uw Liefste Bruydegom,
 En die groote wellekom;
 Dien ik van uw hoop t'ontfangen /
 Dooz de kussen van uw wangen /
 Alderschoonste, die ik hem' /
 Wiens verloofde dat ik ben.

G E E S T E L Y K E

6. O! Gp wensch dan al de vroomen,
 Wanneer zult gp weder koomen /
 En my haalen daat gp zeld;
 Daar gp uwe Schaapjens weid;
 Aan die zilvre waterbeeken,
 Die zo vloejent koomen leeken /
 Onder de Safiren Troon,
 Van Gods hoog verheven Soon.
7. Wanneer zal ik by uw wezen?
 Wanneer zult gp my gepreezen?
 In de volle heerlykheid,
 Sonder smet in reinigheid;
 Schoon gecierd in Heil-cieraden.
 Al die deftige gewaden /
 Van een vrygekogte Bruid,
 Na het eeuwig raadbesluit.
8. Daar zal al myn schreyen, weenen,
 Sugten, kermen, klaagen, steenen,
 In een rey veranderd myn /
 Door die zoete medicyn;
 Van uw Ziel verzadent wezen /
 Nimmermeer gendeg gepreezen /
 Hoort / of oopt genoeg gezeid /
 Wat daar in is opgeleid.
9. Daar zal ik eens vry van zonden /
 Van dit logge lpf ontbonden /
 Leeven, zweeven, in myn God
 Vrolyk myn / in dit myn lot /
 Daar zal my geen eygen volgen /
 Daar zal eygen ik gedolven
 Zyn; en diep vergetenheid /
 Door myn Konings minlykheid.
10. O! wat moet uw Aanschyn spraalen /
 O! wat moet gp lustig praalen,
 In die Stad van zuiver Gout,
 Daar de muuren myn gebont;

- Van 's Smaragden en Saffren,
 Die de Stad op 't konstigt cieren /
 Doo; haar glants en kostpheld /
 En doo; 's Konings Majesteit.
11. Daar zal ik myn Jesus lieven /
 Daar myn Lief alleen believen /
 En dat schoonste Mangesigt /
 Dat my doo; zyn liefde schijnt:
 In een liefde vlam doet branden /
 Om eens zaliglyk te landen /
 Aan die vep'ge vreedens kust /
 Daar men op zyn boezem rust.
12. Daar zal ik een blessie drinken;
 Eeuwig, eeuwiglyk verdrinken /
 In die zaalge levens Bron.
 En bestraalt zyn aan die Zou;
 Aan on-eindige genade /
 Daar de Ziel haar aan verzaden,
 In dat eeuwig zalig ligt,
 Dat daar straalt uit zyn gezigt.
13. Daar zal ik my niet meer kleeden,
 Nog myn tyd meer gaan besteeden /
 Tot myn Lichaams onderhoort /
 Maar een kleed doo;wozigt van Gout /
 Zal myn Leen doo; eeuwig dekken /
 't Brood des levens zal my strekken /
 Doo; voedzel in d'eeuwigheid,
 Kom, kom, lang verwaagte tyt.
14. Daar zal ik doo; eeuwig blinken,
 En myn stem, zeer luid doen klinken /
 Halelu-jah, groote Heer,
 Dankbaarheid, lof, prys en eer.
 Halelu-jah, groote Koning,
 Die my bzagt in deze wooning /
 Halelu-jah, immermeer /
 Eeuwig levendige Heer.

15. Daar werd nooit gedacht om schyden /
 Daar blyft eeuwiglyk verblyden /
 By des levens heil Fontein,
 Daar, daar zal men eeuwig syn /
 Sonder nagt en zonder dagen,
 Sonder na de tyd te vragten /
 Daar is tyden uuren uit /
 Eeuwig, eeuwig is 't besluit.

I. S.

G E E S T E L Y K L I E D ,

als men alleen op Weg is.

Op de Wyze Psalm 100.

1. **A**l gaa ik eenzaam in het veld /
 Ik gaa met mynen God verzeeld /
 Die mynen tyd zo zoet verhoort /
 Dat 't my aan geen gezelschap schoort.
2. Die syn gedagten slaat in 't wild /
 En d'eenzaamheid onnuut verspild /
 Mag klagen dat hem zulks verdoet /
 Maar my en is 't zo moeylyk niet.
3. Bespraakt gezelschap is bequaam /
 En op den weg zeer aangenaam /
 So dat ik tot een spreekwoord zeg /
 Het is een wagen op den weg.
4. Ik ben verheugt in myn gemoed /
 Als goed gezelschap my ontmoed /
 Maar als 't my niet gebeuren kan /
 Ik maak 'er niet veel werk ook van.
5. Vermids my mynen God geleid /
 Die my gelyk een Harder weyd /
 So dat my niet met al ontbreekt,
 Als hy alleen maar met my spreekt.

6. Zyn heplig Woord spreekt met my staag;
 Antwoord my op een yder vraag /
 Het geeft my in myn zoeken raad /
 Het troost my in benaude staat.
7. Die dat gezelschap niet en heeft /
 Hoewel een schaar rondom hem zweeft /
 Zal noopt ten regten zyn verzeld /
 Zyn Ziel zal blyven staag gekweld.
8. 'k Ben menigmaal verzeld geweest /
 Maar 't was tot kwelling van myn Geest /
 Om dat 'er niet een enig woord /
 Van van het aardsche werd gehoord.
9. Het maakte 's avonds my ontruk ,
 Wanneer ik was tot slaap belust /
 Myn zinnen , tegen mynen dank /
 Die gingen weer haar ouden gang.
10. Maar nimmer en beklaag ik my /
 Wanneer ik ongestoort en by /
 Heb onderlinge stille reën /
 Gehouden met myn God alleen.
11. 'k Bentet in stilheid meer myn wensch /
 Als by een dwaas en ydel mensch /
 Al wiens vertelling en gezeg /
 My als een last is op den weg.
12. Spreekt gy o God! my zomtyds aan /
 So mag ik wel alleene gaan /
 Myn voeten op uw weegen rigt /
 So word ik in myn gang verligt.
13. 'k Sal overdenken uw bevel ,
 En op uw paden letten wel /
 'k Sal my vermaken staag daar in /
 Uw woord noopt stellen ypt myn zin.
14. Als gy myn herte maar beruyt /
 So zal ik loopen t'aller tyd /
 Den weg van uw geboden Heer ;
 En niet beswyken nimmermeer.

Overdenking van 't tegenwoordige, en 't toekomende *Deel* van Gods Kinderen.

Stem: ô! Kersnagt.

1. **H**oe hofflijk Heer is my 't gedenken /
 Dan 't geen gy zyt, en my wildschenken /
 Van uwe schoonheid, die gy my
 In 'ezu Aanzigt komt vertoonen /
 Wyl ik nog van uw nyt moet wonen /
 Wat zal dan 't zien zyn van nabij.
2. **A**ls my uw glants heel zal verlichten /
 En my volmaakt uw Aangezichte /
 En leevend' herte ziet en ken;
 Als met meet stralen van genade /
 Maar uwe goedheid my verzade
 Sal / en zo eeuwig by uw ben.
3. **E**n in ootmoed myn eer en kroone,
 Leg aan de voeten van uw Soone:
 Wiens eygen ik te zyn betuyg;
 Als ik in kragt de Hemel zaken /
 Haar waarde zie, haar zoetheid smaken,
 En myn volmaaktlyk boog hem buyg.
4. **A**g! dat myn hart en ingewande,
 In onblusbare liefde brande /
 Na uw myn onwaardeerbaar lot;
 Die my uw zelve wilde schenken,
 (Ag! smolt myn Ziel in dit te denken)
 Een deelgeuood te zyn van God.

J E Z U S V R E D E - V O R S T .

Wyze : Zoet gezelschap dat met my,

1. J E z u s z o e t / u w w a a r d e n a a m
 I k e e n B a l z e m d i e b e h w a a m /
 't B a n g g e m o e d (b e z w a a r t m e t k w a a l e n /
 D i n g t e n v a n d e e y g e n l u s t)
 D o o z z y n l i e s t i k n e d e r d a l e n /
 D e p l i g s t e l l e h a n g e r u s t .
2. A l s o n s m a a r b e s p r e n g t d i e B r o n ,
 A l s o n s m a a r b e s t r a a l t d i e Z o n ,
 A l s d e z i e l e (h o e v e r l e g e n)
 V a n d i e O l y w e r d g e w a a r /
 H a n z y v r e d i g n e e r g e l e g e n
 Z e g g e n / i k z i e g e e n g e b a a r .
3. D a a r o m b u g g e n v o o z u w n e e t /
 U w e L i e b e l i n g e n H e e r ;
 D a a r o m m i n n e n u w d e M a a g d e n ,
 D a a r o m k o o s u w m y n e z i e l /
 D o e n i k 't k o m e n s c h r o m e n d w a a g d e n /
 E n i n u w e a r m e n v i e l .
4. W a n t g y z y t h e t d i e m y n Z i e l /
 (D i e z o o d e e t l i k v a n u w v i e l)
 D e p l i g G o d e w a a r t s d e e d k o m e n /
 V r e e d e - v o r s t , d i e a l m y n t w i s t /
 H e b t b e t w i s t e n w e g g e n o m e n /
 E n m y n s c h u l d e n u p t g e t w i s t .
5. V r e e d e , V r e e d e r o e p t g y t o e /
 T o t d e z i e l d i e b a n g e n m o e /
 G a a t g e k n e l t d o o z Z a t a n g b e e t e n /
 D r e e s t n i e t 'k h e b u w d i e r g e k o g t ,
 W y h e e s t m y v o o z u w g e b e e t e n ;
 M a a r i k h e b h e m o v e r m o g t .
6. D a t g y u w d i e s v r e e d i g u p t /
 I k n a 't o u d e r a a d s b e s l u y t ,

G E E S T E L Y K E

Daar uw Schepzels lievend herte
 Willig 's Vaders eysch toestont /
 Schoon gp helse angst en smerte
 Dragen moet / voor haare zond.

7. Mids gp haar ten arbejds loon,
 Dplig in uw Vaders troon /
 In bevreedigt zoud gelyden /
 Daar zp aan des Levens stroom,
 Onder uw haar Herder weyden /
 Eeuwig, eeuwig zonder schroom.

Begeerte na Gods Gemeynschap , om hem voor *Eeuwig* te looven.

Stem: Zoet gezelschap dat met my,

1. **O** dwaarderelyke schat /
 Die al't eeuwig heyl bebat /
 Alvernoegend eeuwig wezen:
 Algenoezaam eeuwig Heer,
 Nooyt wert gp genoeg geprezen /
 Nooit klygt gp na waard uw eer.
2. 't Is myn wensch dat ik uw Lof,
 Eeuwig in des Hemels hof,
 Mag uproepen / mag uptgalmen /
 En verkonden met uw schaar /
 U van uw Gedigte Psalmen /
 D'eere van den Middelaar.
3. Die zyn leeven leyde neer /
 Om my uw zyn Vaader weer /
 Onbesmet ober te geven /
 Onder zyn verkregen zaat /
 Om zoo eeuwiglyk te leven /
 Met hem in den Hemel staat.

4. Daar gy zyn zult al in al,
 In 't geheyligde getal /
 Wier diere gunstgenoten,
 En zy met de yantsche bloet /
 Eeuwig werde obergooten /
 Dan oneyndig Hemels goed.
5. 't Is geen Schepzel dan dat ik /
 Tot myn deel optwaagt en mik:
 't Is Jehovah 't is de Heere.
 't Is zyn uytgedrukte beeld,
 Daar ik (lydzzaam) 't Hert na keere /
 Daar myn Ziel in hoop na queert.
5. Ag! hoe lang nog ô myn God?
 Zal ik missen 't vol genot /
 Dan uw Siel verzadent weezen,
 Ag! hoe lang is nog de tyd?
 Dat gy van my zult gepreezen /
 Zyn volmaakt in eeuwigheid.
7. Leert my vast den Heemel toon /
 Wpl ik nog van uw uytwoon:
 Wpl ik in dees Leeme hutte.
 Sugt en heng / bied my de hand /
 Dat uw staf my onderstutte /
 Tot ik in den Hemel land.

JEZUS te Lieven is den Hemel
 van de Ziel.

Wyze: Als een uitgestorte Balzem.

1. Wuarde Jezus u te minnen /
 Is bestendig wel gebal /
 Is myn Hemel en myn al,
 Is het doelwit van myn zinnen /

G E E S T E L Y K E

- Is het wenselpist vermaak /
 Daar ik met myn Ziel na haak.
 2. Dan uw lippen bloed genade:
 Ja uw naam is balzem goed;
 Doo; t verbreyzede gemoet:
 Op hunt myne Ziel verzade /
 Uwe liefdens wel gebal /
 Is myn leven en myn al.
 3. Waar ik wens of zoek of kryge,
 't Is maar last, zo ik myn vriend
 Jezus daar niet in en vind /
 't Best daar van is moeielyk hyge /
 Maar uw liefde die is al /
 Myn bestendig wel gebal.
 4. Arme Waereld, die u togten
 Bliegen laat op enkel niet,
 En geen schoon in Jezus ziet;
 Nog dat hy zyn diergekogten
 Liebelingen erven doed /
 't Eeuwig ziel verzadent goed.
 5. 'k Bing ook wand'len in uw paaden /
 Doe ik Jezus niet en kon /
 Nog verligt was doo; die Son /
 Niet kon myn begeert verzaden /
 Nog myn wenschen houden still /
 Maar in Jezus rust myn wil.
 6. Soek ik rykdom, lust en eere,
 Beter als de Waereld heeft /
 Jezus is 't die 't is en geest;
 En meer als ik kan begeere /
 Want hy is den Hemel schat;
 Die al 't heyl te zaam bebat.
 7. Weg dan Waereld, laat my jaagen /
 Onberhinderd na Gods Soon,
 Na myn Jezum, die de Kroon
 Der gerechtigheid dordt draagen;

Die dit als 3pn beste Kind
Jezum boven al bemind.

8. Ag! wierd ik nooyt afgedreven/
Van die zoete Ziele rust/
Dooz berkeerde yver lust/
Jezus liefde 3p myn leven/
En myn eenig wel geval/
Ja myn Hemel en myn al.

Zugt na d'Inwooninge JEZU in de Ziele.

Wyze: Hoe beminlyk en hoe zoet.

Of: ô! Dag, ô! Blyde Dag.

1. **A**ô! dat gp Jezu zoet/
Myn Ziel bewoonde;
Die gp dooz 't dierbaar Bloed,
Van ramp verschoonde;
Dat gp myn hert en wil,
Na uw wil hoog/ en stil/
Dy van quaad' lusten/
In uw deed' rusten.

2. Geen gabe my vernoegt,
Of kan vermaaken;
Zo gp uw niet vernoegt/
Mij te genaken;
Want gp alleen myn lust
Zyt/ daar myn Ziel gerust/
ô! Zoete Jezu,
ô! Schoone Jezu.

3. 'k En zoek geen eer of staat,
Maar u, ô! Heere;
Uw wensch ik met des daad/

G E E S T E L Y K E

Te geven eere,
 Het is myn Ziel en vreugd,
 Te melden uwe deugd /
 ô! Zoete Jezu,
 ô! Waarde Jezu.

4. Bertoeft dan niet te lang /
 Tot my te komen;
 Uw afzyn valt te bang /
 Want gij genomen
 Hebt Hert, en Ziel, en Lust,
 Die zonder u geen rust
 Dind / en uw derven,
 Is haer als sterven.
5. En kust my met u mond /
 Betoont uw goedheid;
 Myn Ziel / hoe zeer gewont /
 Zal dooz die zoetheid /
 Geheelt zyn / en bequaam /
 Den lof uwos grooten naam /
 Steeds te betuppen /
 En booz u buppen.

Klagten en Onderzoek over 't mis- sen van gevoelige gemeenschap met Christo.

Stem: Kersnagt.

1. **W**at zonde houd my in het duyster?
 Wat kwaad berbergt die schoone luster/
 Van Jezu vriend'lyk aangezigt?
 Wat is 't daar ik my aan laat binden?
 Wat is 't dat my belet te binden?
 Den toegang van 't Genaden-licht?
2. **W**aarom en kan ik niet betreden /
 Des Leevens weg met groote schreeden?

Waar-

Waarom en loop ik niet ter bligt?

Wat houd my vast? wat traagt myn leden?

Wat drukt myn herte na beneden?

Wat 's de oorzaak dat myn Ziele zigt?

3. Doet my / ô! Jezus d'oorzaak vinden /

En uitgevonden, my verbinden /

In uwe kragt daar tegen aan:

Want waarom zoud' ik uwe vyndschap /

En 't klaar bewys van myne Kindschap

Niet onderbinden / en verstaan?

4. Zoud my van u gemeenschap scheidten /

En uwe vrend'lyheid doen bejden /

't Geen oorzaak van uw lyden was?

Of wilt gy dooz u lang vertoeben /

Geloov' en Lydzaamheid beproeben?

Gedenk dat ik ben stof en as.

5. Zo verre van u af te zwerben /

Is pynliker als te sterven;

Ik ga te rug / 't moet zo niet zyn;

Het schynt of ik niet was uw eigen /

En uwe gunst nooit weer zou krygen /

Nooit worden zou met uw gemeen.

6. Doorzoek en proef myn gantsche herte,

Of daar niet d'oorzaak van myn smarte /

Nog heimelyk verborgen leyt;

'k Wil geenzints in myn Ziele boeden /

d'Oorzake van zo scherpe roeden /

Maakt my bekend en met een kwynt.

7. Zoud ik aan 's Waerelds ydelheden /

My overgeven, en besteeden /

Den tyd dooz uw aan my verlcen;

Om als des Hemels dier gekogte,

Myn Ziel aan Jezus te verknogte /

In 't geen dooz meening werd beweent.

8. Zoud ik een zyn van uwe leden /

En my ten Duyvel dienst besteeden;

- Zoud' in my heerschen Goodes Zóbn?
 En ik my Onderdaan vertoonen/
 Dan die zyn lust is uw te hoonen/
 En Slaaf zyn van uw 's Spands Troon.
9. Zoud ik my uws zyn te betuggen/
 En onderwyl gaan dienstbaar bukken/
 Doo; wat gemak, of lust, of baat?
 En uw myn woord alleen maat geben/
 En bloemzel van myn gantsche leven/
 Aan 't geen dat uwe Ziele haat.
10. Laat verre van my zyn geweken/
 Dat ik zoud blyven in gebreken/
 En niet geheel doo; u zoud zyn;
 Dat gy niet zyn zoud myn vernoegen
 Alleen; en ik my niet zoud boegen/
 Na uw behagen ovet myn.
11. Maar laas! ik voel het Vleesch zo kragtig/
 En my tot uwen dienst onnagtig/
 Myn Ziele kleeft aan 't stof te zeer;
 Laat uwe krachten in my blyuen/
 Doet gy al wat uw weer streeft wippen/
 Gebied, en hupg dan uw begeet.

Eens Christens Pelgrims Troost,

over Ps. 39. v. 13. *Want ik ben een
 Vreemdeling (of Pelgrim) by u; een
 Bywoonder gelyk alle myne Vaders.*

Op de Wyze: Van de tien Geboden.

1. **H**oe zugt een Pelgrim in dit leven?
 Gelpk een Ball'ng in 't byemde Land;
 Die uit zyn Vaderland verdoeben/
 Dast doolen gaat doo; Bos en Land.

2. **H**op

2. **H**p zag den dag 50 dikmaal slaaren /
 En tolt zo meen'gen avond stond:
 Ja noemt een heele rep van Jaaren:
 Dat hp zig onderweeg bebouwt.
3. **A**g! denkt hp hoe lang zal 't nog duuren /
 Eer ik myn 's Vaders Aangezigt,
 Na zo veel doorgezigte uren
 Aanschouwen zal / in 't Heilig Tigt.
4. **A**g Vader! vrendelyk boven maten;
 Al ziet een Moeder ook haar kind /
 Nog zult gy 't Worpje niet verlaten:
 Dat zig op Ward in stof bevind.
5. **A**l moet het nu elendig bukken /
 En zugen onder vreemde magt /
 Die 't deerlyk zoekt te onderdrakken,
 Gy staat het eger gaad' en agt.
6. **E**n zult het al yn quaat onttrekken /
 Gelyk de schoone Zonneschyn;
 Een clerlyk Bloemtje weet te wekken /
 Uit mist en stank / en stelt het repn.
7. **E**n klaat met schoone geur en verbe /
 In vypheld van de open lugt /
 Zo groent een leven uit het sterbe /
 So geeft de dood een schoone vyngt.
8. **O!** Pelgrim troost uw onderwegen /
 Al schynat gy nog zo verr' van hups /
 Het is zo verr' niet eens gelegen /
 Aan 't endje volgt de rust booz' 't Hups.
9. **H**oe willen wy ons eens verheugen,
 Als wy in 't Zalig Vaderland /
 Daat ons geen Wpands taken meugen /
 Als liebe Broeders hand aan hand.
10. **G**aan wand'len / dooz' de Eng'len Chooren;
 En spreken van de Peigrims siens /
 En wat ons God daat heeft beschooren /
 Syn groote naam tot lof en prys.

11. Dan zal het ons daar niet berouwen /
 Dat wy hier voor een korten tyd,
 De Ydelheid niet wilde trouwen;
 Die haast vergaande Ydelheid.
12. Weg Waereld met uw pdel wezen /
 Op zyt ons Pelgrims veel te min /
 Hoe schoon gy ook werd aangeprezen /
 Wy zetten uw uit onze zin.
13. Daar isser een die wy beminnen,
 En die beminnens waardig is;
 Die speelt ons altyd in de zinnen /
 Syn trouw en liefd' is ons gewis.
14. Wy zal zyn Minnaars niet begeben;
 Gelyk als gy ô! Waereld doet;
 Die haar in 't eyntje van haar leven
 Verlaat, en schopze met de voet.
15. Maar hy die ons het hert doorgriefde;
 Sal ons na 't uurtje van de dood /
 Eerst regt omhelzen met zyn liefde,
 En zetten zagt in zynen schoot.
16. Daar op zo willen wy het waagen /
 En doen de Pelgrimage voort;
 En ons hier onderweg zo draagen /
 Als vremde gasten toebehoort.
17. Niets moet ons op den weg bekoozen /
 Van schone schyn of vleyery;
 Men sluyt zyn oogen en zyn ooren,
 En ga het al maar regt voort by.
18. En of ons langs de vremde weegen /
 Deel stryds en tegenheid ontmoet;
 Daar is zo veel niet aangelegen /
 Na bitter proeft men best het zoet.
19. ô! Gewoig zoet daar wy op hoopen!
 Gy zyt het duyzent maal wel waart /
 Dat wy het al om uw verkoopen;
 Ag! Vaderland zo schoon van aart.

20. Hoe zal uw Morgenstont opdagen ?
 In 's Pelgrims nieuw ontlooken oog ;
 Dan denkt men om geen regen blaagen /
 Nog storm die boven overtoog.
21. Al moet men hier een weinig stryden /
 En zukk'len in het vreemde Land ;
 De zaal'ge hoop kan ons verblinden ;
 En schuyden 't alles aan een kant.
22. ô ! Somnieschpntje van Gods herte !
 Wanneer gy aanbreekt in 't gezigt :
 Dan balzemt gy des Pelgrims smerte /
 En al 't gelede leet is ligt.
23. Een hand vol levens met verlangen /
 Met ag en zugten doorgebragt /
 Te wisselen ; en daar voor t'ontvangen ;
 Een Eeuwige goet / wel hem , die 't agt.
24. Hoe meenig isser al in vrede
 En rust , zo lieffelyk en zagt /
 Die deze weg ook heeft betreden /
 En in het Vaderland verwacht.
25. Hoe vrynd'lyk zal de welkomst wezen ?
 Van lieve Broeders onder een ;
 Hoe lofelyk schoon en uitgelezen ?
 d'Onthalingen / en al het geen.
26. Wat aangenaam werd uitgesprooken :
 Wanneer het Broederlyke hert /
 Dooz 't Heilige liefde-vuur ontstoken ;
 Tot een Fonteyn van reden werd.
27. Zy 't spreken wil het nog niet blyven /
 Den Lofzang wylt ten boezem uit ;
 Om zo een schoone maat te dzyven /
 Met onuitsprekelyk geluyt.
28. Hoe zoet zal 't woortje Jezus toonen /
 Dooz 't Lof van 't hoog verliest gemoet /
 Ag Jezu ! bloem van Al het schoone /
 Ag Jezu ! bron van alle zoet.

G E E S T E L Y K E

29. **ô** Waereld weg met al uw weelde/
 Gy werd te klein by 't eeuwig groot;
 Wat zoudt men zig in dzaf verbeelde/
 Daar God de Ziel te Bruyloft noot.
30. **Een** Bruyloft ryk'lyk overgooten/
 Het onnadenkelyk goed en zoet:
 By duyzenden van Speelgenooten/
 Daar elk den ander Lief outmoet.
31. **Daar** elk zig in des and'ren deugden,
 En schoone gaven hoog verbyd;
 Daar een Fonteyn van volle bzeugden/
 Geduurig weld in eerwighheid.
32. **Daarom** ô Pelgrom op der Warde/
 Weest maar geduldig, sterkt u moet/
 Het Pareltje is hoog van waarde/
 Daar gy de Pelgroms rep's van doet.
33. **Het** zal zoo lang niet eens meer duuren/
 Uw weg kost al geduurig af:
 Doo? 't snel voorby gaan van de uren/
 Tot dat de Drees-klomp valt in 't graf.
34. **Dan** is de Ziel de front's ontbloogen/
 Die haar onthield de bype lugt;
 En jaaren lang heeft neergeboogen/
 Daar in zy veelmaal heeft gezugt.
35. **Weg** oude huid/ men zal niet treuren/
 Om uw verlies en zware band;
 Wat beters mag de Ziel gebeuren/
 In 't alderleefste Vaderland.
36. **Wel** Pelgrom's troost uw onderwegen/
 Al schynt hy nog zo wyt van hups/
 Het is zo verr' niet eens gelegen/
 Aan 't eyntje volgt de rust voo? 't krup's.
37. **Dan** valt gy in een volle zeegen;
 Uit al dit Waereltje gedrups;
 Doo? 't bloed van Jezus uw verkreegen/
 Uw Vader in syn armen t'hups.

Dankbare Erkenntenis eenes Weder- geboorene volgens 1 Pet. 1. v. 3.

Wyze van Ps. 103.

1. **H**eer! o myn Ziel! uw zelf eens op na booven /
Om met gezang uw goede God te looden /
Die met betoog van zo veel heerlijkheid /
U (die gy dood in zonden waart verlooren /)
Dooz zynen geest van nieuws heeft wederboren /
Alleen ten pyss van zyn Barmhartigheid.
2. **M**ijn God ik wil den Rykdom der genaden;
Het goed daar meed' gy my hebt overladen /
Diet loog'nen dooz gemaakite nedzigheid;
Heen Heer: ik wil het uwe t' uwe noemen /
Diet in my zelf ('k ben niets) maar vrylyk roemen /
Uw gunst / die my alleen op 't herte leid.
3. **M**ijn toeleg Heer / myn poging en myn handel /
Mijn levens wys / myn werkzaamheid en wandel /
Was bukten uw 'k had maar myn zelf in 't oog:
Gy hebt my wi een ander hert gegeven /
't Begynzel van een nieuws en beter leven;
Du streeb' ik dooz al 't aardze na omhoog.
4. **U**w wens ik steeds te lieven en te leeven /
Al wat ik ben / en heb aan uw te geeven;
Gy zyt on epndig meer als alles waard.
Koud ik myn Ziel en al myn Lichaams leeden /
Geheel en al tot uwen dienst besteeden /
Een Hemels leeven leyden op de aard.
5. **D**at is myn lust; dit hebt gy o myn Vader
In my gestoet; Fontyne / levens Ader /
Wanneer gy my herbaarde dooz uw Geest:
En 't kan myn Ziel op 't aldersmertlykst wonden /
Als ik van uw myn doel afdwaal dooz zonden /
En dat gy my zyt upt het oog getweest.

6. Wat zal dat zyn een alderzaligst leeven /
 Als 't my eens dooz uw goedheid werd gegeven /
 Ontlast van 't zondig blesg geheel en al /
 In uwen dienst en liefde als versonden /
 Niet meer te weten van de minste zonden.
 O God! of my wel haast dat beuren zal?
7. O ja het zal! Ik wil ook in dees hoopen /
 Die zeker is / myn weg met blydschap loopen;
 Geef my maarkragt / die my nu 't herte geeft /
 En laat noopt vaaren 't werk van uwe handen /
 Tot dat ik daar gelukkig aan zal landen /
 Daar 't hert al lang dooz hoope heeft geleest.
8. Daar zal ik dan 't gehoopte goed genieten /
 De Beckiskens die nu tot my nederblijeten /
 Uyt uwe liefd' werd dan een Oceaen /
 Daar zal myn Ziel booz eeuwig zig in baden;
 En zo myn dooft in uw myn God verzaden /
 En booz uw Troon booz eeuwig blyben staan.

GENADENS RYKDOM en L O F.

Wyze van Pf. 25.

1. **O** Verdierbare genade!
 Wzon en oorzaak van myn hest;
 Wie kan zig in uw verzaden?
 'k Bind uw eind'loos zonder ppl!
 Alles / wat ik heb en ben /
 My geschonken is van boven:
 Geev' dat zulks myn Ziel erken /
 En uw daarom dankbaar looben.

2. 'k Was onwaardig / ja verloren /
 't Doozwerp van uw zonden haat;
 Maar g' hebt m' op'tverhooren /
 Tot een luststercyken staat.
 G' hebt m' aan uw lieven Soon
 Tot een eygendom gegeven /
 En tot een genaden-loon /
 Toegelegd het eeuw'g leeven.
3. 'k Was niet beeter dan een ander /
 Dien g' laat verloren gaan /
 Want wy waaren met malkander /
 All' in 's Duppels strik gevaan.
 't Is genade / dat g' m'
 Zoo gerukt hebt op't zyn banden /
 Om m' booz's te maken by
 Dan all' myne ziele byanden.
4. Dooz Genaad' hebt g' gescheenen /
 Midden in myn donker hert:
 't Is genaade / dat myn steenen
 Tot een vleeschen herte werd.
 Dooz genaade wierd ik by
 Dan al myn bloed-roode zonden /
 Als ik dooz 't geloove m'
 Baadd' in Jesus' dierb're wonden.
5. G' hebt m' verder aangenoomen
 Tot uw erfgenaam en kind;
 Dies ik zonder vrees en schroomen /
 Tot uw bypen toegang vind /
 Als tot een genadig God /
 Om te roepen / Abba Vader!
 Om te hebben tot myn lot
 Uw / des heyl's fonteyn en ader.
6. Heer / dooz uw genaade leef ik;
 Dooz uw goedheid ben ik sterk /
 En dooz uw genaade zweef ik
 Eindloos booven 's Hemels zwerk /

- Daar myn heet is en myn schat /
 Daar ik uw hoop te genieten
 Eens voor eeuwig; geef maar / dat
 My de hoope niet ontschieten!
7. Daar zal ik dan eeuwig looven /
 Wonderwerk van uw genaad /
 Die zoo onbegrypelyk booven
 Alle myn gedagten gaat.
 Daar zal uwe zaligheid
 My verzaad doen zyn en bronken /
 Door des Hemels heerlijkheid /
 Uyt genaad' aan my geschonken.
8. Moet ik 't dan genaade noemen /
 Wat ik heb / of ben of wagt /
 Heer dan wil ik nimmer roemen
 In myn eigen werk en fragt /
 Of in myne waardigheid;
 Maar in rijkdom van genade /
 Geef my dit op 't hert geleid /
 En vertoond zy door myn daaden.

I. d. O.

Z I E L S - Z U C H T ,

Om door-breekende genade.

Op de Wyze van Ps. 51.

I.

SAL dan myn doore ziel / Almagtig Heer!
 Niet eens bedaut met 's Hemels vogt van boben /
 In staat zy om uw grooten Naam te loben /
 Die waardig is al Schepzels lof en eer;
 En voegen zig met d'Eng'len voor u Chyoon /
 Daar

Daar duyzenden van bygekogte zielen
 Dooz 't herte bloed van u gekrupte Zoon
 Met groot ontzag vooz u thoon needer knielen.

II.

'k Dien uo maat als een onbekende God
 Heel herteloos / myn lezen / bidden / sreeken
 't Is zonder Geest; Ep wild dooz 't hert eens beken
 En scheurt 'er af dat onverbreekl'pk slot,
 Verbreek de magt eens van myn ongelooft,
 En wild myn ziele van de grond op haken /
 Op dat ik eens aan al myn lusten doof
 U Heere / mag gehoozzaamheid betalen.

III.

't Is of myn tonge van dien ouden Wraak
 Geschonden wierd om nimmer wpt te galmen
 Den lof van God dooz Liederen of Psalmen;
 Ep / Heere Jezu / komte en neemt eens wraak /
 Toont uwe hragt / maak my dees banden gunt /
 Dooz al van 't hert; en laat de tong dan zingen
 Gedigten van u 's Konings Majesteit,
 Zoo zal myn zlet in u van vzeugd opspringen.

IV.

Want of de tong al schoone woorden spreekt /
 Geen lippen dienst u nimmer kon behagen.
 Al wierdze nog zoo clerl'pk doozgedragen /
 Wanneer het hert / 't booznaamst / daar aan ontbreekt :
 Al dat beslag en wpterl'pk geschal /
 Hoe schoon 't in 't oog van menschen ook mogt schynen
 Ik weet 't booz U niet anders wezen zal /
 Als 't naar gehupl van Dupbels / honden / zwynen.

V.

Ep / Heere, let niet op een zoeter toon /
 Die 't ooz alleen van menschen kan erbaren /
 Nog op 't accoozt van welgestelde snaren /
 Want dan vond zig wel 't meeste vooz u thoon
 Een werelds kind / dat zoo zyn lusten voed.

Da waarheid / Heer zien immers uw oogen /
 En die al zijn Godsdienst in Jezus bloed
 Door u neer legt / vind nimmer zig bedrogen.

VI.

Hoe lang ó Jezus! zult Gy nog myn Hert
 Bestreden staan van zoo veel snode boelen /
 Die als een heit om dees myn ziele woelen /
 Tot dat zy eens van haar betovert werd?
 Gy! ziet eens neer / Gy kend myn klepue kragt
 Om upt te staan 't geweld van dees vpauden!
 Die met een onweerstandelpke magt /
 My pogen vast te kypgen in haar banden.

VII.

Wanneer myn Hert zoo ongeboelig blyft /
 Hoe zult Gy dan ó Heer! u eere kypgen
 Van dees myn ziel die zig gewend te zwypgen /
 Om datze zoo verhart blyft en verstyft?
 Och zal myn hart dan steets gelik een rotg /
 Of diamant zoo hart en doodig blyben /
 En wezen noch hobaardig / grootg en trots
 Zoo datter niet kan aan myn ziel beklyben?

VIII.

Een diamant word week in 't bokken-bloed /
 Een harde steen word door 't gestadig leeken
 Nog eens geholt / maar 't hert en wil niet breeken /
 Wat dat Gy ook daar uiterlyk aan doet :
 Al dreygt Gy 't met de vloeken van de Wet /
 En roept en donderd met al u oordeelen /
 't En is niet eens verslagen nog ontzet /
 Het kan zig zelfs nog liefkosen en streelen.

IX.

Maar 't geen myn rotzig ongeboelig hert
 Vernurwen kan en immer zal genezen /
 Sou 't Harte-b'loed van Jezus moeten wezen ;
 Ag! dat het maat in kragt gesprenkeld werd
 Op dees myn dood en walgelpke ziel /

Sp smolt als wasch in bloed van heete tranen/
 Tot datze krank van liefde neder viel/
 En and're tot u dienst quam aan te manen.

X.

Op Jesu / komt bestraal eens met u Geest
 Myn dodig Hart op dat 't U mag omarmen
 In wederliefd' en wild het zoo verwarmen
 Meer dan het opt te boren is geweest.
 Gy geeft m' een drupje van dien nieuwen most /
 Die 't herte spreken doet / op dat zo zamen
 Myn ziele mag door u kruys-bloed verlost /
 Met hert en mond u lof op zingen / Amen.

H. N.

YDELHEYT der YDELHEDEN.

Wyze: Hoe schoon Ligt ons de Morgen Ster.

1. **W**at naam men 't Aards beslag ook geeft/
 Ten is geen leeven dat men leeft/
 't Is maar een droom door zinnen /
 Een rummel-geest vol onbescheit /
 Een Mengel-klomp vol woest beleid /
 Doorziet dien schim van binnen /
 't Gewoel en doel
 Van de Menschen kunnen wenschen /
 Hoop en vreezen /
 't Zal geen syn / maar schyn slegt's werzen.
2. **D**e Ziel versmoort in dwaze lust /
 Dind grond nog steunzel daar ze rust /
 Maar raakt verwacht aan 't raazen;
 Se held van ramp in togten sel /
 Boud in zig zelf een naare hel /

Daar

Daar goddeloos verdwaazen/
 Het delugd-en brengh
 Kan niet bloepen/ nimmer gloepen/
 Als wy streeben/

Ma een Wards keur zinn'lyk leeven.

3. Het Lichaams leeven hier op Ward/
 Doo? 't delugdzaam hert in 't minst niet waard/
 Een last/ een klups en boepen/
 Een domper van 't Genade-licht/
 Wat God in veele ziele slyt;
 Wat mag de Mensch zig moepen/
 Still/ stil/ die wil
 Doo? God rusten; Lichaams lusten
 Gaan verkiezen/

Moet het heyl der Ziel verliezen.

4. Is 't leeven zelfs een dolligheid/
 Veel meer is 't leeven bezigheid/
 In wellust eet en schatten/
 Dol ramp en lust bedroogen schroom?
 Een schaduw/ spook en sneemel droom;
 Wie kan dit anders vatten/
 Is 't niet verdriet/
 Loffe hollie suppe-bollen/
 Sonder 't weezen

Wat de ziele kan geneezen.

5. Des Lichaams brengh en aardze lust/
 Die 't levens lust der ziele blust/
 En smoozt doo? 't vastig mallen/
 Bezietze loos in vlugge blugt/
 Baart maar berouw en jukt op jukt/
 Die in dien strik-poel vallen/
 Syn staag/ een plaag
 Doo? sig zelden/ en zo delven
 Put en graaven/
 Daar zo zinneloos in draaven.

6. De eet en agting is een waan/
 Des minnaars Ziel alpe veraan/
 Berooft

Berooft van nut en boozdeel /
 Men kinteld zig met groote staat /
 Een staat van waard' niet in der daad /
 Maakt in een anders oordeel /
 Als eet zeer teer /

Eens gaat blugten datze luchten /
 Selfs getieten /

Zal haast als een last verdrieten.

7. Des rijkdoms weid en overbloed /
 De ziel met geen goed boedzel voerd /
 Maar aard's vergifte slange /
 Godskruippt het hert elk oogenblik /
 Met smatt op smart en spant de strik /
 Om ziele in te vangen /

Ziels zon / ligts bron /
 Moet verdwippen raakt aan klippen /
 Als de schatten /

D'onttrek van de Ziel ombatten.

8. Ontaardē Mensch trekt hert en zin
 Van Schepzels af / laat Scheppers sit /
 Beziele al uw kragten /
 Verheft u geest om hoog in God /
 Het eeuw'ig al zo 't hoogste lot /
 Doog u om na te trachten /
 Daar 's goed / daar 's spoed /
 Daar is leven / hy zal geven

Alle zaaken /
 Op kan u gelukkig maken.

Christi komste ten Oordeel, de Verwagting en Blydschap der Vry- gekogte Gelovigen.

Volgens de Wyze van Psalm 24.

1.

61 **A** Angename blyde dag,
Waar na / zo menig hert uitzag?
 So nu / als in voozleden tyden /
Die lieven 's Konings heerlykheid;
En van haar schulden zyn gebzpt /
Die kunnen zig in u verblipden.

2.

De Koning zal zig dan doen zien /
En 't hert zal niet meer van hem blien /
Maar als een hert na hem toevlugten;
En Juychen om zyn Majesteit,
In welk zy vol werd ingeleid,
Terwyl dat alle volken zugten.

3.

Hy zal haar zaak dan nemen aan /
En alles in het ligt doen staan /
Van zyn opregt, en trouw getuygen;
En epg'nen zig zyn Erfvolk toe /
(Dat nimmer vooz zyn zaak wierd moe)
Ia doen dan alles vooz haar bupgen.

4.

61 **D**ag, vol ongekende glants,
Dol Heerlykheid, en Ligt, nogtang
Die al den smaat wel op kan wegen;
Van 't Hooft, en ook der Leeden mee /
Die hier om Deugd en Waarheid lee /
Dien Vloek verandert haar in zeegen.

5. Kom

5.

Kom hier dan volk in smaat en druk /
 Om Jezu wil zie uw geluk /
 Den Siegter tekent al uw lyden;
 En booz een aasje Lydzaamheid,
 Wel duizend ponden Heerlykheid,
 Kant dat uw Ziel dan niet verblyden.

6.

Ag wacht u dan om wederwraak
 Te doen / aan iemand met vermaak /
 Gy zoud dan in Gods plaatsze treden /
 En nemen hem zyn regt als af /
 Het Wapen dat hy uw hier gaf /
 Zyn tranen, zugten en gebeden.

Een Grond van vertroosting, voor
 Sions Liefhebbers in donk're tyden, uit
 Psalm 22. vs. 31. *Het Zaad zal hem
 dienen, het zal den Heere aange-
 schreven worden tot in Geslagte.*

Stem : Wat kan ons komen aan voor nood:

1.

Hoe hpgd ons Ziel, aarnestig moed /
 In 't stof van deze tyden;
 't Is of hy na in Christi Bloed,
 Geen stof was van verblyden;
 Welpl ons groote dorrigheid /
 Veroorzaakt zwaare schoorrigheid /
 In zyn naam te belyden.

2.

En als men dus zig zelf beziet /
 Men denkt ook om een ander;
 Dus digt men meenig Treurig Lied,

Of zingt het met elkander ;
 Het oud verdoort / het jonge quint /
 En geen van beyde helder schynt /
 Al zyn ze wgs of schynder.

3.

Dus is 't rondzom / een droef geluyt /
 't Geen 't hert zou doen beztophen :
 Van Zions Volk , en Jezu Bruyd ,
 Zo zy staag bleven kyken ;
 Op haar gedrag ; niet op Gods raad ,
 Die hoe 't verbalt / onwrikbaar staat ;
 Dat eind'lyk klaar zal blyken.

4.

Zyn woord heeft lang vooz heen beloof /
 Dat hy een Zaat zal houwen :
 't Geen dienen zal / haar Heer en Hoof ,
 En vast op hem betrouwen ;
 En dat dooz alle Eeuwen heen /
 Den heyl weg zyver zal berreen /
 En op den Rotsteen bouwen.

5.

Zy zullen hem al Man vooz Man ,
 Nog werden aangeschreven ;
 Het Volk waar uit ; 't Geslagt waar van :
 Zy kypgen zullen 't leven ,
 Is vast in 't Boek van 't God'lyk Lam ,
 Dat daarom op der Harden quam /
 Om haar zyn heyl te geben.

Den Weg ten Leven is eng, voor
't onvernieuwde Deel, Lucas 13. v. 24.

1 Pet. 4. v. 18.

Op de Wyze: Van de Tien Geboden.

1.
Wat is den rechten Weg ten Leven/
Niet zwaar / booz 't onvernieuwde deel:
Die ooit hem wil daar op begeben /
Die leggen af zig zelf geheel.

2.
Want Bergen van veel zwaarigheden /
Derzullen daag'lyk dezen Weg;
Daar moet geleeden en gestreeden
Zyn / zonder eenig tegen zeg:

3.
En alkermeest / wanneer den Hemel,
Gedoogt / na zyn alwys beffel;
Dat donkerheid / van Wardsch gewemel /
Zig op doet als een naare Iff.

4.
Booz zo veel Wardsch gezinden Menschen /
Die staan in selle Spandsehap /
Met 't Vrouwen Zand; en niets meer wenschen /
Als haar verdriet in d'hoogste trap:

5.
Dus leggen zy gestadig open /
Ten doel booz al hun ewet meed;
't Geen niet t'ontbliden / nog t'ontloopen
Is / dat met sniet booz Dood en Bloed.

6.
De Duivel die hem Hoof en Hoer is /
Stuwt aan / en hift zyn benden op /
Als die gestadig in de weer is /
Om 't Vuur te blazen tot den top.

7.

En heeft hy 't buiten aangeblazen/
 Zo keert hy weer na binnen toe;
 En zal doo? Stozmen / Woeden / Razen /
 't Hert zupffen doen / en maken moe.

8.

Dan zegt hy / ziet hoe harden Heere
 Gy dient / die zo zyn Dienaars loont;
 Sta af / en wilt den rug hem keeren /
 Wyl hy u slegt met Door'nen kroont.

9.

Kan God / en wil hy 't niet beletten?
 Zo heeft hy lust in uwe smert;
 Dus spant hy loos zyn Helse netten /
 Daar meenig daad'lyk in verwert.

10.

Nog was dit weinig / zo 'er ligt was /
 En God zig zelven openbaart /
 En d'Eeuwigheid, veel in 't gezigt was;
 Daar 't alles in werd opgeklaart.

11.

Maar neen / het ligt schynt ver geweeken /
 En God en d'Eeuwigheid uit 't oog;
 Dit doet dat list / en Helse streken /
 Meer hegt / en 't hert daar onder boog.

12.

Dus worstelt meenig in den dupster /
 En ag, en wee, is veel na hy:
 Hy ziet des Waerelds glans nog luyster,
 En denkt ligt ben in haar party.

13.

Dog egter boeld hy iet wat dzingen /
 En heim'lyk zugten / help / ô! God /
 Hoe lang zal my de Wpand dwingen:
 Die in my uw en 't uw hestoot.

14. En

14.

En nog en laat zig God niet binden /
 Maar stelt en hulp en redding uit /
 Op dat men zig erken een blinden ,
 En uit dat stof verneed'ring slypt.

15.

Dit zyn niet regt wel enge wegen ,
 Daar alle kragt te kort by schiet /
 Ja / daar men dikwils / hoe genegen /
 Nog eijnd , nog uitkomst van en ziet.

16.

Bereken daar om eerst de kosten ,
 ó! Ziel / en staat het u niet aan /
 Dat God u op zyn wys verlossen ,
 Zo kondt g' andere weegen gaan.

Aan 't Eynde de Kroon , ofte Toe-
 zang op het voorgaande. Uit Joh. 16.
 vs. 33. en Openb. 3. vs. 21.

Op de Wyze: Reveilje Vous.

1.

Dit g' des Heeren Uitverkoren ,
 Ten leven en ten stryd bepaald /
 Geeft nooit den moed geheel verlozen /
 Die nu hygt / Morgen adem haalt.

2.

Waar zal 't Aamegtig Hert dog loopen !
 Om levens water / de Fonteyn
 Is vol genoeg / en staat nog open /
 Die daar uit drinkt word fris en rep.

3.
 Al zou de gantsche Hel bergtinnen /
 Al stond de Waereld overhoop;
 Al schat men uw booz dwaaze zinnen /
 Laat dat niet sloopen uwen loop.

4.
 Wat kan de Waereld met haar gruze /
 Of wat zal u haar vleyen doen /
 Zou gy om haaren 't wil ooit bepruze /
 Zy geeft haar Dienaars slegt rantzoen.

5.
 Uw Heer, en Hooft, heeft overwonnen:
 Op dat gy overwinnen zouw;
 Hy heeft het reeds in uw begonnen;
 En zal 't volvoeren zeer getrouw.

6.
 Geen Hel nog Waereld zal beletten;
 Geen groover lust, nog spyder vlees,
 Geen listig werk van 's vband's netten /
 Als God onrust een arme Wees.

7.
 Ja als hy zou victorie kraajen /
 Wpl hy veel sterktens moegt voraan /
 Zal Jezus, nog de Scepter zwaajen:
 En rphen toe de vrede baan.

8.
 Als 't hert verrast werd door zig zelven /
 Zo is de Koning niet te ras /
 Wat Putten zou het niet wel belven /
 Zoo hy niet steeds dezelve was.

9.
 Zoo lang hy zelf de moet niet opgeeft /
 Om u door al te helpen heen;
 Is 't weinig dat men staag daar op leeft /
 En zegt tot al het booze neen.

10.

Maar is dees weg booz? God betaamlyk?
 Ag waar toe dient dit woestel-perk?
 Tot veel, tot al, en ook boozmaemtyph/
 Om regt te kennen 's Heeren werk.

11.

Zukt reeden/ niet u valffe klaarheid:
 Den Wyf zoekt vlekken in de Son:
 Om dat haar kragt op 't vlees te zwaart leid /
 En zy het ligt niet vatten kon.

12.

o! Worm / zult gy bestaan te twisten/
 En dingen over 's Scheppers recht,
 Of 't reed'lyk is / en niet vergiften /
 Van of hy 't in den haak belegt.

13.

Deed hy 't uw zien, gy zoud verbaazen;
 Verstommen, schaamen u zeer diep;
 Ja 't donker zou 'er tegen razen/
 Dat eerst en meest om reeden tiep.

14.

Wagt maar tot alle d'Eeuwen enden /
 Booz uw in 't sterfuur bly genaakt /
 En 't geen gy nu maar donker kenden /
 Word dan ten klaarsten licht gemaakt.

De Redenlooze Onvernederde Reden, in *Opflant* tegens 't voorgaande, inzonderheid tegens 't II. en de volgende Vaerzen.

Stem: Als Vooren.

1.
Nog laat ik my zo ligt niet bypd'len /
 Ik buyg en buk my niet zo ras;
 Dan zou myn aanslag ligt verpd'len /
 Als zo 't geloof de meester was.

2.
 Zo mogt ik minner vonnis vellen /
 Dan ligt of donker, goed of quaad,
 Men zou myn vragen buiten stellen /
 En roepen slegt's verraad, verraad.

3.
 Neen / daar 's myn kunst en kragt te oud toe /
 Wat Godspraak dempt myn tegenspraak?
 Myn blugge booden veel te stout toe /
 Sp oeff'nen lieber wederwraak.

4.
 Men noemt my Uyl, en ik wil klaarheid;
 Een Sot, en 'k geef de wyze werk:
 Een Leugenaar, en ziet myn waarheid,
 Verbuld reeds Hert, en Land, en Kerk.

5.
 'k Heb reeds zo veele overwonnen /
 Begoehet met myn tobersang /
 En door myn warnet syn gesponnen /
 Versloeg ik veele ober lang.

6.

Dien 3p van sterke wyze geesten /
 Van een Spinoza / Epikuur /
 Die schoepden mann'lyk op myn leesten /
 Dus lachen 3p met de Schryfleur.

7.

En vraagt my veele die nog leeben /
 Die deur myn Hof 3pn heen gegaan /
 Of die ter leen dien Hof beschreeben /
 Wat kragt dat kruyd al heeft gedaan.

8.

Die Helden hoeven niet te zuffen /
 Men kypgt ze niet aan toom of band /
 Nog laten haar niet meer verbluffen /
 Doo? 't een of 't ander klein verstand.

9.

Het zyn kan noopt haar Ziel vernoeegen /
 Maar 't hoe moet zyn gedemonstreert ;
 En wil zig iemand by haar boegen /
 Die werd van Pluto zelf geleerd.

10.

Ja zelf haast meester in die kunsten /
 En tart Geloof, een Godvrugt uit :
 Als botmups die het al verbunsten /
 't Geen niet wil varen in hun schugt.

11.

Dus 3pn myn kleinste kneigten Keuzen ;
 En bzaabe geesten die in staat
 3pn / om te bzeeken en kneuzen /
 De gronden en het toeberlaat.

12.

Van 't slegte volkje / arme geesten /
 Dat agt geeft op 't geschreeven woord,
 Hier kan den minsten en den meesten /
 Zig zelve leeren ongestoord.

13.

Dus zoek ik mij te defendeeren /
 'k Wil reeden zien / van 't is en 't hoe;
 En zoo geen sterker mij kan weeren;
 Ik word geen tegenzeggen moe.

Her Worstelend en Overwinnend Ge-
 loof, of Tegenzang op 't voorgaande.

Op de Wyze: Van de Tien Geboeden.

1.

O **G**OD! in mij en is geen kragt meer /
 Mijn vband woeld, en ik word zwak;
 Hoe lange ik nu op uw wacht Heer,
 Nog zwoeg ik onder 't lastig pak.

2.

Hebt gij mij niet uw stem doen hooren?
 Verlaat uw zelf, en volg mij na;
 Dooz eeuwig van mij upverhooren /
 Ik ben de uw, ook als 'k nu sla.

3.

Zoo zyt en blyft gij Heer mijn sterkte /
 Hoe weerloos ik mij zelven vind /
 Die heimlyk nog mijn Ziel bewerkte /
 Dat mij de vyand niet verslind.

4.

Ag laat die dan noopt triompheeren,
 't Zp binnen of ook buyten mij /
 Dooz sterk of veel / of lang trotzeeren /
 Doeg u genadig aan mij zp.

5.

Laat noopt de Waereld mij betoob'ren /
 Haar glans is glas / haar glimpen damp;
 Laat zp geen slip in mij verob'ren /
 Al trest mij daarom smert en ramp.

6. Ziekt,

6.

Ziekt, armoë, pyn, druk, ballingschappen,
 Hoe ver of na, of ongezien /
 Laat my die Bergen overstappen /
 Dat niets ter wereld my doen blien.

7.

Het zelfs dat daaglyk op de jacht gaat /
 Beroobe my het leeven noopt;
 Geeft dat uw geest steeds op de wagt staat /
 En zy noopt in uw schatten noopt.

8.

Wou gy 't hoogmoedig zelfs eens buigen /
 Dat daaglyk my staat in de weeg /
 Zoo zou myn hert uw dank betuigen;
 Geen weg te hoog / was ik maar leeg.

9.

't Verblinde zelfs, dat my ten last is /
 Maar door u weg niet werd gekent /
 Ontheft my / wyl daar veel aantast is /
 Een Hoofst-stuk van myn zwaar elend.

10.

't Onleidzaam zelfs, dat niet wil wagen /
 Maar t'effens 't eind zien by 't begin;
 Woud gy dat in zyn kragt verbygten /
 Die dood, daar was myn leeven in.

11.

Het yd'le zelfs, die byandinne /
 Die my belaagt / beliegt / belagt /
 Woud gy het door uw zelfs betuinnen /
 Maak hert / mond / zeden / wel bedagt.

12.

O God! wien zal dien afgrond open?
 Der zonden daar ik door moerft gaan;
 Zoo 'k niet den afgrond kan bezopen /
 Van uw genade 't is gedaan.

13.

Maar die heeft ook geen grond nog oever,
 't Zinkt en verliest daar alles in /
 Wie kent of pplt / dien afgrond hoe ver
 Die gaat / door Christi kruys en mir.

14.

En schoon ik kan het nu niet batten /
 Hoe snood de zond : hoe goed gy zeid /
 Zo wil ik u genade schatten /
 En wagten op een eeuwigheid.

15.

Dus lust het my heel te verdrinken /
 In d'Ocean van uwe wil,
 Of ik dan zing / of dypf / of zinken /
 't Is alles wel / maakt gy my stil.

16.

En moet ik zelf het stil zyn derven /
 Een uphoer van uwa raads befluyt /
 Nog maar een korten tyt / en 't zwerwen /
 Sal om zyn / en het woelen upt.

17.

Laat maar de redenloze reeden /
 De togt en zinnelooze zin /
 Gedempt zyn / (dit 's d' Heer myn beeden /
 Stuyt gy haar voortgang in 't begin.

18.

't Ootmoedig, klein en nedrig herte /
 Weet gy, hoe zeer ik daar na heeg /
 Op hend de smertelooze smerte ;
 Wpl ik zo wepnig daar van kryg.

19.

Dus d'zing ik door geheele benden /
 Van hert vyanden moedig heen ;
 'k Sal egter wel en wijs volanden /
 Hoe ongelooslyk 't my ook schein.

20.

Houd gij vast / en doe mij gronden /
 In u genaad en vrye liefde,
 Niets meer ontwoorteld alle zonden /
 Dan als gij daar meed 't hert doorgriest.

21.

Op naamt mij aan / niet om het mynen,
 Een niet heeft niet, ja schuld op schuld,
 Daar moet het alles by verdwynen /
 Wpl 't uwe 't myne draag en duid.

22.

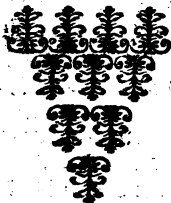
'k Heb lust om u, ó Heer! te looven,
 Met daad en stem hier op de aard;
 Dog 't is om laag niet / egter boven
 Woerd stof / van lof / vooz mij bewaard.

22.

Daar zal ik zingen van de reyzen,
 'k Sal zingen van het Vaderland:
 En u vooz eeuw'g lof betropen /
 Dat ik hier was in zulken stand.

24.

Daar zal het mij dan niet beroutoen /
 Dat Waereld, Duyvel, Sond en Krüys,
 Wpl ik bleef op den Rotsteen houtwen /
 Mij jaagd / en dreef na 's Vaders huys.

78. G E E S T E L Y K E
Z A M E N - S P R A A K ,

Tusschen

Aquila, Presilla en Timotheus.

Over Hoog-lied 5. vs. 4. *d'Opregtste hebben u lief.*

Vers 6. *De Kinderen myner Moeder waren tegen my ontsteken.*

Vers 7. *De Wagters op de Muren, die namen myne Sluyer van my.*

Op de Wyze: d' Kruysnacht schooner, &c.

I.

Aquil. **D**at vrienden Gods makkaar ontmoeten /
En met een Hert vol Liefde groeten /
Vereenigt zynde in den geest :
Doet 't Hert ontsnupten als de Kroozen /
Die Zomers lieflijk staan en bloezen /
Na dat het Winter was getwoest.

2.

Pres. **O**p mede te regt / van na de Winter ;
Maar ziet ! ey ziet ! wie komt daar ginter /
Zoo droev' en treurig tegen gaan.
Aquil. 't Is onzen vriend van jonge jaaren /
Wat mag zyn Geest dog zyn weerbaren ?
Dat hem zo zeer doet zyn belaan.

3.

Timothee / kom ey zet u neder /
Ons Hert dat liefd' u komste te der /
Deel nemend in u blyd of druk ;
Ep zeg' wat ramp ziet uit u Oogen /
(Ten zy ons die spions bedjoogen)
Ja / zeg het ons van stuk tot stuk.

4. Tim.

4.

Tim. **O!** zou ik u dat moeten uppen/
 En niet vermoogen upt te slupten:
 Ik bond begin maar wist geen end:
 Want dageliks zyn der nieuwe smerte,
 (Die boygen doen het zwakke herte,)
 Waar dat men zig rondzomme wend.

5.

Myu jaren zyn niet hoog gekoomen/
 En hebben egter ras vernoomen/
 Dat w'in de laatste tyden zyn:
 Waar in de Liefde zoud verkouwen,
 En niemand Trouw nog waarheid houde/
 Die dit regt ziet die doet het pyn.

6.

Aquil. **O!** ja die tyd is reeds verscheenen/
 Dat Liefd' en waarheid als verdweenen/
 Verjaagt/ verbaunen zyn van hier;
 Zoo dat / indien men haar woll zoeken/
 Men apken moet in Schrift en Boeken;
 Want 't leven draagt nog trek nog zwier.

7.

Pres. **Dog** dient men/ om hier niet te missen:
 En 't schupm van 't Goud wel afte wiffen/
 Te denken dat d'opregte nog/
 Den Heiland lieven, 't boozen haten,
 En zoeken elk na haare staaten
 Te baten, leugen en bedrog.

8.

Tim. **Maar** ag! en wys nu die opregte;
 Pres. **Het** zyn d'eenvoudige en slegte,
 ('t Zyn Euangeli dwazen,) die
 Het 't Euangelis ligt gebooren,
 Dieu d'eerste niet meer toebehooren;
 Maar zeggen wyk, ja wyk, en vlic.

9.
 De Zon die doet de vrugten rypen /
 En 't wortel-zap na boden zypen /
 En 't maakt het vrage zoet en goed :
 Maar daar de Zon nog niet komt schynen /
 Sal vrugt en blad , dooz kou berdwynen /
 Hoe schoon het zig in 't eerst voordoet.

10.

Tim. Maar ag / wat zyn dan dat booz schaaren ?
 Die hier en daar by een bergaren /
 Daar d'eene klaagt en d'andere zugt ;
 En die dat zugten ende klagen /
 Van Mensch tot Mensch wel zoude dzagen /
 Is dat een zuur of rype vrugt ?

11.

Pref. 't Is zuur nog ryp ; maar 't zyn sleggs zanden /
 Daar mee men oogen buld nog handen /
 Om and're ter begoogeling
 Te zyn / en 't enge pad te myden /
 Verkiezend 't ruyme pad ter zynen /
 Dat vry is van verlochening.

12.

Tim. Maar die op zoo'n wys overtuigt is /
 Segt op / dat / dat maat stroo en rugt is.

Pref. God kent het Hert en weegt de daad :

Aquil. De tyd zal dat wel openbaaren /
 Het regte werk wel op zal klaaren /
 Daar 't valsche met de tyd vergaet.

13.

Het valsche raast , het regt is stiller ,
 En is nog moep-al / nog bediller /
 Beziend' zig zelf meer dan een aar :
 Die 't wortel quaat tragt uit te rukken /
 Daar valtze sleggs aan bladen plukken /
 En staan na veel gerugts en maar.

14.

Tim. En zyn dat egter vriend en broeders?
 Aquil. O neen / 't zyn Kinderen eens Moeders,
 Maar van ons' Vader niet geteelt /
 Die ook d'opregten meest vervolgen,
 Dooz bitt're wraaksugt zeer verbolgen /
 Het regte merk van Zatan's beeld.

15.

De schaduw liezen zy' dooz 't wezen,
 De slaafze schrik dooz kinder vreezen,
 De letter klank dooz 's Geests geluyt,
 Een Sodoms vrugt dooz Saarons rooze;
 Dooz 't rijk Juweel, een leege dooze;
 Een Zatan's hoer, dooz Jezu Bruid.

16.

Tim. Wel zyn der dan geen ziende Oogen?
 Pres. Genaamde zienders zyn bedroogen /
 En die bedriegen andere weer;
 Ja rooven zelf nog wel den sluyer,
 Van die dat giftig schyn getuyer
 Wil toetzen, aan de waare Leer.

17.

Aquil. En dus raakt alles schier aan 't hollen /
 En 't jonge kooft aan 't zuuze vollen:
 Dooz dien men spreekt en niet en doet,
 Men pyft het kleyn, en staat na 't groote,
 En spreekt van zig in all's t'ontbloeten /
 Terwoyl men staat na 't meeste goed.

18.

Men roept de Weereld moet men haten,
 Terwoyl men niet een klaau kan laten;
 Maar volgt die hoer met volle ten;
 Helaas! dit moet 'er veel betoop'ren;
 Want wie en agt het niet dooz loob'ren /
 Te pryzen 't geen ik zelf niet ken.

19.

Dit brengt in plaats van Leevens beelden /
 Daar Jezu trek in 't aanzigt speelde /
 Een Atheïst's dood geraamt ;
 Dat in zig zelve is verzonken /
 En in de Weereld is verzonken /
 En egter leevend' word genaamd.

20.

Dit is nog Wet nog Evangelij ;
 Ja zelf geen blad van Boom of Leel ;
 Maar d'eerstgeboorte van de slang /
 Die sponwen op de waare leeden ;
 Dog Jezus heeft haar hoest vertreden ,
 En Maaken 't haar aan 't Herte bang.

21.

Geen volk dat erger is verbaaterd ;
 En meer Gods naam dooz word gelasterd /
 Of dat ooid erger vonden vond /
 Om 't scherp der waarheid te verstompen /
 Dooz hulp van sneedeloze lompen /
 Een booz-en vry spraak van de zond.

22.

Pref. Wie swaar zyn zulke te bekeeren ;
 En zwaarder zo ze and're leeren /
 Daar legt een dekzel op haar Hert :
 Verdubbeld dooz het daagelphs hoozen /
 Der zulker die haar rust niet stoozen /
 Waar dooz haar slaaplust grooter werd.

23.

Aquil En zo zig oolt regt eest beginners /
 Verboegen by die vond bezimmers /
 Die deelen meed' van haar senpn :
 Betwyl de liefde tot de Weereld
 Word opgezinkt / en schoon bepeerd /
 Die denken 't moet zoo erg niet zpn.

24.

Tim. **Op noemde daar slecht eerst beginners;**
Maar d'andre noemens al verwinners,
En joychen haar bymoedig toe:
Als Helden die in 't slyk der straten
Dast treden, en zoo alles lateri:
Ja loopen, en niet worden moe,

25.

Aquil. **Dat is 't den Geest van onderscheping**
Verlaat ons: en zoo komt verleyding
Regt toe; maar in die plaatze staan/
Om schaamteloos te derben blypen/
En dus opregte te verleyen/
Dat heeft de Dufvel meer gedaan.

26.

Tim. **Maar kan het God haar niet beletten?**
 Pref. **Ja! dog moeten hem geen wetten**
Of Reeg'len stellen in 't bestiet;
Maar zugtend altyd zeggen Amen:
Op 't geen dien raad ooid woud berathen:
Daar komt dan laant of ys of vier.

27.

Alleen blyft ons de waagt beboosten/
Om meed' niet met de rest te doolen/
Op 't dwaalspoor van hun blind verstand;
Maar zoeken Iezu onderregting:
En s' Geestes zaal'gende verligting
t'Ontfangen uit Gods ryke hand.

28.

En zig der vlyers te onschuplen/
En niet een aas niet haar te ruplen/
Van Jezus beeld, booz d'hoete naam/
En zoo waer u van mocht bespotte/
Of ook u naam te helpen rotten/
Van God op off'ren eer en naam.

29.

Aquil. Zoo zullen uwer moeders kind'ren,
 Den dooptgang in den Geest niet hind'ren.
 Als gy u niet met haar vermengd;
 Soekt gy na kind'ren van uw Vader,
 Die leggen aan den Geest veel nader/
 Waar dooz u Vreede werd verlengt.

Zions veylige Schuyt-plaats of be- denking over Malachia 4. vers 2.

*U lieden daar en tegen, die mynen naame vreesst,
 zal de Zonne der gerechtigheid opgaan, en daar
 zal genezing zyn onder zyne vleugelen:*

Op de Wyze: Van den 9. Psalm.

1.

o! **G** die 's Heeren naam regt vreesst /
 En diend in waarheid en in geest,
 Beschou Gods weg, erkent zyn daden;
 Zp zyn al goedheid en genaden.

2.

Wanneer Gods dag het al berisind /
 Als kaf en stoppels dooz de wind /
 En dat een yders hert moet beeven;
 Zoo hunt gy nog in vrede leeven.

3.

En vrede die de Ziele raakt /
 En daar een vzeemde niets van smaakt /
 Dewyl het zoete van dien Koning /
 Maar werd gebragt in Zions woning.

4.

En wil men vzaagen na de grond /
 Van Zions vrede; 't is 't Verbond

En d'opgang upt de Saal'ge hoogte,
Dat haar verquilt en sterkt in d'zoogte.

5.

Wanneer zy hygen dorst' en mat /
God opent haar een rijken schat /
Een bron van troost en zaligheeden
Is opgestooten in d'ez reeden.

6.

En zoekt gy na die volle bron,
Het is een volle Zee en Zon,
Een Zee die 't vuple weg doet dypken /
Een Zon die 't dorste op doet lypken.

7.

Een Zon die weg neemt dypsternis;
Dewp! Hy 't ligt des leevens is /
En geeft vermogen om te kennien /
En aan zyn weg met vzeugd te wennien.

8.

Een Zon vol van gerechtigheid,
O! Merkt wat heyl dat daar in leid /
De Zon die is niet upt te leegen /
Zo is dat heyl ook niet te weegen.

9.

Ontdekt die Zon u dan u schuld /
Daar Ziel en kragt mee is verbould /
't Voldaane regt zal hy ook toonen /
En 't Erfdeel Gods na regt verschouuen.

10.

Wat staat gy dan vergeefs en ziet?
Op u vermogen 't is dog niet;
In u of andere geleegeu /
Gods Zoon die heeft u 't heyl verkzeegen.

11.

Een heyl dat als de Bergen staat /
Dooz alle Eeuwen heenen gaat /
Ja de gerechtigheid der Eeuwen,
Zal staan / al bylden al de Leeuwen.

12.

Slaat dan u zielen oog na hem /
 Hy weet waar 't schort, en kead u stem,
 Al komt g' wpt stytens of wpt klooven,
 Nog wert gy daarom niet verschooven.

13.

En of de byand tiert en raast /
 Zo werd hy egter maar verdwaast /
 Wie kan der Zonnen opgang statten /
 Of wie haar ligt oopt ledig patten.

14.

Hoe leeg of donker g'u dan doeld /
 Hoe meer die Zon maar op u doeld :
 Om nu en nomaals u te lichten ;
 En tot zyn Tempel op te richten.

15.

In wien Hy woond als in zyn Huys,
 En maakt het ryn en houd het kuys,
 Want 't ligt dat alles openbaar maakt /
 Is 't ligt waar dooz eens alles klaar raakt.

16.

En of de Byand uw verjaagt /
 Of dat u eygen hert u plaagt /
 Dees Zon die heeft en magt en vleug'len,
 Schuyt daar / hy zalge wel betrug'len.

17.

Zoek dan geen schuyt-plaets in uw doem /
 Maar wel in Christi duur rantzoen,
 Wiens vleug'len uw rondzom bedekken /
 En over al uw naaktheid strekken.

18.

En klypt op steek of hewt / of wond /
 Die vleug'len maken u gezond /
 En warmen uw gelyk het hieken /
 Dat schuyld in 's Moeders wyl'ge wicken.

19.

ô! Sonne der Gerechtigheid!
 Maak eens uw Volk in uw verbleid/
 Op hebt haar dog uw heyl geschonken/
 Laat doo? uw warmt haar hert ontvonken.

20.

Dat hert dat naauwlyks liefst of leeft,
 En niet veel in de hoogten zweeft/
 Maak dat eens vaardig als de hinden,
 Die schreeuwen om de Bron te binden.

21.

Uw hpe goedheid was 't alleen/
 Die haar eerst in 't begin omscheen:
 Laat dan uw werk in haar niet vaaren,
 Maar in dees donk're tyd opklaaren.

JESUS de GOEDE HERDER.

Wyze Ps. 90.

1.

ô! HErder trouw / wiens oberdierb're zorge /
 Uw Volk bewaart / by avond en by moorge/
 't Werd donker nagt / wild ons dan niet verlaten/
 Ten spot en proop / van die ons Ziele haten /
 Uw hand beveplig ons in deze tyd /
 Daar 't groote gebaar het meest verborge leid.

2.

ô Herder! leerd ons ligt en 't duyster wikkien /
 Ontwerd op zelf de loos gespanne strikken /
 Doe ons by tyd in uw alleen verschuplen /
 Als Leeuw en Wolf geraas maakt met haar huplen /
 Als Draak en Slang semyn spout in het oog /
 Waar doo? hy veel eenboudige bedroog.

3.

ô! Herder waakt, daar 't nu dog al gaat slapen /
 Laat niet alleen uw Staf maar ook uw Wapen,
 Ten voordeel van uw Volk zig gunstig strekken /
 Om s' in 't gebaar te hoeden en te dekken,
 Godd haar eens aan het zaligend geloof,
 En 't Schild des heyls, zo zyn de schigten doof.

4.

ô Herder! dood haar rustelooze lusten /
 Die dag nog nacht niet slumieren of rusten /
 Om alle ligt en leeven upt te blaazen /
 En tegen 't goed ontstopping aan te raazen /
 Op dat den moed haar eind'lyk eens ontviel /
 En zy geen vrugt, nog zap / of wortel hiel.

5.

Dan is s' in staat van waarheid te verliezen /
 En daar 't senyn der waarheid voor te kiezen /
 Dewyl het Hert moet voor de waarheid schrikke.
 Kan zy voor al de waarheid niet recht mikkte /
 En so de valsheid haar maar rust aanbied:
 Die grytze aan / en wepgert haar dus niet.

6.

Al lang genoeg dan met het eerste klagen,
 Men kan zig nu met meer gemak behagen /
 Men heeft een weg die ruym is uptgevonde /
 Die Jezus pryft als dienaars van de zonde,
 Of stelt in plaats van zyn gerechtigheid,
 En schim van deugd die daar ten grondslag leid.

7.

Belaas! wat nacht staat in dees tyd te koomen /
 Waar in men leugen, valsheid, schimmen, dromen,
 Ten grondslag legt: en spreekt nog van versterben;
 Om door die dood het leven te beerben.
 Vervloekte dood die door zig zelfs geschiet /
 En 't regt ten leven upt die bron geniet.

8.

Zult gy ó Heer 't getuyg'nis toe gaan binden?
 Laat dog uw volk nooit gants geheel verblinden;
 Maar ziet uw zegel aan haar hoofd en handen,
 En maaktze tot getrouwe in den lande,
 Die Waarheid putten upt de Bloed Fontyn,
 En wasschen daar hun Hert en handen rjn.

9.

En zo zp ooit/ eer quamen af te dwaalen/
 O! Herder trouw, wilt gy haar wederhaalen:
 Verlaatze niet wanneer zp uw verlaaten;
 Maar schenk uw geest aan haar in grooter maten,
 Stel haar de waarheid in uw ligt eens voor/
 Zoo krygt de valsheid nimmermeer gehoor.

10.

Bewaar een zaad in 't midden dezer tpden/
 Die met de daad en waarheid u belyden/
 In toten men zien mag uw onwinb're kragten/
 Die smaad en eer om uwent wil veragten,
 En zoo de waarheid eeren in hem doen/
 Wiens rust en lust blyft Jezu duur rantzoen.

De regte Rust der Ziele in stilheid, onder des Heeren bestier.

Stemme: Zoet Gezelschap.

- 't **I**S verkeerdelyk gewoelt/
 Die na 't regte wit niet doelt/
 Die de Hemelsche besluuten
 Niet wyl volgen; maar te keer
 Gaat / als of den dyft kon sluyten/
 't Geen bestant was van den Heer.
- Dwaazen! zoeken wy de rust,
 In 't bekrpygen van ons' lust,

G E E S T E L Y K E

- 't Zal met smert en ongenoegen,
 Zyn gezogt / en onberzaat
 blyven; zo wy ons niet boegen /
 Na des Hemels wyzen raad.
3. Ziet hoe hem Aaron draagt /
 Als 't niet gaat zoo 't vlees behaagt /
 Wanneer dat zyn diere panden /
 Wierden van den Opper Heer,
 Om een vreemde offerhanden /
 Door het vuur gebeld ter neer.
4. Eppen wil moet aan een hand /
 Eppen zin moet van de hand /
 Die van God wil zyn verbonden /
 En verwagten 't Hemels goed:
 Die moet scheidt van de zonden;
 Maar ook weeten dat hy moet.
5. Stil zyn als den Heere slaat /
 En ons alles regen gaat /
 d'Albestierder af ons miikken
 Miffen doet / en als 't gehoopt
 Doet verdwynen / en ons schikken
 Overdwars en tegen loopt.
6. Als de milde gever 't goed
 Ons geleend / weert eyschen doed:
 Als hy al ons trouwe vrienden
 Ons geleent / en in den nood
 Haat / daar liefde zyn moest binden
 Doet / en zoo ons smert vergroot.
7. Als de Eerder onzen lof
 Maakt tot schanden, werpt in 't stof /
 Al ons eer en al ons luster,
 Al ons schoonheid en ons staan
 Doet alleen / en in het duyster
 Ongebaande weegen gaan.
8. Stil als d'een'ge Trooster zoet /
 Bitt're dingen schryven doet;

En d'uytredder om ons weegen,
Doornen zingelt als een nest /
Boven / onder / voor en tegen /
Over al met smert bezet.

9. Als het heerlyk aanscheyns ligt,
Niet en toont zyn lief gezigt /
Nog zyn Goddelyke straaLEN,
Wippen van zyn liefde gloed /
In het herte neet doet daalen /
Nog met Vader gunst onsmoet.

10. Stilte moest de Hemelling
Stadig zoeken, alle ding
Lieber als dit een te missen;
Stilt doet wagen op ons heyl;
Stilte mist niet / maar doet wiffen;
Stilte maakt Ziels wegen bepl.

11. Geen behagen in de smert,
Nog geen ongevoelig hert,
Nog geen nagelate pligten,
Is dees stilheyd! Maar 't bevel
Van Jehovah te verrigten /
En te vreên met zyn besiel.

12. 't Is vermaak te hebben stilt,
In al 't geen Jehovah wilt,
Soo hy wil / wy ook te willen!
Dit 's ons Hemel, dit 's ons deel,
Dit kan ons begeerte stillen /
Dit kan ons voldoen geheel.

13. Hier in vindt de ziel haar rust /
Hier boet onze ziel haar lust,
Hier in epudigt al haar poogen;
Dit / en Jezus, en niet meer
Als het hoogste te beoogen /
Is 't waar meed' ik Gode eer.

14. 't Is geen daad van vleesch en bloed /
Maar van boven 't daalen moet:

Dies / ô Heyland! wilt dus bidden /
 Al het ons na uwen wil:
 Doet ons kragt ten leeven zuppen /
 Wyt u, in uw rust end' stil.

I. D.

Schielyke verkwikking op droevige gedagten.

Stem:

1. **W**at staat gy zo verlegen /
 Myn droeve Ziel wel aan /
 Wild tot uw Jezus gaan /
 En wagten op zyn zeegen.
2. **O**f is zo dwaal vergeeten /
 Syn liefd zo ongemeen
 Aan uw betweeze / ô! neen /
 ô! Neen / myn God, ik weete.
3. **E**n smaake uw genade,
 Ik Agt by uw vriend'lykheid /
 Die myne Ziel verbleid /
 Al 't Wards als d'iek en schade.
4. **I**k zal uw Eeuw'ig loben /
 Myn God! want gy verkwikt
 My in een oogenblik,
 En zend m' uw troost bang boven.
5. **G**y doet my onderwinden /
 Het alderzoetste zoet,
 In 't diepst van myn gemoed /
 En troost m' als uw beminde.
6. **G**y wild ook dikwils helpen /
 Myn treurig bang gemoed /
 En myne tranen-vloed
 Door uw nabyheid stelpen.

7. 'k Sal dan gerust betrouwen
Op uwe hulp / ó Heer!
Want van uw liefde teet /
Sal 'k my verzeekert houwen.
8. In Jezus is myn leeven,
Hy overtrest het al/
Hy kan, hy wil, en zal
M'in eeuwigheid niet begeeven.
9. 'k Drees nu geen afgronds Kerker,
Laat Duyvel, Dood en Hel,
Nog tienmaal zyn 300 fel/
Myn Heyland is veel sterker.
10. Myn Ziel springt op van vreugde;
Ik ben myn zelfs niet meer /
Maar d'uw alleen / ó Heer!
ó! Oorsprong aller deugden.
11. ó Heyl! ó Vreugd! ó Schatten!
Op neemt myn Ziel en zin
Dooz uwre min 300 in;
Dat 'k nergens upt kan spatten /
12. ó Wangenaame zaken!
Ag dat myn Ziel gestaag /
Zig altyt eben graag /
Kond in uw liefd vermaken.

I. D.

Meditatie , over 't geen den Heere

Aanbied, in 't Oprechten van 't Verbond
der genade, met den Zondaar, be-
nevens de Pligten hoe'zig een
Bondgenoot moet gedragen.

Op de Wyze: Van Psalm 23.

1. 'k **W** Ag eens geheel van 's Levens Bron getrokken /
En Kampzalg van 't Zalig Licht versteeken /
Maar ziet nu heeft zig Jezus my gegeven /
En daar ik Dood was / weer gebragt ten leven ,
En 't heyl (gebloeyt uit 's Vaders welbehagen ,)
komt hy my onweerstandelyk voorz dragen .
2. Dien grooten Held en Koning aller Heeren ,
Vernedert zig , en komt zig pzezenteren /
Zyn trouwe dienst / ja 't beste van zyn schatten ,
Den Zoone Gods, komt zelf myn Ziel t'ombatten /
Die grooten Heer , uit enkel mededoogen /
Geeft my genaad' , te vinden in zyn oogen .
3. Dien grooten Vorst , en overmagtig Koning ,
Biet myne Niet-heid aan / in zyne Woning ,
Der Heerlykheid , hem zelve te genieten ;
Zyn Schoondeid , Eeuwig zonder te verdzieten /
In 't Heiligdom , met vreugden teanschouwen ,
Eynd'loos met hem zyn Avondmaal te houwen .
4. Dien Levens Vorst , en overheerlyk Koning ,
Heiligt myn Ziele voor hem tot een Woning ;
Dieu d'Heemelen niet magtig zyn te vatten ;
Hog d'Engelen zyn waarde kunnen schatten /
Dien groote Heer , veel hooger als de hooge ,
Heeft zig zo laag na myne Ziel gebooge .
5. ó ! Wonder dat den Heere der Heerscharen ,
My komt zyn gunst zo vriend'lyk t'openbaaren /
En

En bled my aan in d'Egt met hem te treden,
 En myne Naaktheid met zyn heyl te kleeden,
 Hy bled my aan vergeving van myn schulden,
 Ja / om my als een Koning in te hulden.

I. R U S T E.

6. Wie ben ik dan? wat was dan myn Beslagte /
 Wat deed hem nemen over my gedagte,
 Des Vreedes? wat is 't dat hem heeft bewoogen?
 En my begeerlyk maakte in zyn oogen;
 Dat ik zou zyn een Lid van Jezus Leeden,
 Dat op my daalt de vrugt van zyn gebeden.
7. Daar was niets in my dat zyn hert kon trekken,
 Nog dat zyn Liefde 't mywaarts kon verwekken /
 'k was Slaaf van die / die hem gestadig lastert /
 Dol doemb're schult, geheel en al verbastert,
 Een zonden Klomp; een bundel vol elenden,
 Die vreemt van God, was nog zyn heyl niet kenden.
8. Dat hem myn ongestalt zo hertlyk deerde /
 En met zyn gunst zo vrend'lyk tot my keerde /
 Was enkel liefd', die al van outs zyn herte /
 Bewoog om my te trekken, uit die smerte /
 't Was zyn behagen, dat hy my woud geven /
 Zig zelf ten lot; en met hem 't Eeuwig Leven.
9. ô! Grootte Liefd', ô! Overgrootte Liefde,
 Van Eeuwig af al onder Gods Geliefde,
 Getelt te zyn / ja eer ik was Gebooren;
 Een Ygendom van Jezus Uitverkooren;
 Een Doelwit van zyn Liefde my te zetten;
 En myn verderf, zo goedig te beletten.
10. Daar ik lag in de duysterheid gebonden;
 My vry te maken, wie kan dit doorgronden;
 ô! Deze Liefde gaat 't verstand te boven;
 Hoe zoud ik 't ooit hoor my derben gelooven /
 Indien 't zyn Geest, met Goddelyke klaarheid,
 Door 't woord met kragt niet aan myn Ziel br-
 waarheid.

I L R U S T E.

11. Hoe moest ik, nu dees waarde Vriend vereeren,
Die zig zo gunst'lyk na myn Ziel komt keeren;
Wiens Bloed moest zyn de prys om my te kopen,
Hoe moest myn Ziel geheel vooz hem staan open/
Hoe moest myn oog eerbiedig zyn geslagen /
Na hem, die al myn last heeft willen dragen.
12. Wat moest zig een begeert in my vertoonen;
Dat Jezus Geest myn Ziele mogt bewoonen?
Wat moest daar zyn een onvermoey'lyk hngen;
Om steets myn wil, na zynen wil te nngen;
Wat moest ik my ootmoedig neder hngen /
En d'Oppermagt van dezen Heer betuppen.
13. Hoe word ik steeds dooz 't zichtbaar zo verdupstert?
Zo vast aan het vergankelyk geklupstert;
Hoe laat ik my veeltids zo ligt verlipden?
Waarom tred ik zo meeningmaal ter zuden?
Waarom my niet volstandiglyk begeben?
Ter goede weg, ten waarheid en ten leven.
14. Hoe laat ik my dooz nietighen betoob'ren /
Die my dien schat zo ligtelyk verob'ren?
Hoe laat ik my, dooz Aard en Slyk verblinden?
Hoe laat ik my beletten hem te binden?
Die / al wat aan Hem is, is gantsch begeerlyk:
Ja al wat in Hem is, is onwaardeerlyk.
15. 'k Wil daagelyks myn ziel aan hem verbinden;
En zyne gunst geboellig zien te binden;
'k Wil daag'lyks myn Verbond met Hem herhalen/
En alle myn belofien Hem betaalen;
Dan dooz zyn kragt, vooz Hem alleen te leeven /
Dan uit zyn hand, zyn hepl Hem weet te geven.

I I I. R U S T E.

16. Ag! komt / o! Heyland, komt dog in myn Ziele /
Doet my eerbiedig vooz u nedertnielen /

En leert m' uw als myn Koning in te hulden /
 Verzoent als Hooge-Priester myne schulden ;
 Leert gy my kragtig hoe ik uw moet eeren /
 Trekt my ik zal getwillig tot u keeren.

17. **M**aakt gy uw zelf vooz my alleen begeetlyk /
 Toont my met kragt dat gy alleen zyt heetlyk ;
 Toont my uw zelf, en doet my uw begeeren ;
 En al dat uw mishaaft van my af keeren ;
 Doet my dat uw behaagt / ja uw betinnen ;
 Met Hert en Ziel en ingespannen zinnen.

18. **G**y moet dog al 't oneffene beslegten /
 Gy moet dog alles vooz myn Ziel uitregten /
 Gy zyt 't begin, gy moet het ook vol-enden,
 Het zy zo ; doet my dan na uw toewenden /
 Daar is myn Ziel, daar is myn gantsche leven /
 Ik geef ze uw, ag ! wilt uw my ook geven.

19. **A**l die myn dienst verkeerd'lyk begeeren /
 Die zweer ik af, uw, wil ik tot myn Heere ;
 Wanneer ik ooit weet van uw af mogt wyken,
 Wilt my terstond dan uwe hand toe ryken /
 En doet gy 't Heyl-verbond, aan my behilpen /
 Dooz uwe kragt zal 'k altoog d'uwe blyven.

I. D.

Gebed, voor de Geestelooze Staat van Gods Kerke.

Stem: ô! Kersnacht, &c.

1. **L**aat uw ô! Heere niet mishagen /
 Dat uw van ons werd voozgedragen /
 De droeven toestand van uw Kerk ;
 Ag ! dat uw goedheids ingewanden /
 Ten besten van uw diere vanden /
 Uw eens betwoogen tot uw werk.

2. De

G E E S T E L Y K E

2. De Kroon is van haar Hooft gevallen,
 En haare haaters sitta'en haar alle /
 Gy zyt geweken met uw Geest;
 Des Levens Beek is haar ontfloeden /
 En zo Jeruzalem vol Dooden,
 Geraakt / ô! straffe lang gewest.
3. Die dupsterheid dat zwaartste oordeel /
 Dat groot belet van Zions voo'deel /
 Die diepe wonden in haar hert:
 Die doen ons Heere Jezu vraghen /
 Of gy haar ligt nooit zult doen dagen?
 En minniet heelen zult haar smert.
4. Op denken Heer aan die Godspraken,
 (Die 't Gyps van 's Hemels Soone raaken /
 Dat Zions Berg veel hoger op,
 Als d'and're Bergen zoude ryzen,
 De Heydenen uw zouden pryzen,
 Rykhalzend na haar hoogen top.
5. Bedenk uw woord, behoont uw zeggen;
 Verbul het eens, en laat niet leggen /
 Uw Eere langer in het stof;
 Ag! dat eens Zions Ligt opklaarde /
 En wierd een roem en lof op Aarde /
 Ons mond zoud zingen uwen lof.
6. Komt wilt dees Doode Dorre beenen,
 Eens met des Levens Geest vereenen /
 Leest gy zelfs in, en onder haat;
 Toont dat gy zyt haar Vorst, en Heere,
 Die haare Dood, ten leeye keere
 Hunt / als de waate Midbelaar.
7. Gy Vader, wilt dees Dooven, Blinden,
 Eens Hooren doen / en zichtbaar vinden /
 De Koning Jezus uwen Zoon,
 Doet Kreup'le springen als de Hinden,
 Maakt de Weerhoorig' uw Gezinden /
 En Onderdaanen van zyn Thoon.

8. Doet Woeste Plaatzen, Dorre Heyden,
 Al Juychende haar zeer verblyden,
 In d'Heerlykheid van Libanon,
 Doet 't drooge Land gantsch overbloepen /
 Van 's Levensstroom, en vrugtbaar groepen/
 Doo? 't warmen van Geregtheids Zon.
9. Beschjunt Zion, met uw gezigte /
 Dat Volken komen tot haar ligte,
 En glantsch, die haar is opgegaan,
 En wilt dog nu niet langer doogen /
 Het windzel op der Menschen oogen,
 Ontdekt doo? haar des Levens Baan.
10. En doet ons ondertopl verlangen;
 Dat gy in liefde moogt ontfangen /
 Het gantsche Lichaam van uw Zoon:
 Wanneer gy al in al zult wezen /
 En uwen naam mag zyn geprezen,
 Het Eeuwig lof en eere toon.

I. D.

Klagten over 't missen van Gevoe- lige Leyding van de Heere Jezus.

Stem: Zoet Gezelschap dat met my.

1. **A**G myn Ziel waar dwaald gy hren!
 Ag hoe bang is 't zo alleen /
 Zonder Jezus af te zwerfen:
 Rond om naare duysteris;
 't Leeven schjunt my droevig sterben /
 Nu ik zyn gezelschap mis.
2. ó! Wat was zyn byzyn soet /
 Aan myn (ou zo dor) gemoet /
 Zugt by hert, ja weent by oogen;

- Du uw Ziel haar leevens ligt,
 Kragt en voedzel is onttoogen /
 Ter volbrënging van myn pligt.
3. Ag myn Jezus! keer weerom /
 Laat ik dog niet langer stom
 Zyn / om uw genaad' te looben /
 Ep gedenk myn misdaan niet /
 Beurt myn Ziel dog op na boven /
 Schoon ik agt'loos uw verliet.
4. 'k Merk zo zelden strik of net,
 Dooz myn vband my gezet;
 'k Strupkel over stok en steenen,
 'k Dal zelf over stroo of veer,
 En ik zie 'er van geen eenen /
 Dooz ik plotslyk leg ter neer.
5. 'k Struykel, 'k zie het maar te laat /
 ô! Elende jammer staat,
 Denk ik dan aan voor'ge tyden:
 Doe 'k zelf 't minste hinder zag /
 Toen des Heeren Geest my leyden;
 Berst myn hert in naar geklag.
6. Zou ik dan van nu voortaan /
 Zo in 't duyster moeten gaan;
 Zoud dan nimmer dien getrouwen
 Borg: myn leed en smert aanzien;
 'k Zal / ja weer zyn liefd aanschoutoen:
 Als 'k met Lyf en Ziel hem dien.
7. Want hy weet hoe dat ik zugt /
 En in droefheid tot hem vlugt;
 Help / ô Jezu! Jezu Heere,
 'k Kan dog zonder u niets doen:
 Doet my tot uw wederkeeren /
 En dan zal 'k my t'awaarts spoen.
8. Ag! maar als myn Ziel gedenkt /
 Dat als gy m'uw Geest weer schenkt /
 Ik my als vooz heen verlyp'en

Laat / ô! ô! 't is uw getergt /
 Smelt myn oogen / smelt door 't schypen;
 't Is uw Heer te veel gebergt.

9. Hoe durst g' nog opwaarts zien?
 Maar wat dan / zou 'k van hem blien?
 Neen / ô neen / ik kom uw smeeken,
 Heer hoe schuldig dat ik ben;
 'k Wil myn zonden en gebreeken,
 Niet verheelen Heer / 'k beken
10. Dat ik. . . maar g' weet het best /
 G' weet 't eerste en het lest,
 Dies 'k ootmoedig voor uw voeten
 Neer val / smeekend om genaa,
 Komt dog met uw Geest weer hoeten /
 Myn bedroefde ziele schaa.

I. R U S T E.

11. 'k kan dog immers Heylig Heer,
 Zonder dit niets tot uw eer:
 Denken, spreken, doen nog roemen;
 Nog erkennen, nog te regt /
 Uw myn Heyl en Koning noemen /
 Nog my draagen als uw knecht.
12. En dit 's immers Heer uw wil,
 G' stopgt dan niet langer stil:
 G' hebt ons immers Heer te vooren:
 So onwrikbaar vast beloofst,
 Dat g' ons dan altyt zult hooren /
 ô Myn God! myn Heer, myn Hoofst.
13. Alderlieffste goedheits Bron,
 Dat ik uw regt dienen kon /
 'k Sou dan leeren regt waardeeren /
 't Onbedenkelyk vreugde-feest,
 Om gemeenzaam te verkeeren
 Met uw Vader, en uw Geest.
14. Onuytdruklyk lieflyk ligt,
 Doet m' uw troostlyk aangezigt,

- In nabyheit dog aanschouwen;
 8! Uw tegenwoordigheid
 Is, en zal ik eeuwig houwen,
 Dooz myn heil en zaligheid.
15. Daar in is myn ziel te vree,
 Van deeld gy uw schatten mee /
 Kragt, hoop, troost, rust, vreugd, ja schatten,
 Stilheid, liefd; ja meer voozwaar /
 Als oopt sterfelyk mensch kan vatten; .
 Gants verrukkend wonderbaar.
16. 'k Sie dan eerst d'ontrazaglykheit,
 Van uw hooge Majesteit;
 Met myn geest's eerbied'ge oogen /
 't Welk myn ziel vol agting doet
 Syn; die nedrig neer geboogen /
 U yn Heer erkennen moet.
17. Die ik eygen ben / en zal
 Syn / 't welk my geheel en al /
 Van uw wysheit af doet hangen:
 En m' een duurzaam ziels gebed
 Wyt doet stozten; om t'erlangen /
 Kragt ter upboer van uw wet.
18. 'k Sie dan uw aanklopfk schoon /
 'k Sie uw dan myn lusten doon /
 'k Doel uw my verzeek'ring geeven /
 Dat uw liefde en trouwe zorg;
 'k Doel myn geest dan vreugdig leeben /
 Gants gerust / op uw myn Borg.
19. 8! Gy maakt my dan bequaam /
 Om te roemen uwen Naam,
 Met een alderhoogst genoegen;
 Van smeekt uw myn ziel om raad,
 Willend na uw wil zig boegen /
 In al wat gy doet of laat.
20. 'k Sie dan in verwondering /
 Dat in zelf verloochening,

En in zo gy wild; te willen
En niet anders, alles is;

Alles dat beroert en stillen
Kan / en ziel verzaad'gend is.

21. Sou ik dan niet Hemel hoog
Agten / voor uw vriend'lyk oog /
Steeds te leeven; en 't erbaaten
Dat gy Heer myn regterhand
Vat, en my met kragt Leeraaren
Komt / maar ag! ik mis dien stand.

I I . R U S T E .

22. 'k Weet dat gy my altyd ziet:
Maar ik zie uw altyt niet;
En dan schynt my 't hert te breeken /
'k Agt nu dan naby de dood,
So niet nog een levens teeken /
My vertroosten in myn nood.
23. En dat is / dat gy het weet
Wat een hartzeer, smert en leet,
My de zond is; daar beneeven
Weet gy immers; O myn Heer!
Dat voor uw alleen te leeven,
Is myn lust, myn rust en eer
24. Op dyk dan steeds in myn hert,
(Schoon nog in de Waer'ld berwerd)
Dat gy m'altyt ziet en gaa slaat,
Doet my dog uw heyligheid
Sien; op dat ik eeuwig na laat /
't Geen my van uw liefde scheyd.
25. Moegt ik dit nog eens van uw
Heer verwerven, p'styk schuts
Spn voor 's Waerelds ydelheden;
Gruwen voor die Ziele-pest;
En zo blyvend hier beneden
Sien / volmaaktheit afgeschetst.

26. Maar myn ziel / het myn, het myn,
 Komt weer op / ag! was ik reyn
 Dan dat alderlastigst eygen,
 Eygen vreugd, rust, voordeel, zin
 Moet dog weg, en nederzygen,
 Eer 'k myn Jezus zuiver min.
27. Seg my waar was 't myn dog Heer /
 Doe zyn schoonheit u omscheen /
 Toen hy in zyn glants uw baden
 Deed? gants weg, wel dit's de stand /
 Dit is volheit van genaden,
 Dit is 't Hemels Vaderland.
28. O myn Vader! ô myn Heer!
 O God! Heylige Geest, vermeer
 En doet uwe Liefde straaLEN /
 Puur om uw, en tot uw lof /
 In myn Siele nederdalen;
 Ruk my van my zelf dog of.
29. Dat ik altoos dien uw raad,
 't Zyn in droeve, of blyde staat;
 Maar gy doet zo, ô! myn Ziele /
 Niet altoos in Hepligheit /
 Als 't u Heer nu zoo gebiele /
 Na zyn wysheids heerlykheid.
30. 'k Weet en ben wel klaar berigt /
 Dat uyt duisternis hy 't ligt
 Krachtig kan ten voorschyn brengen;
 Maar ook dat geduurig aan /
 't Reyn met 't vuylste te vermengen /
 Dwaas is, en niet kan bestaan.
31. 'k Ken der stercken lusten prang /
 Die verhind'raars van myn gang:
 Goed myn Ziel, dit zyn de doornen,
 Die op 't smalle padje staan;
 Dit's dat alle weergeboornen,
 Met uw moeten ondergaan.

32. **E**erst gezondigt, dan bedroeft,
 Dus gelouert, dan beproeft,
 Koele winden regen vlagen,
 Doen zo wel het frisse groen
 Goejen / in de zomert dagen /
 Als de droogt en warnte doen.
33. **D'**Heer die aan een ieder geeft:
 Na zyn aard van noden heeft /
 Om in hem veel vrugt te dragen;
 Repnigt uw met 't geen hy weet /
 Dat hy na zyn welbehagen
 Zal doen / doen; 't zy lief of leed.
34. **'t** Is 300 Heer ik swyg dan stil,
 Doet met my dan na uw wil:
 Uwen wil is uw te eeren,
 En dat is myn Zaligheid:
 'k Zal van u dan leeven leeren /
 Tot uw lof en Heerlykheid.

V E R N I E U W I N G van 't V E R B O N D.

Stem: Psalm 9.

1. **G**etrouwe Heiland die uw Bloed,
 Dooz my Rampzaal'ge, niet te goed
 Woud houden; maar uw lyf en leeven,
 Dooz my ter dood glingt overgeven.
2. **D**ie uw, en 't uw my bied ten deel;
 Mits dat ik weer voor uw geheel /
 Alles / en tot uw dienst zal leeven /
 En hert en wil uw overgeven.
3. **G**eest my de hand, dat ik dees stond /
 Met uw bevestig dit verbond,
 Bind my en uw dooz eeuwig zamen:
 Ag! zeg, ik wil, en ik zeg Amen.

4. 'k Verzaak op 't nieuw al 't geen myn Ziel
Oopt tegen uwen wil gebied.
'k Verfoei al 't geen zig schoon zal noemen/
Alz 't niet is om uw naam te roemen.
5. Zoud ooit myn ziel eerbiedig neer /
Zig buigen alz voor uw ô Heer?
Daar uwe Hoogheid opt medogen /
My gaast genade in uw oogen.
6. Nog zoo ik doot verdorventheid,
Die nog in myne leden leid /
My niet als d'uwe kwam te draagen /
Of in uw dienst kwam te vertragen.
7. Wanneer in my doot list of lust /
In 't minst uw liefd' oopt werd geblust /
En dat verkeerde glans myn oogen
Verblinden, en na d'aarde toogen.
8. Doet gy dan straks uw schoonheid zien /
Wp 't geen in schyn zig my komt sien /
En doet my t'elkens tot uw keeren,
En zeggen, ik wil zyn des Heeren.

I. D.

De Heere Jezus in zyn Dierbaarheid beschout, en van een Gelovige begeert.

Stem: Onze Vader, &c.

1. ô J E Z U S die van uwen Troon
Heer kwam / om zondaars Hemel schoon
Te stellen / en die niemand weert /
Die zig ter hulpe tot uw keert /
Geeft my de hart op dat ik kom /
Tot uw, en tot uw Heiligdom.
2. Myn ziel hoe schuldig scheidt en moed /
Om dat gy zondaars naad'ren doet,

- En bled uw zelf ten Heiland aan /
 Ten leidsman op des leevens baan /
 Ten leeven, troost, ten rots en stut,
 Ten Opperheer, ten scherm en schut.
 3. Gp zyt het die der zielen lust,
 En hulpe zyt / ag! dat de rust
 In Schepzels / dooz uw liefde straal /
 Dooz eeuwig upt myn ziele daal /
 En nimmer my dooz list verras /
 In schyn / als of daar heyl in was.
 4. Als 't Schepzel by uw dierbaarheid:
 My dooz komt / zie ik 't onderscheid /
 En hoe Gods wytgedrukte beeld'
 By 't nietig stof oneyndig scheid;
 Dan zie ik 't zichtbaar is maar schyn /
 En niet dan dezels van 't fenyn.
 5. Maar gy zyt die de schoonheid heeft /
 Dan alles wat 'er is of leeft,
 Die alle heyl te zaam bevat /
 Die zondaars wast in 't reyne bad,
 Dan uw gestorte dierbaar Bloed;
 Geef dat myn ziel uw hulde doet.
 6. O! Heilge Jezus levens bron,
 Verligt myn ziel, ó! hel'dre Son,
 Geef dat dooz uw te zien myn hert /
 Dan al zyn strikken werd ontwerd /
 En dooz uw Geest tot heerlykheid,
 Hoe langz hoe meer werd toebereid.

I. D.

Klagte van een Ziele, zig beschouwende, in haare Onwaardigheid, en onmagt, om in gezette Liefde omtrent den Heere Jezus werkzaam te zyn.

Stem: Psalm 66.

1. **I**k kom uw Heere Jezus zeggen /
Wat myne ziel ontbrekt en deert /
Haar zwaltheid vooz uw nederleggen /
En vooz te stellen myn begeert :
Soo 't geen in my is uw moest mygen /
Te nemen op myn smeeken agt /
'k Zoud van uw goedheid niet verkyppen /
Daar ik nu na uw woord op waagt.
2. **D**at kostelyke Hemels leven !
Uw lieflyke gemeenzaamheid !
Die zoete stant / als hert verheven /
Is boven alle nietigheid /
Hoe laag komt ons dan 't aards te voozen :
Hoe dierbaar Jezus in het **O**og :
Ag ! dat ons nooid een lust quam stoozen ,
En 't Hert weer tot het schepzel boog.
3. **M**aar als myn ziel besest uw waarde /
't Geluk van met uw een te zyn /
Verdziet het my dat veelyd d'aarde /
Myn nog verblind dooz 't zigtbaar schyn :
'k heb daarom dikmaal voozgenoomen /
Te nemen op myn zelve agt /
Maar laas / daar is niet van gekoomen /
Het opzet was in eygen kragt.
4. **H**et ligt is slaauw (daar ik uw luister
Bp zien moet) in myn dooze ziel /
Ag ! schiet een straal van Geest in 't duyster
Hert /

Hert / dat ik lievend booz uw kniel /
 Hoe kan 't verstand uw woord aanschouwen?
 Dat dooz uw glans niet werd berlijgt:
 Wie kan uw regt in waarde houwen?
 Die uwe wysheid niet berijgt.

5. Verhef ik eens myn hert na booben /
 Na uwe troon na myne schat,
 Straks komt een nietig stof na verdooben /
 Den glants die 'k van uw had bebat:
 Zoo traag verheft zoo blug aan 't daalen /
 Getrokken dooz een pd'le lust /
 So schielpk eer ik 't weet aan dwaalen /
 So haast de liefde uptgeblust.

6. Wanneer ik zie dat uwe grootheid,
 Van my zo weynig werd erkent /
 Verfoet ik myn ondank 'bre snoothed /
 Soo vast in myn natuur geprent:
 Dan neem ik booz uw eer te geeven;
 Maar booz een nietig daad of woord,
 Wierd ik straks weder af gedreeven /
 En in myn opzet gants gestoor.

7. Al zugtend blyft de overtuiging,
 Dat ik my staag niet tot uw keer,
 'k Beklaag vzugt'loos myn nederbupping /
 Booz 't schepzel wyl uw komt de eer:
 Ag! woud gy hulp upt Sion zenden /
 En weyg'ren al 't geen my belet /
 Dan hert en ziel geheel te wenden /
 Na uw gestadig onberzet.

8. Gy hebt uw liefdens ingewanden,
 My booztyds wel geopenbaart /
 Doe 't hert in wederliefde branden /
 Sig heylzaam vond met uw gepaart;
 'k Sag doe en weet nu dat genaaden
 En enkel liefde uw belwoog:
 Komt oeffent nieuwe liefde daaden /
 En heft myn ziel weet na om hoog.

9. 'k Ben

9. **H** Ben immers van uw zelfs gevonden,
 Doe ik niet na uw vraagde Heer,
En was 't niet om ontlast van zonden /
Te melden uwe deugt en oet:
Sal ik zoo dor dan niet meer quelen /
Soo traag zyn in myns Heeten werk:
Ag! sield dan uwe liefde zeelen
Eens aan my, als voor dees te werk.

I, D.

Christus in zyn Naam beschout,
 volgens Jes. 9. vs. 5. en men noemt
 zyn Naam *Wonderlyk*.

Stem: Caron.

1. **D**oorzoekers van natuur / van konst en weten-
 schappen /
 Beschouwers van het geen den Schepper heeft
 gemaakt /
Die schoon gy al eens quaamt ten opperst van
 de trappen /
Dog noopt daar door den top / van 't eeuwige
 heyl geraakt.
2. **K**omt / hier is ander stof om uw verstant te wetten /
 Hier is den Soone Gods, ten doel; om uw en geest,
En 't eelste van uw Ziel, gestadig op te zetten /
Wat slyt gy ert en kragt, in 't geen' geen Ziel
 geneest.
3. **H**op die het gantsche all' gaf in 't begin het wezen /
En nog door zyne kragt gedurig onderhoud /
Komt tot ons / als een Mensch, in ramp, in
 nood en vreezen,
Wat is 'er noopt als dit zo wonderlyk beschout.

4. Ziet

4. **Ziet nu in 't vreed' besluyt; sie daar / den Zoon
 volvaardig /
 Booz onze schult ten borg zig aan den Vader
 bien /
 En strafbaar booz ons wojd : die was en bleef
 Regtvaardig,
 Wat is 'er oopt als dit zo wonderlyk gesien.**
5. **Wie kon zyn Heyl'gen Naam, zyn wil, zyn
 doen, zyn wezen?
 Wat Schepzel was zyn Raad, of wie begreep
 zyn magt?
 Wie had zyn weg gekent, of zyn besluyt gelezen/
 Had niet Jehova zelf! dit ligt ons toegebracht.**
6. **Met regt is Hem den Naam van wonderlyk dan
 eygen,
 Wiens magt oneyndig is / zyn weezen onbe-
 paalt;
 En nochtans als een Mensch, om Menschen te
 verhyppen /
 Een zaad en eygendom; is in dit Dal gedaalt.**
7. **Dog boven de Natuur / ontfangen en gebooren;
 Zyn Moeder was een Maagd, en Hy haar
 blees en bloed /
 Maar ook de God haars Heyls, waar quam dit
 meer te booren!**
8. **Met regt dan wonderlyk, in wat hy is en doed:
 Hoe arm zyn komste was / straks werd hy aan-
 gebeden;
 (Schoon waarlyk Davids zaad) booz Davids
 God geëert,
 En 't lang beloofde heyl, gelooft, gehoopt, ge-
 beeden,
 Daar Jood en Heyden, zig ter zaligheid na
 keert.**
9. **Zo lang hy deed het werk / booz ons op zig ge-
 laaden /
 Scheen in zyn nedrigheit, zyn Goddelyke kragt.**

- Ja in zyn bangste uood / zyn grootste wonder-
daaden,
Wanneer Hy door zyn dood, ons 't heyl on-
seilbaar bzagt.
10. En als hy 't zwakste schein / heeft Satans magt
verbzookien /
Vertreeden zynen kop, en zit nu triumphant/
Da 's Vaders trouwe woord dat tot hem is ge-
spzookien /
Als overwinnent Vorst, aan Godes Regterhand.
11. Daar leeft hy in zyn rijk / verbult zyn doen,
zyn zeggen,
Giet 's leevens stroomen uyt, in 't zenden van
zyn Geest;
Begaast een zwakke schaar / heeft magt in 't stof
te leggen /
Die hier geen wond'ren ziet! is noopt in 't ligt
geweest.
12. Leeft in ons dooz uw Geest, o wonderbaare
Heere,
Geleid ons in den weg die tot het leeven leid:
Kom gunstelyk tot ons, op dat wy tot uw
keeren /
Doet onze Zielen zien / hoe dierbaar dat gy zyt.
13. En maakt ons regt bekent daar 't Hemels volk
na hepyden:
Verbult dog met uw zelf booz eeuwig ons ge-
zigt /
Ag! dat gy hert en ziel, zodanig tot uw neigden/
Dat alles doyster schein by uw oneindig ligt.

I. D.

CHRIST.

CHRISTUS RAAD,

Jef. 9. vs. 5.

Stemme: ô! Kersnacht.

1. **D**ien grooten Raad van Heyl en Vreden,
Dooz d'Eeuwen, ja van Eeuwigheden,
Tusschen Jehovah, en de Spruyt
Behouden / tegens Satans beetten /
Zegt / waarom Jezus Raad geheeten /
En dat de naam zyn daad beduylt.
2. Ook is zyn trouwe Raad gebleeken /
Van 't laauwe Volk, dat afgeweeken
Was / en nog dagt te zyn verrukt:
Om niet gantsch ten verderf te loopen /
Wanneer hy Raad van hem te koopent /
Goud, dat in 't Vuur niet en bezwykt.
3. Myn Ziel / onwetend in uw weegen /
Die ziet zo meenig Klip gelegen;
Wie stiert haar regt na Godes Stad?
Die Stad / daar 's Hemels grooten Koning;
Zyn Gunstelingen plaats en wooning /
Al lang booz heen bereydet had.
4. Ziet uit na Jezus uwen Heere;
Hy is bequaam om uw te leere;
Hy is gewillig uwen voet:
Dooz Struykelingen te bewaaren,
En beplig / dooz des Waerelds baaren
Doen Landen / in 't oneyndig goet.
5. Hy is volmaaktheid en genaden,
Hy zelf / zyn naam, en al zyn daden,
Zyn tot uw troost / en heyl, en nut,
Geen droebe stant kan uw beseeg'nen /
Die hy u niet ten heyl zal seeg'nen /
Geen zwakheid daer hy uw niet stut.

6. Roept hem tot raad, in al uw daaden /
 Die naam is raad, en al de quaden /
 Daar gy geduuriglijk hoor breeft /
 Die zal hy, of van uw af weeren /
 Of doo? 't geboel daar van uw leeren,
 Dat hy 't is / die uw Ziet geneest.
7. ô! Jezus, niet alleen uw lyden,
 En bloedig met den Draak te stryden /
 Was noodig hoor 't verkooren Zaad,
 Doo? al u diergekogte Leeden,
 Maar ook uw Heil'ge gebeden,
 Da' d'us van d' Eeuw'ge Vreede Raad.
8. Sterkt my in al myn tegenheeden /
 Blyngt my / daar gy zyt voorgetreeden,
 Laat dog de vrugt van uw gebeen /
 Kragtbadig op myn Ziele werken:
 Laat ik als Leydsman uw bemerken;
 Tot ik ten Hemel in zal treen.

I. D.

CHRISTUS STERKE GOD,

Jes. 9. vs. 5.

Stem: Granida Princesse.

1. **H**oe zoet is 't beschouwen /
 Van des Hemels Zoone onzen Heer /
 Ong Rots, ons Schilt, ons Eer,
 Daar wy in betrouwen;
 Daar ons Stele vellig en gerust /
 Op leunt, op bouwt, en rust:
 Die sterke God,
 Ong deel, ons heyl, ons lot
 Is / en Eeuw'g zyn zal ons lust, en ons genot.

2. Op

2. **Hij is onzen Broeder,**
Onzen Eerstgebooren die ons 't goed,
Des Hemels hebben doet /
Die als Israëls Hoeder
Waakt, en ons 't bezit van 's Hemels loe
Geest / als de sterke God,
zyn eigen goed /
Dooz duuren prys, zyn Bloed.
Ons weer doet genieten / en is Eeuwig ons behoud.
3. **Opand hier 's geen reeden /**
Om u te verheugen in ons nood /
En Geestelyke Dood,
Hij die heeft geleden,
En ons rots, ons rust is / en ons lot,
Die is de sterke God,
Die al uw magt,
En al uw Heilich Beslagt /
Kragtig heeft verdreven / en ons weer tot hem
gebragt.
4. **Hier is stof te roemen /**
Dooz uw lieveling; & Jeru! zoet,
Die op kocht dooz uw bloed,
En uw Heer kan noemen:
Dat op Heere als de sterke God,
zyn deel zyt: en zyn lot,
zyn heyl en al,
zyn leydsman dooz dit daf /
zyn lust, zyn rust, zyn leven en zyn troost in
ongehal.
5. **'t Is de Heer der Heeren:**
't Is de maker van het groote rond:
Die ik met hert en mond,
Als myn Heyland' oeren:
Als myn Saligmaker aan mag zyn /
Die myn zyn gunst quam bien /
Die sterke God,

Die is myn deel en lot,
Myn rykdom, myn begeeren , en vooz eeuwig myn
genot.

6. 't Is de Heer der Heeren/
Die ons Goel wierd ons vleesch en bloed ,
Ong loon , ong lust , ong goed ,
Om 't verderf te weeren/
Dat ons eeuwig dreegde dooz den bloek/
Van s' Heere stem en boek ;
Die sterke God ,
Dooz ons wierd tot een spot ,
Om ons te genieten tot zyn zaad , zyn loon en lot.
7. Wie kan dit bevatten ,
Wie is 't die kan peylen tot den grond /
't Geheym van dezen vond :
Dat des Hemels schatten ,
Zonder krenken van Gods regt en eer ,
Tot ons gebragt zyn weer ;
Dat ons genot
Is d'Eeuw'ge sterke God ,
En dat wy zyn Loon zyn / zyn lust en deel , en lot.
8. Dat dog myn begeeren
Zy / dat ik voor eeuwig dezen Heer /
Op 't hoogste roem en eer ,
Die vooz my ontbeeren
Ging / des Vaders gunst , en in myn straf ,
Gewillig zig begaf ;
By zy geheel
Myn lust , myn rust , myn deel ,
Ziel en lyf , en leven ; ik vooz eeuwig hem beveel.

I. D.

Christus Vader der Eeuwigheyd,

Jes. 9. vl. 5.

Stempe: Psalm 8.

1. **W**at kan de ziel met bezugd haar tyd besteden/
 Wanneer ze denkt om al de heerlykheden/
 Die haar voorkoomen in den Middelaar,
 In 't zaal'gen van zyn uytverkooren schaar.
2. Daar zietze 't geen geen oog en kon berpken:
 En leert daar schepzels wysheid booz most wipken/
 't Geen zoo begeert wierd van de Eng'len schaar/
 Dat kent en hoort en wordze stil gewaar.
3. Hy ziet dat hy die eens den dood moest sterben/
 Zou hy zyn Volk, zyn rykdom kunnen erven:
 En in een Stal veragt'lyk nederleid;
 Dat die den Vader is der Eeuwigheid.
4. Al was 'er niets als dit, dat wy behouden/
 Zoo kond het ons dog eeuwig bezig houden:
 En in verwondering doen zinken neer/
 Een mensch te zien, die eeuwig was de Heer.
5. Hier's dan een Rots om veylig op te rusten;
 Hier kan de Ziel zig eeuwig in verlusten/
 In hem die 't al uyt niet ten voorschyn bragt/
 En alles draagt, door 't woord van zyne kragt.
6. Wy konden nooit geen Schepzel worden eygen,
 En niemand kond' ons tot zyn deel verlyppen/
 Als hy die Vader is der Eeuwigheid;
 Dit geeft hem regt en alle Waardigheid.
7. Daarom kan hy ons Hoofd zyn / en regeeren,
 't Afwykend Volk tot hem doen wederkeeren,
 En eeuwig houden in die Zaal'ge stand/
 Booz d'eeuw'ge kragt van zyne Regterhand.

I. D.

CHRISTUS VREDE-VORST ,

Jes. 9. vs. 5.

Stem: Psalm 110.

1. **B**emint'ikh boozwerp dat myn ziel hoort haeden /
 6 Vrede! die zig op zyn schoonst vertoond
 In Jezus, 't Kind gebooren om te hoeden
 Zyn Volk, dat hy van d' Oorlog heeft verschoont.
2. **D**ie Vrede, die 't Verstand, en Wil en Zinnen
 Bewaard, en heerschapy voerd in het hert:
 Verlokbaar schoon / dat booz zig zelf verwinnen /
 En zuid'ren kan der zonden buij en smert.
3. **D**ie zoud niet op dat Praal juweel verleven?
 't Geen God bevredigt en genaakbaar toont /
 Dat dier geschenk moest ziel en zin doozgrieven /
 Van elk wiens geest booz heil-togt werd bewoont.
4. **D**at ligt gaat op ter zaliger geboorte,
 Van Zions Zon, doen quam de Vreed' op Aard /
 Ten muur en grendel booz de Oorlogs Poorte /
 Dus wierd Gods glori met zyn gunst gepaard.
5. 't Spft hooger / en dien glans begint te klimmen /
 Als booz zyn kost'lyk bloed de Vrede daagd /
 Verschynd sy heerlyk aan de Ooster klimmen /
 Als Morgen ster, die licht en leeven draagt.
6. **I**n zle haer nog met grooter luister praalen /
 In 't vol en zalig Supper Middag ligt /
 Als Zonde, Dood en Hel, in d'afgront daalen /
 En met Gods opstaan alle Spand' zwigt.
7. **D**oen wierd Gods Zoon be-erter van de vrede,
 En hy hi volle kragt de Vrede-vorst,
 Die op zyn ingang in de heerlyheden /
 De vrede draagt als d'Ephod op zyn borst.
8. **D**aar eyft hy 't loon op zyn randzoen verworven /
 Syn heerlykheid en vrede booz zyn Volk,

- ~~Wilt hem vrentigd / Zyn ze in hem gestorven,~~
~~Overpicht dood vril eeuw'ge saathner hofst.~~
9. **H**y komt als Vorst zyn vrede te gebieden /
 Die schenkend in de werking van zyn Geest;
 Aan 't Volk dat hy genaast heeft / Om t'onbevinden
 't Verderf, al lang genoeg hun Heer geweest.
 10. **H**y doet hun in Gods Saal'ge vriendschap leeven,
 De glants van zyn aanbid'lyk aangezigt,
 Doet dood 't geloof hun aan zyn lyding kleeven:
 Die hun bestraald met 't eeuw'ge vrede ligt.
 11. **A**ls Vrede-vorst maakt hy by hem zyn woning,
 In zyn nabyheid binden zy hun rust:
 Hy ciert en siert hen als hun Opper-koning /
 Wiens vriend'lyk kussen hun verlangen bluft.
 12. **Z**yn Oog, zyn Hert is op zyn teere schapen:
 Hy koesterd hen in 't zalige genot,
 En doet hen veylig in zyn Armen slapen /
 Om eynelooz te rusten in dat lot.
 13. **A**ls Vorst bewaart hy hen dood wreede Wolven:
 Zyn vrede bpligt hen til al 't gebaar /
 Zy staan vol moed in 't bruyfchen van de golven,
 Hy is hun Rotsteen, Schild en Beukelaar.
 14. **W**anneer de Dood zyn overschot komt eyschen /
 Het stof nu worden zal der Slangen spys,
 En 't sterf'lyk deel ter neerveld met zyn zysfen:
 Dan komt zyn regt en magt, zyn naam ten prys.
 15. **Z**yn dierbaar erfdeel van de Dood onbevinden /
 En stelt haar zegepralend op zyn troon,
 Zyn eeuw'ge rust komt in haar ziel bevinden /
 De Vrees, de Hoop, 't Gelove in Gods Zoon.
 16. **D**it is de Kroon van al die groote naamen,
 Waar mee de Dozt Messias heerlyk pralt,
 Als Mensch en God: 't komt alles hier in 't zamen /
 Men schemerd van den luister die hier straalt.
 17. **G**elukkig die in haar dus kunnen merken /
 Dien Vrede-vorst zo wonderbaar van raad,

Als groot van magt, om 't hert met heyl te sterken,
 Erkend hem in dit borst'lyk pronk-cieraad.

18. En gy myn ziel verwaardigt om te leeven /
 In zaal ge vreed voor 't heertyk aangezigt:
 Wilt God aanbidding, erbed, liefde geven,
 Verwonder en verheug uw in zyn ligt.

I. S.

Het

HOOGELIED SALOMONS,

In Nederduytsche Gezangen gebragt

D O O R

J A C O B R E V I U M.

Openb. 21. vs. 4. *Komt ik zal uw toone de Bruyd,
het Wyf des Lams.*

Gebet tot de Heere Jezus.

God die hebt uwe Bruid, in liefd in trouwe
waarheid

Verkooren eerze was, geroepen doe zy vlood,
Gewassen met uw Bloed, geneezen dood; uw dood,
Begiftigt met uw Geest, verciert met uwe klaarheid.

Op / die nog uwe Bruid, verloft uit alle zwaarheid /
Voortreedet in gebaar; beschuttet in den nood;
Verzadigt in gebrek met 't leevend Hemels Brood,
Behoedet voo; den val, en doerbe wankeelbaarheid:

Ag! schenkt myn droeve Ziel een dropken van
die Bron,

Die vloeide uit de Borst uw; Herders Salomon;
Laat klinken in myn Digt, het snerten zynet Snaaren,

Ag! wilt gy doo; uw hand / beschikken menig Huld /
Die Zion uwe Bruid, nu sy na neer gebeld
Doo; zond en struikelen, steeds trayte te bewaaren.

Verklaring van

SALOMONS HOOGLIED,

Z A N G S - W Y S E :

Waar in de Spreekers ons voorkomen onder
de benaming van

Braydegom, dat is - *Christus*.

Bruyd, - dat is de *Gemeente*.

Maagden, dat zyn de *Geloovigen*.

Eerste Gezang over 't Eerste Capittel.

Op de Wyze: Hoe schoon ligt ons de
Morgenstar.

't Verlangen na de Genade van Christus
door de Gemeente.

Bruid. 1. **H**Y kuffe my tuit 's Herten grots /
Met zyne vriendelyke mond,
Mijn Bruidegom en mijn Heere;
Want heilzaam is de Liefde zyn /
Oet beter dan de beste Wyn,
Zyn Balzem rikt rikt veere;
Wiens logt en bogt /
Op zyn schedel / schoon en edel
Uitgegoten:
's op al zyn le en geblooten.

2. Hoe lieffelyk is uwen Naam,
 Welk den dauw zeer aangenaam /
 Der uitgestorte Salven;
 De Maagden van het gantze Land /
 Met eenen kuischen liefde band /
 Beminnen uw derhalven.

Kragtige roeping te Zaligheid.

- Trekt my, na dy /
 Dat wy loopen, t'zaam met hoopen /
 Dooptgetoogen /
 Zonder uw top niet vermoogen.
3. Wanneer komt dien gewenste dag /
 Dat ik de Koning aanzien mag /
 In 't binnenst van zyn Kamer?
 Daar zal al ons vertellen zyn /
 Van uwe liefde, zoet als Wyn,
 Ja nog veel aangenaamer;
 Geneugt en vreugd,
 Zoben maten / zonder laten
 Zal daar weezen /
 Doo? die uw uit liefde vreezen,

Haar uitwendige veragte gestalte, dog inwendige Schoonheid.

4. Dan buiten ben ik zoo? en swart,
 Maar vol van Schoonheid is myn Hart,
 O! Dogters dezer woning /
 Uitwendig als een Hutke klein /
 Maar binnen als Tapyten rein,
 Van Salomon den Koning
 Aanziet, myn niet
 Dat ik derbe / schoone Verve,
 Want de Straalen
 Van de Zon op my neerdaalen.

Perykel

Perykel onder valsche Broeders.

5. De Hoeders snoot/ die om't gewin
 Myn Vaders Wynberg hebben in/
 Myn Moeders valsche Zonen,
 Bedwingen my met grammen moed/
 Dat ik als een Slavinne moet
 In haar Wynbergen woonen/
 Myn hert leid smert,
 Dat de Kranke/Wyngaarts ranke,
 My betrouwet,
 Leid zo woest en ongebouwet.
6. Og! zegt zy/die myn Ziele mind,
 Waar ist, dat men uw Kudde vind/
 Wanneer den middag brandet/
 Dat ik niet als een ligte Vrouw/
 Van looze Herders; zonder trouw/
 Met list werd aangerandet.

*Waar op volgen vriendelyke onderhandeling,
 gebeden en beloften.*

- Bruidegom. Wilt gy, met my,
 ô Gy Schoone, Vrouwwe Kroone/
 Ruste raapen/
 Volgt den voetstap myner Schaapen.
7. Weid uwe Geitkens Herderin
 By myne Herders, trouw van zin
 Ontrent myns Vaders wooning/
 Als ik uw zie van herte bly/
 My dunkt/ ik zie de Ruitery
 Van Pharao de Koning;
 Lieflyk, vriend'lyk
 Staan uw wangen, in de spangen,
 ô Do'stime/
 Sterk en Schoon/ dies ik uw minne.

8. **W**a reine deugden menigbout /
Spn als een snoer van louter Goud,
 Vol Paarlen die daar blinken /
Om uwe onbevleete Hals,
Wp zullen uw nog meer van allg
 Vercieren en beschinken
 Een Kroon, zeer schoon
 Toebereidet, uw verbreidet,
 Kuische Mager;

Die myn oog alleen behaget.

Bruid. 9. **A**l is de Koning ver van my /
 Aan zynen Tafel daar hy by /
 De Plaatze my beschikket /
Hy zend my uit zyns Vaders Huis,
Dien Nardus reuk, die in het Kruis
Myn moede Ziel verquikket /
Ik draag hem staag
In myn zinnen, ja van binnen
 In myn herte,

Hy geneest al myne smerte.

10. **G**elyk een groene Mirren bond /
 Van suake bitter maar gezond /
 Welk rustet op myn Borsten;
Gelyk een Muscadelle Tros,
 Geplant ontrent de Cyper Bos,
 Een laafnis vooz die dorsten,
 So zoet en goed
 Is myn Heere, vol van Eere
 Ongemeten /

Spn er kan ik niet vergeten.

Bruideg. 11. **H**oe schoon zyt gy / ó vroome Maagt !
 Uw ooge Kuisch, myn oog behaagt /
 Als 't Duifkens oog' eenvuldig;

Bruid. **H**oe schoon zyt gy myn Bruidegom !
 En ik vol smerte om end' om :
 Maar uw oog is geduldig.

Bruideg.

Ons vrouw, Jonkvrouw
 Dat doet reizen / jonge Siegen
 En Plantzomen /
 Daar door zal ons bedde groenen.

t' Zaamen.

12. Komt hier op die beangstigt zyt /
 Ons huis is vol Woonplaatzen topt /
 Vol hamers op en neder;
 Ons latten zyn Cypressen hout,
 't Gewelfte schemert van het Gont,
 De Balken zyn van Ceder;
 Hier staan; omgaan
 Rechte gangen, die haer langen /
 Sonder dwaalen /
 Tot des Konings Opperzaalen.

Tweede Gezang over 't Tweede Capittel.

Op de Wyze: Van den 128 Psalm.

Hier in wens vertoont de waardigheit Christi.

1. **D**es grooten Herdes Zoonen
 Die song so liefelijc /
 Die isser al so schoonen
 Bruideg. Als ik, die ben gelpht
 Een Roosten root gemettet
 In 't Reyne liefde bloot,
 Een Lolie onbestmettet
 In Sarons dal geroeit.

En der Geminta.

2. Schoon is oft myn Vrindinne,
 Die hooggeboorne Maagt /

Daar voeg ik in des ~~Idams~~
 Myn leven heb getwaagt /
 't is onder haer' genooten /
 Het uyverkooren ~~Wijk~~ /
 Om Lelie opgeschooten /
 Als uyt een doorne ~~stam~~.

Christi weezorg.

- Bruid. 3. Gelyk een boom vol blaaden /
 Van ~~Charkens~~ menigboud /
 Het Appelen geladen ;
 Ript uit het wilde woud,
 Soo is ook onder allen /
 Mijn Bruid'gom en mijn Heer,
 Zyn Vrugten my geballen /
 Zyn Schaduw trekt myn neer.
4. Een Huis hy my bereydet /
 Ruyin en vermakelyk /
 Een tafel hy my spreydet /
 Vol spyze smakelyk.
 Zyn liefd' is de baniere,
 Zyn trouw de lebere /
 Daar meed' ik my verclere /
 En van de ~~Waceld~~ schere.

En troost in haar Kruis.

5. Een tyd lang moet ik derven,
 't Beloofde Vreugdemaet,
 Dies 't Hert wil my bescerven /
 Daar des ontheerens quaal /
 Ag! laet my die verdwyne,
 Vernedert in het stof,
 Met zyne liefde wyne,
 Met vrugten uyt zyn hof.
6. Certwyl myn Ziel verlanget /
 Syn Slinkerhant my steunt,

Zyn Rechter my ombanget /
 Myn aanschepn aan hem leunt /
 Bruideg. Wel aan gy Dogters schoone /
 Bloem van Jerusaleem ,
 Myn koninklyke woone /
 Hoort al na myne siem .

Straffe aan alle Verstoorders.

7. Ik zweer, en neem tot tuggen /
 Der Hinden die benoudt /
 Haar teere Jonge suppen /
 In 't ongebaande wout /
 Soo wie myn lief komt stooze /
 Of breekte haaren rust /
 Sal smake mynen tooze /
 Ten zy 't haar zelve lust .

Opwekking tot openbare belydenis.

Bruid. 8. Ik hoor de sterke stemme,
 Van mynen trouwen vrient,
 Hy is 't (in vreugd ik swemme /)
 Dien ik heb lang gediend /
 Als 't vlugge Rhee hy springet /
 Geen berg hem lette mag /
 De Muur die ons omringet /
 Bewaart hy nacht en dag .
 9. Hy siet en spiet van verre /
 Door onse vensteren ,
 Gelyk twee ligte sterre /
 Zyn oogen glinsteren /
 Hy roept met groot verlangen .
 Bruideg. Staat op myn schoone Bruit .

Dewyl de Winter der vervolging.

De winter is voorgange,
De bloemen spruiten uit.

En de Lente der Reformatie voor handen is:

10. Het Nagtegaaltje speelet /
Der Bossen Organist /
Het tortelduijse kwelet /
Dat het sijn gaapken mist /
Den vygeboom lang verstorben /
Draagt honing zoete vrugt,
Den Wynstok schier verdorben /
Geeft aangenaame Lugt.

11. Staat op, myn liev' myn schoone,
Myn Duifken zonder gal /
Op die neemt uwe woone
Dooz storm en waterbal /
In een Steenrots bedekket /
Van dien verborgen trap /
Die van der Harde rekket
Tot aan des Hemels kap.

12. Staat op en laat my hooren,
Uw Stemme klinkende /
Coont my myn Uitverkooreh,
Uw Aanschyn blinkende /
Want lieflyk is uw taale,
Te roemen mynen lof /
Uw smerten altemaale /
Heb ik gewassen of.

Waarschouwinge tegen de heimelyke Vyanden der Kerke.

13. Grypt ons de slimme Vossen,
Met haare wulpen rood /
Die onze Wyngaarts trossen,
Van Druyfkens maken bloed;

Dangt in zyn kromme kuylen /
 Dat loog verradig die;
 Want want het wief same schuylen /
 Devert er als een bler.

Botwijing en verwagting der Gemeenten.

Bruid 14. **M**yn Bruidegom is gants mynen,
 Ik wil ayn eigen zyn /
 Op voert uit de woestinen /
 Als yn als zyn Lamme'tje klein /
 Op een gezonde weide /
 Daar Lolie Bloemkes staan /
 Aldaar ik hem verbeide /
 Tot dat den dag komt aan.
 15. **O**t dat de schaduw wyken
 Dong 't wezenlyke goed /
 't Welk alre zol verpynen /
 Alder 't kerken's diepe vloed /
 Komt ras o myn beoende,
 Keert haastig uwen pad /
 Schoel sneller dan de Hinde,
 In 't woud van Gilead.

Derde Gezang over 't Derde Capittel.

Op de Wyze van den 38. of 61. Psalm.

*Hier in wert vertoont hoe de Kerke in vrede
 zynde, verflapt in yver en genaden.*

Bruid. 1. **H**oe onzalig was de stonden /
 Doe de zonden,
 Werd myn Ziel geboeiend vast /
 Als in weerd ik liep en stunde,
 En vergulide
 Mijn bevoole zorg en tast.

1. Lang myn oog met angstig bezien /
 Opgeheven /
 Schijnt in de naare Nagt,
 Sogt myn Heer myn Uitverhooren,
 Maar verhooren /
 Was dien ik t'omhelze plagt.

Zoekt versterking.

3. Ik wil opstaan gaan en kijken
 Langs de wyken,
 Dan zyn Koninklyk gebied /
 Of ik ergens myn Beminden
 Weder vinden;
 Maar helaas! ik vind hem niet.

By de Leeraars.

4. De Schiltwagters ik ontmoeten
 En begroeten /
 Wagters van des Heeren Stad,
 Hebt gy die met zorg doet rondt
 Ook gevonden,
 Ergens myne Ziele Sobat.

Die gevonden hebbende.

5. Als ik met haar had gesproken
 Meer gedookt /

Myne Vriend ontmoete my,

Beleeft stant vastigheid.

Du wil ik hem al myn keeren

Niet begeeven,

Maar hem eeuwig blyven by.

6. Ik wil hem zo vast omvangen,

En aanhangen,

Hem zo lang dat hy my leid

In de Hoogberghen Wooning,

Daar de Hoozing

Myner Moeder werd verbeld.

G E E S T E L Y K E

7. Dogters die uto Kudde hoedet /
 Ende voedet
 By de Hinde, die benoutot
 Haare teere Jongkens zultien
 In de struiken /
 Van dit ongebaande Wout.

Dreigt alle Beroeders en Scheurmakers.

8. Ik besweer uw dat tot eene
 Woer geene /
 Met een moeselijk geschal /
 Stoorre myne Lieftens rusten
 Eer 't hem lusten,
 Of uto naakt een ongebal.

*Haare Heerlykheid en vrymoedigheid na de
 bekooringe.*

De Maagde:

9. Wie is zy die komt getreeden
 Fris van leeden /
 Uit het woeste doere Land /
 Die tot aan die Hemels booge
 Ryst om hooge,
 Als den Wierook uit den brand.
 10. Haar gewaat van Mirrhe blietet
 Ende gietet /
 Een zoo overzoete logt /
 Als wannet des Kruid'niers krameit
 Al te samen /
 Waaren op een hoop gebzogt.

En bewaringe Christi.

Bruid. 11. Ziet het bedd' dat hy my spreidet
 Is bereidet /

Als het bedd' van Salomon,
Daar de Helden tweemaal dertig
Dapperhertig /

Waaken na gedaalde Zon.

12. Die met open oogen slaapen

In de Wapen,

Wien den Oorlog is een spel /

Welker Zwaarden wakker snijden

En doen glijden /

Alle bryeze van gequel.

* Evangelium der Zaligheid, vergeleken by
Salomons Koetswagen en Trouwidag.

13. Salomon maakt eene Waagen

Om te draagen,

Hem en zyn verloofde Bruid,

Van welriekende Paneelen,

In de deelen /

Libanons gesneden uit.

14. De Pilaaren zyn verheeben

En gedreeben /

Uit een Silver gebruinteert,

En de vloer van gladde Platen

Uitermaten,

Kostelyk gefarzoeneert.

15. Het Gehemelt doet hy maken

Van Scharlaken,

Digt besteehen geborduurt,

Van de Dogters dezer Sterde

Die al reede /

Met zyn liefde zyn geruurt.

16. Op gy Dogters voor het sluiten

Gaat na buiten,

Ziet den Koning Salomon,

Ziet hoe lugtig / ziet hoe schoone

* Blinkt zyn Kroone,

Als de glinsterende Zon.

17. Ziet hoe hem zyn Moeder cierge

Doe hy vierde,

Zyn gewenste Bruilofts dag,

Doe zyn hert van zoete woelde

In hem speelde /

En zyn oog zyn lust aansag.

Vierde Gezang over 't Vierde en 't eerste
Vers van 't vyfde Capittel.

Op de Wyze van den 5. Psalm.

*Hier in komt voor de Geestelyke schoon-
heid der gemeente, en het behagen,
dat Christus heeft in 't regt
gebruik haarer gaven.*

Bruydegom.

1. **U** Schoonheid Lief, myn Geest verkwikket ;
Uw Oogen met een eerbaar ligt /
Zyn als der Duytkens rjn gezigt /
Uw vlegten zedig staan gestrikhet /
En opgeschikhet.
2. Uw Hair is als de sagte bliezen /
Der Geytkens teer die 't sagte gras
Gaah scheeren ; effen op zjn pas /
Die op 't gebergt, of in de liezen /
Haar ruste hiezen.
3. Uw tanden die met lust bereiden
Des levens spysen : zyn gelyk
De Schapen, zuiver van de slyk,
Die elkerlyk twee Lamkens lepdent /
Dooz volle weyden.

4. Een dobbelt faar van rood Scharlaken,
Zyn uwe Lippen Houwig zoet:
Die storten 's wysheids gulden bloed /
Als twee Granaten vlerig blaaken /
Staan uwe kaaken.
5. Uw sterken Hah die niet verlangen /
Haar strek na 's Hemels hoogen troon;
Is als den Tooren Davids schoon /
Daar aan den Helden Zwerden, Stangen
En Schilden hangen.
6. De spongen van Uw melk Fontein,
Zyn als twee Dogters van het Rhee:
Deel witter dan de vette Snee,
Die grazen in de Lelie plepne /
Nog jong en klepne.

*Christi Hemel-vaart, en voorbade by
den Vader.*

7. Ik ga myn lief, ik ga op heede /
Na booven, na myn Vaders hoist
Daar ik de Mirre van myn Kruis,
En 't Wierook zoet van myn gebede,
Zal doen versprede.
8. Tot dat den Dag begint te koeten:
Den Dag van onze hooge feest:
Wanneer de Schaduw' minst en meest
Vergaan / en stille des Werelds woeten /
Niet meer gevoeten.

Wederkomst Christi.

9. Gy zyt gants schoon, en zonder vlekke,
Myn dier-gekogte lieve Bruid,
De tyd zal koolmen zoete spult /
Dat ik in vreugd' uw op zal wekken /
En tot my trekken.

10. Dan

10. **D**an Hierom zal ik uw vergaaren /
 Van Senir en van Libanon:
Dan d'op en nedergaande Zon:
Dan daar Leeuw en Leeuwen paaren /
 Die uw verbaaren.
11. **G**y zult aanschouwen van de toppen
 Des Bergs daar ik uw cieren zal /
Den straf der booze Dieren al:
Als ik met grim zal hare koppen /
 Aan stukken kloppen.
12. **G**y hebt / gy hebt my 't Hert omvoeret;
 Myn Suster zoet O lieve Bruyd,
 Een van uw Oogen heeft de buyt /
En dooz uw deugden 't zaam gesnoeret /
Werd ik getoeret.
13. **H**oe schoon zyt gy? **O** dierbaar schoone:
Ja lief'lyk zyt gy liefste myn,
 Deel zoeter dan de zoetste wyn:
 Uw zalve riekt tot in den thoonen /
 Dan myne wonen.
14. **U**w Lippen fris van Honing Vlieten;
 Uw tong in melk en zuyker leyd:
 Uw Kleed, zo zoete lugt verspreyd /
Als Liban, daar de smalle rieten /
 Den Balzem gieten.
15. **G**y zyt een Boomgaard fraai omsloten:
 Een Borne sprong, verzegelt vast /
 Dooz wilde Dieren oberlast /
 Die uw gewas en terre looten /
 Om willen stooten.
16. **G**y zyt een Wyngaart dicht van bladen /
 Een hoog verheven rupm preeel!
 Van Nardus, Ciprus en Caneel:
Dan Safferaan en van Granaden,
Gansch vol geladen.

Christus de fontyne des Leevens.

Bruyd.

17. Maar op myn Bruyd'gom waart om looben /
 Op zyt alleen de Bronne klaar /
 Waar upt het water hier en daar /
 Uyt Libanon rupst af van booben.
 Dooz al myn Hooven.

*De Wet en 't Euangelium, vergeleeken, by
 de Noorde en Zuyde wind, makende
 de Kerke vrugtbaar.*

18. Komt Wind van 't Noorden scherp en drooge :
 Komt Wind van 't Zuyden luttel en zagt /
 Geest zame myne kruyden kragt /
 Dat myn gewas myn Bruyd'goms oogen,
 Bevalle moogen.

*Christus noodigt zyne vrienden, tot de Gees-
 telyke spyze zyns Woord
 en Sacramenten.*

Bruydegom.

19. Ik heb ô! Bruyd vooz veele dagen /
 De vrugt van mynen Hof gesmaakt,
 Den wyn die 't Herte vyzolft maakt /
 Den honing die kan met behagen /
 Den hunger jagen.
20. Ik heb geproeft myn Speceryen,
 Der Mirte groen van zoete rook /
 Myn Vrienden eet en drinket ook /
 Dit Hemels nat, laat in uw gpen /
 Stelt d'zulk bezpen.

Vyfde Gezang over 't Vyfde en de drie
Eerfte Verffen van 't 6. Capittel.

Op de Wyze van den 101. Psalm.

De zorgeloosheid der Kerke.

Bruid.

1. **M**yn Ooge fleep in weelde zonder zorgen /
Maar 't fleepen Geloof in 't wakker hert
verbergen /
Hoort een geklop, myn Suster myn vriendin :
Komt laat my in.
2. Myn Duyve wit, staat op / en doet my open,
De koelen Dauw heeft myn myn hoofd bezopen :
Deel my en smert heb ik om uw alleen /
Eplaas! geleen.

*Door vleefchelyk gemak, met kleyn agting
van Christi Woord.*

3. Ik zelde Vriend ik haal my 300 niet raffen /
Myn Lichaam rust, myn voeten zyn gewaffen :
Souw ik myn kleed met moeite weert trekken aan
En tot uw gaan.

Daar op volgt bemaantheid der Confcientie.

4. Myn Lieffte trok zyn Hand flukg van de deure :
Myn Herte fmoel, myn Ingewand woude fcheure :
Ik vloog van 't bedd', om die dien ik bewin,
Te laten in.
5. 'k Greep met 'er haast de grondels van de floten /
Die hadd' myn vriend met Mirre dauw begooten :
Myn Oog liet gaan 300 klagelyke douw,
Dan leet en rouw.
6. Laas! ik deed op myn deur en oek myn herte /
Maar hy was weg, myn Ziel bezweek van smette;
'k Dogt

'k Docht aan zyn Steem; Ik riep, Ik zocht met blyt:
Maar 't was om niet.

Valt in de handen van ontrouwe Leeraars.

7. De wagers die de Stad omgaan in 't ronde /
In plaats van troost / zy sloegen wond op wonden
Myn Hoofd Cieraad en dekzel namen zy,
Dat knagt van my.

*Zoekt troost by de ware geloovige
en vindze.*

8. Gy dogters van Jeruzalem hiet binne /
Vind gy myn Lief, zeg dat ik krank van minne:
Zoo hy my niet in liefde weer aanziet /
Kan leeven niet.

*Op de vraag wat haar Lieffte meer was
als een ander.*

9. Wat is uw Lief, ô! Jonkvrouw (de Ondieffte?)
Wat is uw lief meer dan een ander liefste,
Wien gy alzoo met vierigheid na paad /
En zoeken gaat.

*Beschryftze de uytneementheid van de
Heere Jezus Christus*

Bruid.

10. Myn lief is wit en rijn / gants Onbesmettet:
Myn liefst is rood, in 't minne bloed genettet;
Hy draagt de banier daar menig dapper Held,
Dem onder steld.
11. Zyn Godlyk hoeft als fyn gout upt gegreben /
Zyn Man'lyk hair is lyk zwart als een Raven,
Zyn

- Zyn oogen vast staan als een Diamant /
In 't goud geplant.
12. Zyn scherp gezigt gebaagt met Melk en water /
Beminnent regt van dobbelheid een hater,
Doozigtig als een Duyve zonder gal /
Doozstraalt het al.
13. Zyn wangen als een Beddeken vol Bloemen,
Zyn Lippen als een Lelie-blad te roemen,
Het welk met Mirrhe 't zaam by een gebzigt /
Maakt zoete logt.
14. Zyn handen, goudryke, turkoyzen cieren:
Zyn blanke buyk, als lugtige Saphieren;
In 't Elpen-been, is spiegel van zyn goet,
En vroom gemoed.
15. Zyn schenk 'len sterk als gepoleyste paalen
Van Marmer, glat op goude Pedestaalen,
Zyn aanschyn staat als eene Ceder hoog,
Dooz pders oog.
16. Zyn mond is vol van lieffelyke reden:
Ja hy is vol van boven tot beneden /
Van huld' en Heil: ziet, zulk een is myn Heer,
En nog veel meer?
Maagden.
17. Waar is uw lief, ô! reyne Bruyd gegangen?
Da hem staat uw, na hem staat ons verlangen /
Op willen hem met uw ô! Bruyd na paan /
En zoeken gaan.

Sterke troost, uyt Christi bestendige liefde.

Bruyd.

18. Myn liefste is in zyn Hov' gaan weyen,
In loovers dicht / en witte groene mepen /
Daar zyn Gezaay veel rype Vrughten draagt,
't Welk hem behaagt.

19. Myn lief, is myn, hy zal het ook wel blijven:
 Hem koom ik toe en zal aan hem beklippen /
 In 't Paradys daar hy my lyden zal /
 Ik weyden zal.

Zesde Gezang, over 't Zesde en de Ne-
 gen eerste Vaerzen, van 't zevende Capittel.

Op de Wpze: van de 10 Geboden,
 of 140ste. Psalm.

*De Gemeente van Christus, is de schoonste
 van de vergaderinge.*

Bruydegom,

1. Schoon zyt gy lief, ja d'alderschoonste /
 Gepreezen door uw Minnaars stem:
 Als Thirza, den Princesse woonste:
 Ja schoonder als Jeruzalem.
2. Ook schrikkelyk voor uw Spanden /
 Als een slag orden wel gerust /
 Met Vaandels bliegend om 't aanranden /
 En te bezoeken wie het lust.
3. Wend van my af uw brandend' Oogen:
 Deen keertze tot my myn vliudin /
 Zy hebben my myn hert ontogen /
 En gantsch verwonnen mynen zin.
4. Uw Hair is: als de zagte blupzen /
 Der Geytkens teet die 't rupge Gras,
 Op Gilhads Bergen af gaan pluyzen,
 En scheerent eben op syn pas.
5. Uw Tanden die des levens spyze,
 Met lust Erkauwen, zyn gelyk
 De Schaapkens, die na Herders wopze /
 Zyn wit gewassen van de spik.

6. Die elkerlyk twee lanners dragen;
 En gaan goordent op de rep/
 En niemand kan niet reede klagen/
 Dat een van al onvrugtbaar is.
7. Uw wangen root als twee granaden,
 Uw vlegten als geblogten goud/
 Doen blinken 't schoonste der cieraaden,
 De schaamte die de eez behoud.
8. Al zie ik uooz myn oogen zwieren/
 Der Koninginne zes maal thien,
 En daar toe tagtig kamenieren,
 Met maagden zonder tal uoozien.

Daar is 'er ook maar een die Christo behaagt.

9. Een is nogtans myn onbesmette:
 Een is myn Duyve zonder gal/
 Daar ik myn hert en zin op zette/
 Die ik verheffe boven al.
10. Sy is myn schat myn uyrverkoore,
 Die my bemind en my behaagt;
 Haar moeders kint de een geboore,
 Myn ziele na geen ander draagt.
11. De tyd komt dat Vorstinne t'zamen
 Haar zullen pryzen Hemel hoog,
 De dogters haar nog zullen nannien/
 De zaigt onder d'hemel boog.

Hy schyntze wel een tyd te verlaten,

Maagden.

12. Wie is zy die daar ryft in klaarheid?
 Gelpk den purp're Dageraat:
 Wie is zy die met 't ligt der waarheid/
 Schoon als de Zon en Maane gaat.
13. Ook schrik'lik uooz al haar vanden/
 Als een sagorden wel gerust/
 Met een Baniere om t'aanranden/
 En te bezoeken wie het lust.

Bruidgom.

14. Ik heb uw lief niet gansch verlaten:
Ik ging na mynen nootend Hof:
Ik zocht de vrede van myn Graanen,
Ik zocht de Wyn-droef onder 't lof.
15. Maar og! daar was geen vrede gedragen/
Die ik van zyne heel ontroeft /
Mijn ziel gezet heb op de wegen,
En van 't vrywillig volk geboeft.

Maar roeptze weer tot bekering.

16. Keer weder ô! Salamiëttiane,
Op die daer hangt de marre myn:
Keert weder ô! myn Koninginne /
Dat wy uw zien en blydlyk syn.
Maagden.
17. Wat ziet uw Oog, ô! Koning goedig,
In 't wederkeeren van uw Bind?

Maaktze vrugtbaar en voedzaam.

Bruidegom.

- Mijn dunkt ik zie twee heiren moedig /
Die wederkeren van den buyt.
18. Hoe schoon zyn uwe vaste voeten,
Gy Princen dogter zupberlyk /
Geschoeid en veerdig om te groeten /
De erve van myn Koningryk.
19. Den gordel der opregte waarheid,
Bind uwe wak're lenden daft;
Den werker der onwankelbaarheid /
In dit Juweel heeft aangepast.
20. Uw Navel als den ronde beeker,
Die noopt geen drank ontbreken zal.
Leert dat uw vreugd blyft eeuwig zeter /
Die niemand van uw weeren zal.

21. De vrugt uw's lyfs zal fraap ontlupken /
 Gelyk een schoof die kloeke mang /
 Om schoon te staan en wel te ruiken,
 Omvangen met een Lelie krans.
22. Uw ongevalste Melk fonteine.
 Syn als twee welpen van een Rhee,
 Die grazen in de groene plepne /
 De schoonste van het lustig bee.
23. Uw Hals een elpenbeenen tooren:
 Uw Oogen als twee vyvers klaar:
 Uw Neus (Heldin) riekt wel te doozet /
 De looze list en 't snel gebaar.
24. Gelyk de wagt op g' Konings tinne /
 Siet na Damascus 's vband's nest.
 Zo loert gy ook niet kloeke zinne /
 Op al uw haaters Oost en West.
25. Uw hoeft tuyg is in schoone boutwen /
 Scharlake rood en purpre zy:
 De Koning is om uw t'aanschoutwen /
 Gebonden op zyn Galery.

*Opwekkende door zyn Woord die in de
 slaap der zonde leggen.*

26. Hoe schoon zyt gy ô! myne schoone?
 Hoe lieflyk zyt gy liefste myn?
 Gy zyt myn eer, ik ben uw kroone,
 Dit doet ons bepd-zaam blyde zyn.
27. Gelyk een Palm-boom hoog gepreezen /
 Zo is uw Michaam rank en lank /
 Gelyk een Rots vol Wyngaarts Beezen,
 Zo is uw Borst vol Hemels drank.
28. Ik wil tot der Palm-boom gaan naken /
 Zyn jonge Telgen gryppen aan;
 Ik wil hem klaar en zuiver maken /
 Dat hem de vrugt zal ober laan.

29. Zo zullen uw twee Melk-fonteinen,
 Als Druyven zyn aan 't Wyngaart rys,
 Uw reuk in dees gekruyde Plynen,
 Als App'len uit het Paradys.
30. En uwes Monds gezonde reeden/
 Als zoete Wyn die glad gaat in/
 En maakt de Slaapers gaauwe leden/
 Een vrye tong / en blyde zyn.

Zevende Gezang, over 't Zevende en de
 zeven eerste Verssen van 't achtste Capittel.

Op de Wyze: Vande Lofzang der Jonk-
 vrouw Maria.

*De Kerke verzekert van Christi Liefde,
 bid om zyn bystand in 't Oeffenen
 van haar Ampt.*

- Bruid. 1. **M**Yn Liefste is gantsch myn,
 Ik wil zyn eigen zyn/
 Want hy heeft my verkooren,
 En hertelyk bezint/
 Eer ik hem heb bemint/
 Ja eer ik was gebooren.
2. Wel op myn Bruydegom,
 Laat ons gaan om end' om,
 De Koopeu onzer Schaapen;
 En houden daar de wagt/
 Ook in der Middernagt/
 Wanneer de Kudde slaapen.
3. Doo; 't Schemerend gezigt/
 Van 't roode Morgen Ligt,
 Laat ons gaan langs de wegen:

G E E S T E L Y K E

- En sien of 't Wjn Gewas,
 Gesneden op zjn pas /
 All' Oogen heeft gekregen.
 4. Of daar ook Drayfkens zjn /
 De Doedstetg van de Wjn,
 Van levendige Ranken,
 Of de Gramaten stoff; /
 Met nieuw Geperste Mos.
 Den Landman ook bedanken.
 5. Daar zal ik uw myn zin,
 In ongeveynsde Min,
 Ten vollen over geben;
 En al myn leven lang /
 Mit Liefde zonder dwang /
 In uwe vreeze leven.
 6. De Bloemkens geven lugt,
 De rype geele Vrugt,
 De Coppes Gzoen bezwaret /
 Gy hebt het zelv' Geboutot /
 Het nieuwe met het oud,
 't Werd ook door uw bewaret.

Wenst om zyn Komste.

7. Og! wanneer komt dien dag,
 Dat ik uw aanzien mag /
 Myn vleeschelike Broeder:
 Uw hals hen buggende /
 De Borsten Zuygende,
 Van myn, en uwe Moeder.
 8. Ik zoud o! Bruydegom,
 Uw heeten Wellekom,
 En in myn Armen luyken:
 Ik zoud door de smaad,
 Des Waerelds die my haat,
 Niet langer onder buyken.

9. Ik zoud uw leiden, in
 Myn 's Moeders Huysgezin;
 Aldaar zoud gy my leeren,
 Ik zoud uw myn Gewas /
 En zottē Hypokras,
 Tot Dankbaarheid vereeren.

Ondertuffchen bewaart haar Christus.

10. Certopl ik zulks verwacht /
 Zo neemt hy myner agt /
 Zyn Linkerhand my steunet,
 Zyn Regter my omvangt,
 En in zyn Armen hangt /
 Myn hert, dat op hem leunet.

Drygt de Verstoorders, van haar ruste.

Bruideg. 11. Gy Dogters van dit Ryk,
 'k Bezweer uw hestelpk /
 Dat gy haar niet komt stooren,
 Nog breeken haare rust,
 Tot dat 't haar zelve lust;
 Die 't doet die gaat verdooren.

Maagd. 12. Wie is de fchoone Bruid,
 Die daar komt treden uit,
 De zandige Woestynen,
 En leunet op de Boyst /
 Dan haaren Vrede-vorft?
 In Koninglyke fchme.

*En Vertegenwoordigt haar de belofte
 in 't Paradys.*

Bruid. 13. Gy waatt myn herte wensch /
 Van doen den eerste Mensch,
 Den Appelboom beroofde /

G E E S T E L Y K E

Doe my uw 's Vaders woord,
 Den dag van uw Geboort,
 Zo Vriendelyk beloofde.
 14. Daar dogt my dat ik zag /
 Dat uwe Moeder lag /
 Die uw droeg onder 't Herte:
 En die uw heeft Geteelt /
 Da 's Vaders Evenbeeld,
 In Maagdelijke smerten.

*'t Gebed om de Onveranderlyke,
 Liefde Christi.*

15. Zet my in 't harte vast /
 En op uw Arm my past /
 Als eenen Dincen Zegel;
 Want uwe Liefd' is groot /
 Veel sterker als de Dood,
 Al byphtze maat nog regel.
 16. Den iever laat niet af /
 s'Is harder als het Gras,
 'g Is heter te verteeren:
 Als allet Koolen gloed /
 Haar Vlammen koomen moet /
 Hoog / van den Heer der Heeren.

*Beschryving van de Vastigheid en Koste-
 lykheid der zelve.*

17. Veel Waat'ren over hoop /
 Rivieren sterk van loop /
 Nog aller golven bypffen;
 En blussen die niet uit,
 Nog Oceaans gelupt /
 Al byak by al zyn Slupffen.

18. Nog al des Waerelds goed,
 En aller Vorsten moed/
 En zyn daar by te looben;
 Uw Liefde, ô! myn Heer,
 Verlaat ik nimmermeer/
 Die gaat het al te booben.

Agtste Gezang, over 't laatste van 't
 Agtste Capittel.

Op de Wyze: Van den 45. Psalm.

*Verlangen na de Roepinge der Heidenen, die de
 jongste Zuster genaamt worden, om
 dat ze laatst geroepen zyn.*

Bruid.

1. **M**yn teer gemoet, hoe langſ 30 ongeruſter/
 Verlangt, en jankt na onze jongſte Suſter,
 Wiens dorre Borſt, nu veele jaaren lank/
 Blyft onbedouwt van 's Hemels zoete drank;
 Ik tell' de tyd, de uren ik bereeken/
 Dat men in ernſt van 't huwelyk zal ſpreken,
 't Welk Godes Soon, met haar zal vangen aan;
 Ik zugt en dugt/ hoe dat het nog wil gaan.

Prophetie van de zelve Roepinge.

Bruidegom.

2. **M**yn waarde Bruid, en laat uwt niet verlangen/
 De tyd is kozt/ en nu byna vergangen/
 Dat ik ze maak tot eene vaſte Stad,
 Met uwt ô Bruid, in eene Muur verbat;
 Een ſchoon Paleis van Silver rein gedreeben/
 Zal binnen haar in 't midden zyn verheeben/

Haar Poorten sterk / van Ceders dicht gewagt /
En breeze niet / zelfg' booz' de helse magt.

Vrede tusschen Jooden en Heidenen.

Bruid.

3. Ik dank uw Heer, dat gy my hebt verkooren,
Tot een Paleis, ja een verheeben tooren,
Aan elken zy van mynen boezem staat /
Der boozen schyik / der bzoomen toeberlaat /
Ik weet dat gy nog brengen zult te gader /
In vrede my, myn Suster en uw Vader,
Dan zal myn hart zyn blydelyk gezint /
Als een die vreed' booz' haren Koning vind.

Christi zorge voor zyn Kerke.

Bruidegom.

4. Wat Koning zoud als ik booz' 't zyne zorgen /
Ziet Salomo, hoe dat hy uit gaat borren /
De vrugten van zyn Wynberg breed en schoon
Aan Hoeders, die hem geven grooten loon,
Maar ik beschouw en bouw myn Wyngaart zelve /
Myn eigen hand hem snoeyen wil en delven :
Myn Aanschyn hem bewaket nacht en dag /
Dat hem geen Dier nog Vyand naken mag.
5. Hoe zoud ik dan geen vrugt daar van verwagten /
Ziet / die 't gewas van Salomo gaan pagten /
Die brengen elk (en niet een penning min)
Van Silver zwaar / tot duizend Sikkels in :
Twee honderd, zy booz' haaren loon behouden /
Om dat zy hem omsneyen en ombouwden,
Aan myn gewas ik zek de moeite doe /
Zo konen my ook al de vrugten toe.

*Vermaninge om 't Woord van Christus
getrouwelyk te verkondigen.*

6. ô! Gy Bewoonster der betheeben Hooven,
Wilt mynen Naam by uwe Vrienden looven,
Verkondigt by myn zuiver Hemels woord,
't Verkreegen Volk dat na uw stemme hoorde.

Bede der Kerke, om de laatste komste Christi.

Bruid.

En gy myn Lief, myn Bruid'gom hoog gezeten /
Komt haastelyk, en wilt my niet vergeten /
Als 't vlugge Hert, komt renne door het heid /
Komt haast, en haalt uw uitverkooren Bruid.

Dit aldus Opgezongen A°. 1620.

A P O C A: 22. vl. 29.

*Die deze dingen getuygt, zegt ja ik koome
haastelyk, A M E N, ja komt
H E E R E J E Z U.*

BLAD-WYZER

DER

G E Z A N G E N.

A Andagt op 't beschouwen van JEHOVAH.
Nu dringt myn ziel in aandagts oeffeningen.

Pag. 3

Eenzame Zielzucht. Jezu groote Hemel Koning. 4

Klagte eener bekommerde Ziele &c. Ag! hoe kan
een Mensch dwaaLEN. 5

Zielzucht om de gemeenschap Gods &c. ô Jehovah!
ligt en leeven. 7

Ziels begeerte uytgegalmt; Ag! dat ik voor u leeven
mocht. 9

Uitbreiding van den 24 Psalm. Nu zwaait de hooge
Hemel Vorst. 13

Een Lied. 't Genoegzaam Hemels leeven. 21

Ziels verzugtinge. Jehovah, die 't volmaakte ligt.
23

Wat blugt laat gaan / kleeft God maar aan. Moet
ik d'aard en 't aardſche derven. 29

Ernst der Ziele &c 'k Wil de leſt myns herten drif-
ten. 30

Op de noodzakelphheit der wedergeboorte. ô Mens!
die daar zo heenen gaat. 34

Bede om ontſlagen te worden van 't Lichaam der
zonden. Soete Jezu hoort het ſchryen. 36

Beeſtyk Lied als men alleen op weg is. Al gaa ik
eenzaam in het Veld. 40

Overdenkinge van het tegenwoordige / en 't toeko-
mende deel van Gods Kind'ren. Hoe koſt'lyk
Heer is my 't gedenken. 42

B L A D - W Y Z E R .

Jezus Driede-boort. Jezus zoet, uw waarde Naam.	43
Begeerte na Gods Gemeenschap. Onwaardereyke schat.	44
Jezus te lieven is den Hemel van de ziel. Waarde Jezus uw te minnen.	45
Sugt na d'Inwooninge Jezu in de ziele. Ag! dat gy Jezu zoet.	47
Klagten en onderzoek Ec. Wat zonde hout my in het duister.	48
Een Christens Pelgrims Troost. Hoe zugt een Pel- grim in dit leeven.	50
Dankbare erkentenis eeng wedergeboorene. Heft ó myn ziel uw zelf eens op na booven.	55
Genadens Rykdom en Lof. Overdierbare genade.	56
Zielzugt om doorbrekende genade. Sal dan myn dorre ziel Almagtig Heer.	58
Wdelheid der pdelheeden. Wat naam men 't aards beslag ook geeft.	61
Christi komste ten oordeel / de verwagting Ec. ó! Aangename blyde dag.	64
Een grond van vertroosting / bqoz Sions Lief- hebbers Ec. Hoe heigt myn Ziel aamegtig moed.	65
Den weg ten leeven is eng. Wat is den regten weg ten leeven.	67
Van 't einde de Ksoon. Dat gy des Heeren Uit- verkooren.	69
De redenlooze ondernederde reeden. Nog laat ik my zo ligt niet bryd'len.	72
Het worstelend en overwinnend Beloof. ó God! in my en is geen kragt meer.	74
t'Sameenspraak tusschen Aquilla / Prizilla en Ti- motheus. Dat vrienden Gods malkaar ontmoe- ten.	78
Sions veil'ge schuilplaats of bedenking over Ma- lachia.	

B. L. A. D. - W. Y. Z. E. R.

- Psalm 4.** 1. **o!** Gy die 's Heeren naam regt vrees. 84
- Jesus die goede Herder.** **o** Herder trouw! wiens
over dier're zorge. 87
- De ruste rust der ziele / in stilheid onder des Heeren**
bestier. 't Is verkeerdelyk gewoeld. 89
- Schryfke verkwilking op doebige gedagten.** Wat
staat gy zo verleegen. 92
- Meditatie / ober 't geen de Heere aanbied / in 't op-**
regte van 't Verbond / Ec. 'K was eens geheel
van 's leevens Bron geweeken. 94
- Gebed ober de Geestelooze staat van Gods Kerke.**
Laat uw **o** Heere niet mishagen. 97
- Klagten ober 't missen van geboelige leiding van den**
Heere Jezus. Ag myn Ziel! waar dwaalt gy
heen. 99
- Verkeuring van 't Verbond.** Getrouwe Heiland
die u bloed. 105
- De dierbaarheid van de Heere Jezus beschout Ec.**
o Jezus! die van uwen Throon. 106
- Klagte van een Ziele Ec.** Ik kom uw Heere Jezus
zeggen. 108
- Christus beschout als wonderlyk.** Doorzoekers
van Natuur, van konst en wetenschappen. 110
- Christus Raad.** Dien Grooten Raad van Heil en
Vrede. 113
- Christus sterke God.** Hoe zoet is 't beschouwen. 114
- Christus Vader der Eeuwigheid.** Wat kan de Ziel
met vreugd haar tyt besteeden, 117
- Christus Vreede-Dorst.** Beminlyk voorwerp dat myn
Ziel komt voeden. 118
- Hoogelied Salomons / 't eerste Gezang.** Hy kusse
my uit 's herten grond. 122
- Tweede Gezang.** Des grooten Herders Zoonen. 126
- Derde Gezang.** Hoe onzalig was de itonden. 130

B L A D - W Y Z E R .

- Vierde Gezang.** Uw Schoonheid Lief, myn Ziel
verkwikket. 134
- Vijfde Gezang.** Myn Oogen fliep in weelde zonder
zorgen. 138
- Zesde Gezang.** Schoon zyt gy liefst, ja d'Alder-
schoonste. 141
- Sevende Gezang.** Myn Liefste is gantsch myn. 145
- Achtste Gezang.** Myn teer gemoet hoe langs zo
ongeruster. 149

E Y N D E .

